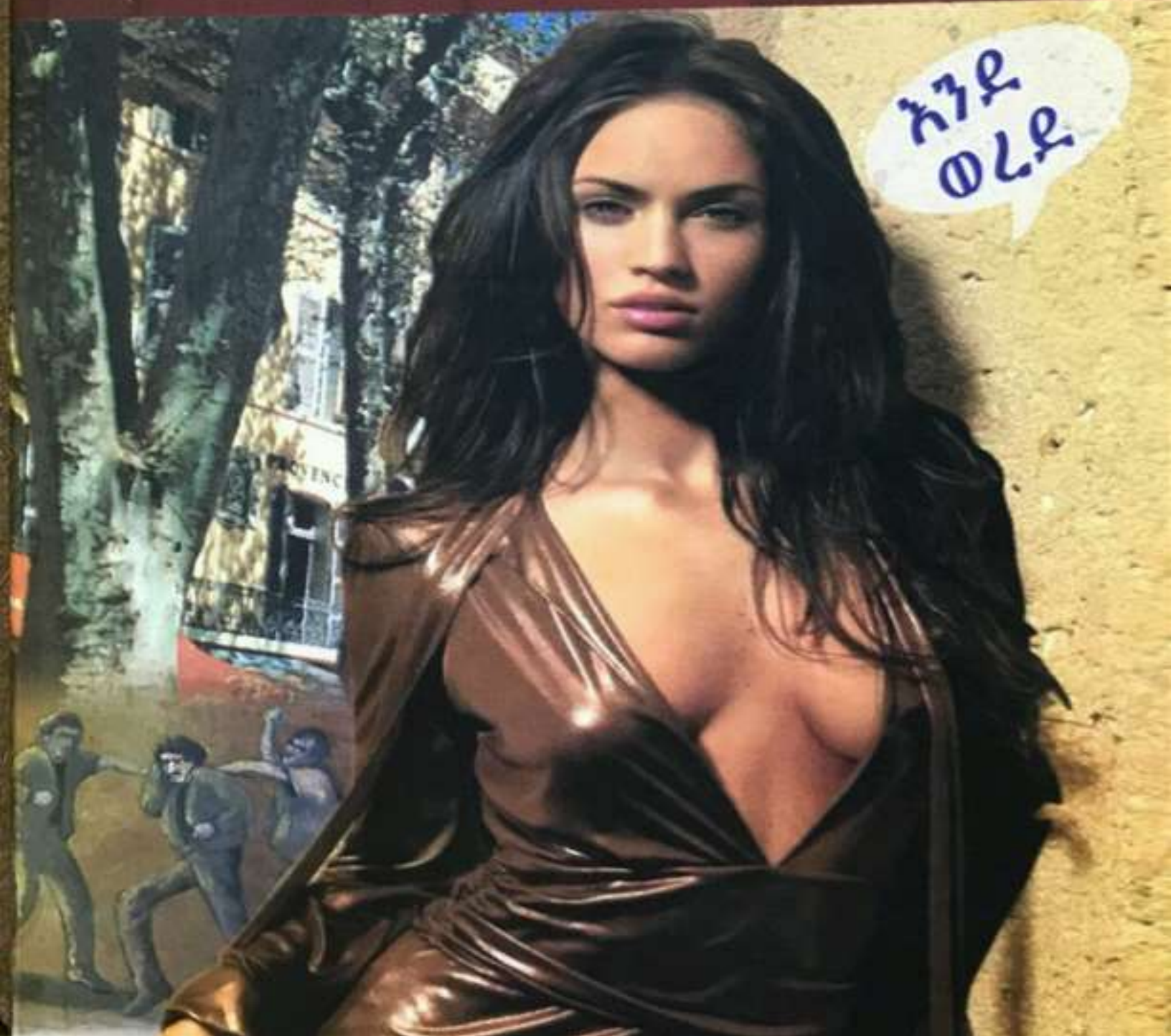

ሰብሐት ገብረ እግዚአብሔር

ቶካጥሳቶ

አንድ
ወረድ

ቡክ - ክክዎ

@BOOKALEM

የመፅሐፍት መንደር

የቴክኖሎጂዎ ቻናክ

SUBSCRIBE

ደርሱ

ስምንት

ኒኮል ፍትወት

ባህራም ወደ ጋርደን ሲሄድ ኒኮልን ብቸኛነት እንዳይለማት እደራችሁን ብሎን ሄደ። በተለይም ሉልሰገድን አደራ አለው። ኒኮል አይናፋርና ሰውን ቶሎ የማትላመድ በመሆኗ፤ ከሉልሰገድና ከጀምሺድ ጋር ብቻ ነበር በመጠኑ የምትጫወተው

አንድ ምሽት ከእራት በኋላ፤ እኔ፤ ሉልሰገድ፤ ጀምሺድ፤ ተካካፊ ዶርቢቴል ቁጭ ብለን የሲኒማ ሰአት አስኪደርሰን ስናወራ፤ ኒኮል ግራጫ ሱፍ ኮትና ጉርድ ከአረንጓዴ ሽግግር ጋር ለብላ መጣች። ሉልሰገድ ተነስቶ ከሌላ ጠረጴዛ ወምበር ሲብብላት፤ ጀምሺድ ተነሳና Bon soir ብሎ ሲጨብጣት እጁን ዘረጋ። Bon soir ብላ እጁን ሰጠችው። ጨብጣት

«አይ!» ብላ እጁን ማሻሸት ጀመረች

«ምንድነሽ?» አላት «ምን ሆነሽ?» ማለቱ ነው

«ወጋኸኝ» አለችው፤ ሉልሰገድ ያመጣላት ወምበር ላይ እየተቀመጠች

«እንዴት ወጋሁሽ?»

«በህይወቴ ጨበጥከኝና ቀለበቴ ወጋኝ»

«አ!» አለና፤ ይቅርታ እንደመጠየቅ «ካሬ ከሰለት በኋላ የሚከራይ አፓርትመንት ቤት እየፈለግኩ ብቻዬን» አለ። ትንንሽ ሰማያዊ አይኖቹ እንደልማዳቸው በላት ይጨፍራሉ። ቀጠለ።

አንድ አፓርትመንት ፎቅ ወር... ማለቱ ወጥቼ፤ የገለቢት የበር

ደውል። በእጅ መግፋት። ውስጥ ደውል። ተቀጥሎ ደውል ይለፍ ይለፍ ቆንጆ ደውል። በር ከፍት፤ የደውልኩት በር አይደለም። ሌላ በር። ከግራ በኩል ከበሩ ብቅ። አንድ ሽማግሌ ይክተር። ኑሮ የደክተር ልብስ። በአይኑ መነፅር በራሱ መላጣ። በከንፈሩ መስታሽ። በእጅ መርፈ

ደክተር እኔን «ወዲህ ይገቡ፤ ልውጋህ»

እኔ «እኔ መርፈ አይፈልገውም። እኔ በሽታ የለም። እኔ ጤነኛ። እኔ ቤት መፈለግ። የእጋርትመንት ባለቤት መፈለግ። ለቤት ኪራይ።»

ደክተር «ግድ የለህም። ና ግብ ልውጋህ። እኔ አዋቂ መርፈ ወጊ» ብሎ መርፈ እንደ ጋንግስተር ሽጉጥ ወደኔ

እኔ «ደክተር! እኔ አሁን መርፈ አይፈልገውም። ነገ አመጣለሁ አሺ?»

ደክተር «እኔ ነገ አይሰሩም። አሁን ና ልውጋህ። በኋላ ይቆጭህል። አሳስከፍልም። አሁን ልውጋህ። ነገ ሀይድሮጅን ፀምብ ፓሪስ ላይ — ፔፍ!»

እኔ «ደክተር፤ አሁን መጣሁ» ብዬ በሩጫ ፎቁን መውረድ

ደክተር በሀይል ጨከት ድምፅ «ታድያ እኔ ማንን ይወጋል? አንተ ከሄድክ እኔ ማንን ይወጋል?»

እኔ መልስ አልሰጥም ለደክተር። በልቤ «እንጂ፤ ምናልባት ከኔ በኋላ ሌላ ሰው እጋርትመንት ፈላጊ። ደውል ሲደውል ይለፍ ይለፍ ደክተር ቀስ ብሎ መርፈ ጠቅ፤ ከኋላ።»

ጀምሺድ ሲያስቀን ከቆየ በኋላ ሁላችንም ሲነሣ ሄድን። ለገሮ ነገር አስተዋልኩ። ሉልሰገድ በትልልቅ ጥቋቁር አይኖቹ ኒኮላን ያያታል። ኒኮል በአረንጓዴ አይኖቹ ጀምሺድን ታየዋለች። ጀምሺድ በብልጽ ሰማያዊ አይኖቹ ማጻም ፖልን ያያታል። ማጻም ፖል ብጫ ቅብ ሆኑሯን እያብለዉለዉች ወፍራም ዳሊዋን እያመጣች በጠረጴዛዎቹ መሀል ጉድ ጉድ ትላለች። እንደ ጊዜ ከጀምሺድ ጋር ስታልፍ መንገዷን የዘጋባት አስመስላ ትከሻው ላይ እጇን አሳረፈችና "Pardon, monsieur" አለችው። "Derien, madame" ብሎ አሳለፋት። ብዙ ጊዜ እየተዘጋጀው ሲያስቀን ስለምታይ፤ አይኗን

አድርጋበታለች። መስየ ፖል በሩ አጠገብ ቆሞ ገንዘብ እየተቀበለ ሀጂውን ሰው በየዋህ ድምፅ “Au revoir!” ወይም “A bientôt” ይላል

* * *

አማንዳ ወደ አገሯ እንደሄደች ሉልሰገድ አንዲት ኢጣልያዊት ልጅ ያዘ። ትምህርት ተጀምሮ ጥቂት ሳምንት እንዳለፈ ልጇቱ አረዝች። የፈረንሳይ ህግ ማስወረድ ስለሚከለክል፣ ሉልሰገድ ከኔ፣ ከጀምሺድና ከሌሎች ገንዘብ ተበድሮ ልጅቱን ወደ ሰዊስ አገር ላካት። በዚያው አገሯ ገባች።

አንድ ቀን፣ ባቡር ጣቢያው አጠገብ ያለችው ትንሽ ካፌ በረንዳ ላይ ቁጭ ብለን፣ ሉልሰገድ የሚወደውን ቡና አይነቱን የስኮትላንድ ቢራ እየጠጣን ስናወራ፣ ድንገት ተነሳና «ቆየኝ መጣሁ። ካልመጣሁ ቤትህ እንገናኝ» ብሎኝ፣ ባቡር መንገዱን ተሻግሮ ሁለት ኮረዳዎችን አቆመና ትንሽ አነጋገራቸው። ተለይተውት ሲሄዱ መሬት መሬቱን እያየ ወደኔ ተመለሰ

«እምስ የሸተተኝ መስሎኝ ነበር። ተሳስቼ ነው» አለኝ። አንድ ነገር ሊነግረኝ እንደፈለገ ታወቀኝ። ዝም አልኩና ቢራውን ቀዳሁለት። ጎልዋዝ ሲጋራ አፉ ላይ ሲሰካ፣ ክብሪቱን ከጠረጴዛው ላይ አንስቼ አቀጣጠልኩለት

«መከራ ነው ግንባህ። ሴቶቹ እምቢ አሉኝ። እንደዚህ ሰዋን እምስ ቸግሮኝ አያውቅም። እኔ ደሞ እንደምታውቀኝ ነኝ፣ ያለሱ መኖር አልችልም። ለኔ መንግስተ ሰማያት ማለት በየሜዳው ላይ፣ በየዛፉ ስር፣ በየመንገዱ ዳር፣ በየግድግዳው ጥግ እምስ የሚበቅልበት አገር ነው። ገህነም ደሞ ፈፅሞ እምስ የማይገኝበት እርኩስ ቦታ ነው። እምስ ዘርተውት ቢበቅል ኖሮ ገበሬ እሆን ነበር።»

ሌላ ቢራ አዘዝኩለት

«እኔ ምልህ! ስለኒኮል ምን ይመስልህ?» አለኝ

«ምንም»

«ምንም? እንግዲያው አታውቅም»

«ምን ማለትህ ነው?»

«እኔ እንደሷ ያለች ሴት አጋጥሞኝ አያውቅም። አየህ፣ መጀመርያ ስታያት ስሜት አትሰጥህም። አመዳም ፀጉር፣ የኔ

እይነት ጥቃቅን ጥርስ፤ የደረቀ ከንፈር። ታዲያ እየለመድካት ሰትሄድ እያማረችህ ትሄዳለች። ልዩ እይነት ሴት ነች። የበለጠ እየለመድካት ሰትሄድ ደሞ ስትለያት ትናፍቅሀለች። ታዲያ ጤነኛ ናፍቆት አይደለም።»

«ዋ! አንተ ልጅ፤ ፍቅር የያዘህ ትመስላለህ»

«ፍቅር አይደለም። ቅንዝር ነው። የሚያቅበጠብጥ ቅንዝር። ባህራምን እወደዋለሁ። ንበዝ ስለሆነ አደንቀዋለሁ። ደሞ አምኖን እደራ ኒኮልን አጫውታት ብሎኝ ነው የሄደው። ግን አልቻልኩም። በጭራሽ አልቻልኩም። እኔ ልለምናት ነው»

«እምቢ ብትልህስ?»

«የምትለኝ አይመስለኝም። እሷም የምትፈልገኝ ይመስለኛል። ትላንትና ማታ ሲኒማ ወሰጃት፤ ፊልሙን አላየሁትም። ሽቶዋ ከለከለኝ። ቀስ አድርጌ እጄን ጭኗ ላይ አሳረፍኩ፤ አልገፋችኝም። ትንሽ ቆይቼ እጄን አመጣሁና የተገተረ ቁላዬ ላይ አስቀመጥኩት። በሰራው ላይ። እጄን እዚያው ተወችው። ታዲያ ክፋቱ፤ በጭራሽ አላሻሽችኝም። እጄን ወደ ቀሚሷ ውስጥ ላስገባ ስል ከለከለችኝ። ለመከልከል እጄን ከቁላዬ ላይ አነሳች። እንደገና መድፈር አልቻልኩም። . . . ስቃይ ነው የኒኮል ነገር።»

ከአራት ቀን በኋላ ሉልሰገድ ኒኮልን አፋ አውጥቶ፤ «ፍቅር ይዞኛል ቤትሽ መጥቼ ልደር?» አላት

«እኔ እሺ አልልህም። ግን እሺ ብልህም በኋላ ለባህራም እነግረዋለሁ» አለችው። ለምን ቢላት «ባህራምን ላታልለው አልፈቅድም» አለችው

«ከባህራም ጋር መፋረስ አምሮሽ እንደሆነ አንቺው ራሽም ክንያት ፈልጊ እንጂ እኔን ሰበብ እንድታደርግኝ አልፈቅድልሽም» አላት

ሉልሰገድ ይህን ሲያጫውተኝ «ዋ! ባህራምን ለምን እንጀራ ከምታበላው ሴት ጋር ላጣላው? ምን በደለኝ?» አለ

«እንግዲያው ምን በደለህና ኒኮልን ልትበዳበት ትፈልጋለህ?» አልኩት እየሳቅኩ

«በጭራሽ አንድ አይደለም» አለኝ «መጀመርያ ነገር ብበዳት

አያልቅበትም። እንኳን ልጄርሰበት አላሰላበትም። አንድ ቀን ገዛውን ታጥቦ ሙታንቲውን ሲቀይር አይቼ፤ ጀላ ነው የተሸከመው። የኔ ግትር ብሎ ቆሞ 'ንኳ ያንን አያክልም። ታዲያ ተኝቶ ተንጠ ለጥሎ ነው ያየሁት። እናትከን! ምናባክ ያስቅህል? እኔን አይቶ ሊቆምበት ኖሯል?»

«መጀመሪያ ነገር አያልቅበትም አልክ። ሁለተኛ ነገርስ?»

«ሁለተኛ ነገር፤ ካላወቀ በጭራሽ ሊጎዳው አይችልም።»

ከሶስት ቀን በኋላ ሉልሰገድ ኒኮልን ደገመና ለመናት

«እኔ እሺ አልልህም። ግን እሺ ብልህም በኋላ ለባህራም እነግረዋለሁ። ብቻ አንተ መሆንህን አልነግረውም» አለችው

«ያወጣጣሻላ»

«አያወጣጣኝም»

ሉልሰገድ ቀፈፈው። «እንግዲያው ከፈራህ ተወው» አለችው

ከሁለት ቀን በኋላ ከምሳ ስወጣ ሉልሰገድን አገኘሁትና፤ ና ያችን ቡና አይነት ቢራ ልጋብዝህ አልኩት። ራሱን ነቀነቀ። ትልልቅ አይኖቹ በጣም ቀልተዋል። ሰክረህል? አልኩት። የለም፤ እንቅልፍ አጥቼ አድሬ ነው። አሁን ሄጄ ልተኛ ነው፤ አደራህን ለእራት ቀስቅሰኝ አለኝ። ወደ መኝታው እየሄድን

«የማይጠገብ እምስ አጋጥሞኝ ሌሊቱን ሙሉ አደርኩበት» አለኝ። «በሀይወቴ እንደሷ አይነት እምስ ቀምሼ አላውቅም። ያቺ ልጅ መንግስተ ሰማያትን አጣጥፋ ጠቅላ በጭኖቿ ውስጥ ደብቃ ነው ምትዞረው ልልህ እችላለሁ።»

እርግጠኛ ለመሆን «ማነች እሷ?» አልኩት። ኒኮል ናት

ይህ የሆነው ማክሰኞ ነበር

የሚቀጥለውን ቆዳሜና እሁድ ባህራም ኢክስ ውስጥ አላለፈ። እሁድ ከምሳ በኋላ ሉልሰገድ ተራውን ባቡር ጣቢያ አጠገብ ያለችው ካፌ ወሰደች። (እኔና ሉልሰገድ «ካፌ ኒኮል» ብለን ሰይመናታል) ቡና አይነቱን ቢራ ጋበዘኝና ወሬ ስናወራ ቆይተን

«እኔ ተሰቃየሁ» አለኝ

«አሁን ደሞ ምን ሆነ?» አልኩት
«ቀናሁ። ይሄ ባህራም ለምን አይሄድም? ለምን አይሞትም?»
«ምን ነኩ?»

«እኔ 'ንጃ ባክህ። በሰላም ለሰላም ነገር አለ በኢኮኖሚ ምክንያት የተገለፀልኝ። ይሄኔ 'ኮ ሌላው ሰውዬ ያለፋዋል፣ ይሞላዋል፣ ብለህ ስታስብ፣ ያ ለምስ የባሰውን ያምርሃል። እንዴት እንገራን ክፍት አርጋ ዋጥ እንዳረገችህ እያስታወስክ፣ በሰላም ያንን እርጥብ እምሷን ስታየው፣ ሽታው ሲታወስህ፣ ግትር ብሎ ይቆምብሃል። ምግብ መብላት፣ መሬት መርገጥ አትችልም። በምኞት ላይ ትንሳፈራለህ። በፍትወት ትዋጣለህ፣ አንተ ራስህ ፍፁም ቅንዝር ትሆናለህ። ቁላ ይቆምና፣ ቀስ እያለ ሌላው የተቀረው ሰውነትህም ቁላ ይሆናል። ነብስህም የቁላ ነብስ ይሆናል፣ እምነት፣ ጓደኝነት፣ ግብረ ገብነት፣ ይሄ ሁሉ ጥሎህ ይጠፋል። እንዲያውስ ቁላ ምን ጓደኛ ሊኖረው ይችላል? ብቻውን አይደል? አያሳዝንህም? ብቸኛ ነው 'ኮ!

«እኔ ምለው፣ ነገ መቼ በደረሰልኝና ያ ባህራም በሄደልኝ። እኛ ያንን ጉድዋን ተወርውሬ በገባሁበት! አቤት ሰኞ ሌሊት የምበዳት አበዳድ! ይታየኛል።»

«ለምንድነው ይህን ያህል ያንገበገበችህ?» አልኩት

«እኔ 'ንጃ» አለኝ

«እሱን ተወው! አሁን 'ንግዲህ መናገር ጀምረህል። እንደጀመርክ ለምን አትጨርስም? ላንተም ጥሩ ነው። ስትናገረው ቀለል ይልሃል።»

በጥቃቅን ጥርሶቼና በጉልህ አይኖቼ ላቅ እያለ «እንዲህ ነው አለኝ «መጀመሪያ ነገር እምሷ ራሱ ልዩ ነው። እውነቱን ነው። እንደሷ የሚጣፍጥ የለም።»

«ደግሞ?» አልኩት። አፈረ። «አይሆንም» አልኩት

«ደግሞ አሆነ፣ እጅግ በጣም አይናፋርና ጨዋ ልጅ ናት አልጋ ላይ ስትወጣ ታዲያ፣ ባለጌ ናት! ብልግ ያለች የወጣች ባለጌ ናት። እና ይሄ ብልግናዋ ግሩም አይነት ደስታ ይሰጣል። ልብሷን አስወልቀህ ስታቅፋት፣ እናንተ ብቻ ሳትሆኑ ፍጡር በመታመን መባዳት የጀመረ ይመስልሃል። ሰማይና ምድር ራሳቸው እምስና

የሆነች የተቆየለች መሆኗ ይረዳል። እንደዚህ የሌለው ህይወት የሆነች
 ትላለች የሆነች ባለች ህይወት እዚያ ስትሆን። የሆነች የሆነች
 ከተረፈች እንደዚህ ያለ እዚያ ህይወት እዚያ ህይወት። እውነት
 በሀላፊ ልምት አይሄድም።

በሀላፊ ህይወት በኋላ (ሰዓት ሠዓት ሆኖ) ህይወት እንደሆነች
 ለመሰባሰብ ቆርጧል። እውነት እንደሆነች ህይወት ህይወት
 አብረዋል። አለች

«ምንም?» አልታች

«ብላገርህ አታምንም»

«ምንድነው የሆነው?»

«እንደዚህ ሰንበዝንብ ሰንብቼ፤ እኔ በሀላፊነት ስታገር፤ ህይወት
 ትር - ትር - ትር እያለ ሰንበዝንብ ስታገር ህይወት የሆነች
 እምብ! እያልኩ እንደ በሽተኛ ሰንብቼ ሰንብቼ፤ በሀላፊነት ስታገር
 በኋላ እየሮጥኩ ሄድኩ፤ ሰጧኝ አልኳት»

«አና?»

«ልሞት ነው፤ እዚህ ልላኝ ነው፤ ሰጧኝ አልኳት። እምብ
 አለች»

«እምብ?»

«አመ አምላክን!»

«እሱን ተወው!»

«እኔም እሱን ተወው አልኳት። በሀላፊነት አይሆንም አለች»

«ምንው አለች?»

«ያለፈውም ይቆጧል አለች። በሀላፊነት ስታገር ሀላፊነት
 ብለዋል እመርጣለሁ አለች። ደስ ትለኛለሁ ገን አይሆንም፤
 በሀላፊነት አይሆንም ብላ አባረረች።»

እዚህ መምህራን ነበር። እኔና ሌላዎች ግርባጭ ወረደን፤
 ሰብረን። እንዲት ለረብ ሸርመጣ ተኛ። ከዚያ ወተቱ እንደዚህ ትንሽ
 ሰብረ። እንዲት ለረብ ሸርመጣ ተኛ። ከዚያ ወደ እኩስ ተመለስን

ሰንበዝንብ «ይገርምህል» አለች «እነሱን በበላ የግብርና የገባ

እምሰ ነበር። እምሰ እንደዚህ ገዛቶች አያውቅም። ድንገት የነበረው
 ጥንቃቄ ጥብቅ እርሷ ያዘና

«እረ ንዴት ልሆን ነው? ያለ ኒኮል እምሰ እንዴት አገላለጽ
 ልኖር ነው?» አለች። ሳቅኩ። እሱም እየሳቀ

«ስከሯል ብለህ ትስቅብኛለህ? እኔ ግን እውነቱን ነው። ነገር
 ጭላማ ሆኖ ነው ማታወቅ። አለች

መገታ ቤቱ ወስጆ አስተኛሁት

ይህ የሆነው ሰኞ ማታ ነበር

ሀሙስ ከሰዓት በኋላ ወደ አሰራ አንድ ሰዓት ላይ አልጋዬ ላይ
 ተጋድሜ ሙዚቃ ሳጃምጥ፤ የመገታዬ በር ሳይንጋሊ ተከፈተ።
 ሉልሰገድ ገባ። ቃል አልተናገረም። ወምበር ላይ ተቀመጠ። አይናፍቅ
 እንደ ጊዜም አይጨፈኑም። እንደ መፍዘዝ ብሏል። በህልም ውስጥ
 ያለ ይመስላል

«ምን ሆነህል?» አልኩት። መልሱ አልሰጠኝም። ሲጋራ አውጥቶ
 አቀጣጠለ። እጁ ይንቀጠቀጣል። ሲጋራውን በረጅሙ ሰቦ አይነገ
 ዘጋ። ቆየ። አይነን ሳይከፍት ጭሉን ወደ ውጭ ተነፈሰ

«ምን ሆነህል?» አልኩት

ትልልቅ አይነን ከፍቶ ለመጀመሪያ ጊዜ እያየኝ

«እምሰ» አለ። ድምፁ ከቅል እንጂ ከሰው ጉሮሮ የሚመጣ
 እይመስለኝም

«ምን?» አልኩት

«ኒኮል»

«ምን ሆነች?»

«ልታሳብደኝ ነው። ሳብድ ነው። አብድ ልሆን ነው።

«ምን አረገችህ? ንገረኝ ሰቲ። ከመጀመርያ ጀምሮ። አይደለም
 ስትናገረው እየተሻለህ ይሄዳል። በል። የት እገኛችሁ?»

«እኔ ነኝ ያገኛለሁ።

«የት?»

«ሊጽ»

«ለምን ሄድኩ?»

«ለሳስቸል አለኝ። እምሰ እመዳሰሁ። ግን እንደዚህ እርሳኝ እየመታም።»

ሲናገር መፍሰሱ እየተወወ ሄደ

«ሌላ እምሰ ማባረር አልቻልኩም። ሌላ እምሰ ሁሉ ወደመ የለው አልሟ ሆኖ ይታየኝ ጀመር። በሪገዢት ባርዶ ራሷ መጥታ ብትለምኝ እሺ ማለቴን ገጃ። ይገባሁል ምልህ? የኢኮል እምሰ ግን ከሟት እስከ ማታ ይታየኛል። ከማታ እስከ ሟት በትዘታ ጠረኑ እየተተካ እንቅልፍ ይነሳኛል። አሁን መጥታ ኢትዮጵያዊነትህን ትተህ የፈረንሳይ ዜጋ ሆነህ አግባኝ ብትለኝ፤ እንዲት ይቀቃ አሳመንታም። እሺ ነው ምላት። ታዲያ ኮ ልጅቷን አልወዳትም፤ አሳወቃትምም። እምሲ ብቻ! እንዲህ ሆነህ ታውቃለህ? እኔ ምልህ፤ ድገምት አስደግግብኝ ይሆን?»

ሳቁ አመለጠኝ። ተናደደ። «በፈረንሳይኛ ስታስደግግህ ታየኝ። አልኩት። ሳቀ፤ ተንከተከተ። ትንሽ ደነገጥኩ። ሳቁ የአብድ ሳቅ ደመሳሳል። ብዙ ከሳቀ በኋላ «ና ጎሄድ» አለኝ

«ከፈ ኒኮል» ሄደን ቡና አይነቱን የሰብትሳንድ ቢራ አዘዝን። ስለ ኒኮል ነገረኝ

«አየህ፤ ወድጀ ሳይሆን ተገድጀ ነው ቢጽ የሄድኩት። ከተኛኝት ሳምንት ያልፋል። በጣም ረዥም ሳምንት። እና አንተን ቢራ እንድንብዝህና እንድታሟውተኝ ብዬ ወደዚህ ሰመጣ፤ እሷ ከሷቱ ወደ ቢጽ በኩል ስትሄድ እየኝት

«አለፍኳት። ግን ሀሳቤ ሊያልፋት አልቻለም። እሷ ሳታየኝ ተከተለኳት። ነጭ ሸጊዝና በጣም አጭር የሆነ በጣም ጥብቅ ያለ ሴና አይነት ጉርድ ለብሳለች። የጉልበጽ መታጠፊያ ራቁቱን ይታያል። ለሰመው ልልሰው ፈለገኩ። ስትራመድ ያለዋ ይወዛመዛል፤ በጉርዱ ስር የመታንቲዋ ቅርፅ ይታያል። ቂሟ ከፍ ዝቅ ቢል ያስታውቃል። እዚያ ውስጥ ጎንዲህ ያ ገፋም እምሰ አለ። ይኸኔ በመቀቱ ትንሽ ረጠብ ብሏል፤ ገፋ ቢያደርጉት ያግልጻል። እንገላ ሳልፈትደለት ይህን እያሰበ፤ ቁላጩ ተገትሮ እንዳያጥርደኝ እጀን

ዚህ ከትዩ ተከተልኳት። ላልከተላት እንዴት እችላለሁ?

«ቤተ ገባች። እንደ አምስት ረጃጅም ደቂቃ ቆይቼ፤ እንዲሁ ገዛ።

«እትምሳ ላላልከህም ነበር?» አለችኝ። ድምፅዋ እንዴት ልዝብ እንደሆነ አስተውለህል? አይኗ ንቁህ ውሀ አረንጓዴ መሆኑን ተንገዝህል? አይኗ ውስጥ ያለው ሀዘን አይማርከህም?»

«አይታሽ ምንም ላላረግሽም። ተስፋ ቆርጫለሁ» አልኳት።

«ደስ ያላት መሰለች። 'ቁጭ በል ቡና ላፍላልህ' አለቸኝ። ቡናውን ልትጥድ ወጥ ቤት ስትሄድ በሩን ቆለፍኩት

«ቡናውን ከጠጣን በኋላ፤ ቆማ ሳለ ድንገት ከኋላዋ አቀናቂትና እንገደን እየሳምኩ በቆመ ቁላዬ እየተሻሸኋት ጡቶቿን በእጅ መያዘን ጀመርኩ። ልታመልጥ ሞከረች። አልቻለችም። ደልቆኝ የቀሟ መመዛወዝ የባለውን አቆመብኝ። በግድ ፊቷን ወደኔ ማመዝገብና ከንፈሯን ጎረበኩት። እኔ ሲሰመኝ ተሰማኝ። ቀስ አድርጌ አዞርኳትና በስን ስርአት አቅፌ እየሳምኩ፤ ሽሚዚንና ዠርጋን አስወለቅኳት። የውስጥ ቀሚስ አልለበሰችም። ተሸክሜ አልጋው ላይ እጋደምኳትና እየሳምኳት ልብሴን አወለቅኩ። ጡት መያዣዋን መታንታዋንም አስወለቅኩና ታድያ፤ በቀጥታ እንደመክተት ሁለመናዋን እስማት ጀመር። እያገላበጥኩ ከእግር እስከ ራሷ እስማት ጀመር። አይዘርምህም? እንደዚያ ስንገበገብ ሰንብቼ፤ አሁንም እንደ መብዳት እስማታለሁ። ግን በኋላ ስታስበው ያሳፍራል። ያልሳምኳት ቦታ የለም'ኮ። ግን እውነት መናገር ይሻላል፤ እሷም ያልሳመቻች ቦታ የለም። ስድ ባለጌ ናት ብዬህ የለ? የባለጌ መጨረሻ ናት። ስለ እኔም ዋና ባለጌ ነኝ። ገና ዛሬ ገባኝ። ብቻ ምን ልበል። ያልሰራኝው ብልግና የለም። ኒኮልን ሳላውቃት በፊት መብዳት ማለት ቁላን እምስ ውስጥ መክተት ይመስለኝ ነበር። ለካስ ነገር ሌላ ኖሯል። አየህ፤ በዚያን ጊዜ ኒኮል ሁለመናህን ታደርገዋለች። እና እምሷን ብቻ ሳይሆን፤ ሁለመናዋን ትወዷቸው አይ ሴት!

«በመጨረሻ ያቃሰትኝው ባቡር መንገድ ድረስ ሳይሆን አይቀርም። ስናበቃ የሞትኩ መሰለኝ። እሳይዋ ላይ እንዳለሁ አይኔ ዘጋዜ። ታድያ ደረቷና ሆጂ በኃይል ሲንቀጠቀጥ አይኔን ከፊት

ለየች። ለምሳሌ ይወርዳል

«ምንው ምን ሆኗል?» አልኩት

«ለየተንበቀሰቀች 'ሂድል' ለባዘህ ሂድልኝ ግለት ብቻ ሆነ። ጨርሶ ግራ ገዢ። ለየተንበቀሰቀች 'የምትፈልገውን አገኘህ። አሁን ደሞ ለትሂድልኝም?» አለችኝ። ሀሊናዬ በጣም ይቆረቆረኝ ጀመር። በሆኔ ቀኝታ ራሷን ትራሱ ላይ ደፍታ ሊያለቀሰች አሁንም 'ሂድል' ሂድልኝ። ለባዘህ ሂድልኝ አለችኝ። በሩን ከፍቼ መጣሁና ዘጋጅት። ወዲህ በመጣ መሲና ሊደጠኝ ነበር። ለትንሽ ለግዜር አወጣኝ

«ታዲያ የሚገርመኝ ምን መሰለህ? ወዳንተ ስመጣ ሳለ፣ ስለሷ ሊያወቅጡ፣ ስለበደልኩት ከልቤ ሊያዘንኩ፣ ለዚያ ትራሷ ላይ ተደፍታ ይቀረባቸው ሆዴን ሊያበላኝ፣ ለሷ ሊያለቀሰች ቂሟ ሲንቀጠቀጥ ለንዴት ቅንጅ ለንድነበረ ለስታወስኩና ቆመብኝ

«ስንገዳህ ለንደማትስጢኦኝ ለርግጠኛ ነኝ። እኔ ደሞ ያለሷ ሌላ ሴት ማቀፍ የምችል ለይመስለኝም። እና ግራ ገዢዋኛል። ጨንቆኛል። ለንዲህ ለርግ ለምስ ገዢቱ ያውቃል?»

«የሂተተለው ለሁድ ባህራም ማመን የሚያስቸግር ነገር ልንገራለን ሌላ ለልሰገድ ኒኮልን ሊተኛት ሞከረ»

«ወቅቱን ነው!» አልኩት

«እኔም ለጊዜው ማመን ሊቃተኝ። ግን ኒኮል ለትዋሽም። ለግዛቱ ብትዋሽ ለኔ ለትዋሽም። ብዙ ብዙ ተለማመጣት። ለምሳሌ ሌላው»

«ምን ነው ባዘነን?»

«ልሁኑ ነው ሚገርም። ሁላችሁንም ለደራ፣ ኒኮልን ወደባት ለንዳይሰግት፣ ብያችሁ ሂድኩ። ከወበሽቼ ሁሉ ለልሰገድን ነው የወደው ብላኝ ስለነበረ፣ በተለይ ለሱን ለደራ አልኩት። ታዲያ ለሱ ሆኔ፣ ገና ዘመር ከግለቱ ሊሰራት ማሳጀት፣ ንዴቱ ለንደ ባላ ለዚህ ጋ ያርደኛል፣ ይዘለግልኛል። ለሱ ሆኔን ለየካ።

«ከዚህ በፊት የዋለልኝ ውለታ ባይገታኝ ኖሮ፤ እሁን ሂጄ አራገ ባበላው እንዴት ደስ ባለኝ!»

«እሁን እንዴት ልታረግ ነው?»

«ምንም አላረግም። እንዲያውም ማውቄን አላሳየውም። ልክ ምንም ነገር እንዳልጠረጠርኩ መሆን አለብኝ። አየህ፤ ምንም ቢሆን ውለታውን ልረሳው አልቻልኩም። ብቻ ያሳዝናል። በጣም ያሳዝናል።»

ዝም ብሎ ሲያስብ ከቆየ በኋላ «እኔ ራሴ እንድ ነገር ለማድረግ ብፈልግም አልቻልኩም» አለ «ምክንያቱም ኒኮል ይህን የነገረኝኝ ምንም ቢሆን ምንም፤ ስለዚህ ጉዳይ እንዳች እርምጃ እንዳልወሰድ ካስማለችኝ በኋላ ነው። 'እንዲያውም ንደኛችሁ ጥቂት ናቸው። እነዚሁኑ በኔ ምክንያት እንድትጣላቸው አልፈልግም' አለችኝ።»

እቺ ኒኮል እንዴት ያለች ሴት ነች! ውስጡን አደናቅቷት

ባህራምን «ልጠይቅህ እያልኩ። ከኒኮል ጋር ፍቅር ይሞል።» አልኩት

«ፍቅር አይደለም። መዋደድና መግባባት ነው። ጠባይዋ በጣም ይሰማማኛል። እኔ እንዳያከኝ ነኝ። መሯሯጥ መንቀሻቀሻ አበዛለሁ። እሷ ግን ረጋ ያለች ዝምተኛ ልጅ ናት። እና ከሷ ጋር ስሆን ሰላም ይሰማኛል። ታውቃለህ፤ ገንዘብ የሚሏት አይኗን እንኳ ከየሁ አመት ሊሆንኝ ነው። ኒኮልን ካወቅኳት ጀምሮ፤ ከሀበሾቹ ጋር ካልበላሁ ወይም ከነሱ ጋር ሲኒማ ካልገባሁ በቀር፤ እሷ ናት 'ምታበላኝ፤ ካፈ 'ምትወስደኝ፤ ሲኒማ 'ምታስገባኝ፤ መፅሀፍት 'ምትጣልኝ። ታዲያ ይህን ሁሉ ስታረግልኝ በጭራሽ አይከብደኝም። ግሩም ልጅ ናት እልህለሁ።»

ከትንሽ ፀጥታ በኋላ፤ ፈገግ ብሎ፤ «ደሞ ሽጋ ልጅ ናት። ከፍት እያስታውቅም 'ንጂ ብዙ ውበት ተሰጥቷታል። የብቻዋ የሆነ ልዩ ውበት አላት

«እኔ በአንዲት ሴት መርጋት አልወድኩም። እይሆንልኝም። ካንዲት ሴት ጋር ቢበዛ ሁለት ወር መቆየት ብቻል ነው። ቀሪ ይሰለቹኛል። ኒኮል ግን አትሰለችም። በጭራሽ አትሰለችም። እሁን መዞሩን ትቼ በሷ ረገፍልሁ።»

«እኔ ግን። እሷን ከግዛቱ በፊት ከመጣን በፊት የርኩ መሰለች። ሳይታወቅና መሆኗ በልቶችና ፍሬል። እና እንዲት የግትበለች ሲያጋጥመን ጊዜ፤ እርዳሳ አልኩና እረኛት»

«ታደያ'ቱ በአስተባብላለሁ ጨርሶ እንሰማለን። እሷ በመርነት አታምንም። እንጂ ከአሜሪካናቸው የግታገስ ካፒታሊስት ነች። እንደንዴ ሰንከራከር አስከ ሌሊቱ ዘመነ አሰር በአት እንቆይና፤ እቺን ያህል እንኳ ሳንሰማው መብራቱን አጥፍተን እንተቃቀፋለን። እና ይገርመኛል። ከርከራችን የከረረውን ያህል መተቃቀፋችን ይጠብቃል»

«አንድ ሌሊት እንደዚህ ሰንከራከር ቆይተን መብራቱን አጥፍቼ በደንብ ካቀፍኳት በኋላ 'ይኸውልሽ፤ አሁን እኔ እንቺን እንደ ምሳሌ፤ ከመኒዝም ደግሞ ካፒታሊዝምን ይበዳዋል' ሰላት ጊዜ፤ ስቃይትሞት! እኔም እሷ ስትሰቅ ጊዜ የተናገርኩት በሀይል ከሚነ ሆኖ ታየኝና ሆዴን እስኪያመኝ ሳትኩ። ሳቱ ሲበዛብን መባዳቱን አቋረጥነው። ከዚያ በኋላ ለአንድ ሁለት ወር ያህል፤ በተቃቀፍን ቁጥር ሳቃችን ይመጣል።»

«እኔ ፍቅር የያዘህ መሰሉ ነው 'ሚሰማኝ' ስለው ሳቀብኝ

«የሴት ፍቅር ሊይዘኝ አይችልም። የሊራን ፍቅር ይሰኛል።። ፊቱ ድንገት እየጠቆረ «ሊራንን ከሸህና ከጋንግስተሮቹ እጅ እስካስፈታት ድረስ፤ አሜሪካናቸው ከሊራን እስካወረረቸው ድረስ፤ ያ ጊዜ እስኪመጣ ድረስ ልቤ ውስጥ ለሴት ፍቅር ሊኖር አይችልም። እልፈኝድለትም!» አለ

(እመንኩት። ግን አንድ ነገር አስታወቅኩ። እነሱ-ልሰገድን ሲወያዩቸው፤ በይፋት ሆኜ ያሰሚን ከምትባል ልጅ ጋር ፍቅር ይቆያ፤ ዘመዶቹ ሊያሰገድሉኝ ሲሉ ጊዜ ነው የሸሸሁት። እኔ ግን አልሸሸም ብዬ ነበር፤ እሷ እያለቀለች ለመኝች። ሂደላች፤ ከምትብርህ ባሞህ ይሻለኛል፤ አለችኝ። ሸሸቼ ወዲህ ወደ ልክሰ መጣሁ፤ ብሉ ነገሯቸው ነበር። ለምን ነገራቸው ይሆን?)

«ኒኮልስ ፍቅር የያዛት አይመስልህም?» አልኩት።
«አይመስለኝም። አይናፋርኝ ዝምተኛ ስለሆነኝ፤ የኔ

መንቀሻቀሻ መቀላጠፍ እንደ መጠለያ ያገለግላታል። ጠባቢው ይሰማማታል። እንጂ ፍቅር አልያዛትም።

እንደ ማታ ኒኮልን ከተማ ፊስቶራንት አራት ጋበዝኳትና ብዙ ወይን እያጠጣኋት ስለልብ ወለድ መካህፍትና ስለ ፊልሞች ጨዋታ አስጀመርኳት። መጀመሪያ ስለምንወዳቸው ደራስያን፣ ሰላዩናቸው ፊልሞች፣ ስለምናውቃቸው ሰዎች እና በልብ ወለድ መካህፍት ውስጥ ካገኘናቸው ሰዎች ጋር በምን እንደሚመሳሰሉ — ማለት ስለራሳችን ሳይሆን ስለ ሌላ ነገር ስናወራ፣ ወይን ስንጠጣ፣ ብዙ ጊዜ እሳለፍን። እየለመደችኝ ሂደት። ወይኑም እየሰራ ሂደት። አይናፋርነቷ እየረገፈ፣ እንደ ልቧ ለማውራት እየቻለች ሂደት። እኔም ፈረንሳይኛ እሷ ስትናገረው በጣም የሚጥም መሆኑን እያስተዋልኩ ሂደት።

ቀስ ብዬ ወሬውን ወደ ባህራም ወሰድኩት። እንዴት ጉበዝ ሆኖ እንደሚታየኝና፣ ምን ያህል እንደማደንቀው ከነገርኳት በኋላ፣ ባህራም ላንቺ እንዴት ሆኖ ነው የሚታይሽ? አልኳት። ደራሲ መሆን እንደምፈልግና ስለሰዎች ማወቅ እንዳለብኝ፣ ይልቁንም ሴቶች ወንዶችን እንዴት እንደሚያዩዋቸው ማጥናት እንደሚገባኝ፣ ስለዚህ፣ እሷ ስለራሷ ብትነግረኝ ለኔ ትልቅ ዋጋ እንዳለው፣ በሰፊው ዘረዘርኩላት። ተቀበለችኝና ስትናገር፣ በቃላትዋ እየተንሳፈፍኩ የድምፅዋ ዜማ እየተመቸኝ አዳመጥኳት

«ደራሲ ባትሆንም ስለራሷ ብነግርህ ግድ የለኝም አለችኝ። ባህራም ሰላንተ ብዙ ዋሩ ጥሩ ነገር ስለነገረኝ ነው መሰለኝ፣ በጣም የማውቅህ መሰሉ ይሰማኛል። ደሞ እወድህለሁ። በጣም ተወዳጅ ልጅ ነህ። ብዙ ሴቶች ይህን ነገረውህ የለ? ተናገር።» (ትስቃለች። እሷ የተናገረችው በንጹህ ልብ ነበር። እኔ ግን ምኞቴ ተቀስቀስ። አግሮቼን አጣመርኩ። የሉልሰገድንና የሷን ታሪክ ባላውቅ ኖሮ አሁን ምኞቴ ይቀስቀሱብኝ ነበር? እንጂ። ኒኮል ቀጠለችልኝ

«በአሰራ ስድስት አመቴ ማርሴል ከሚባል ልጅ ፍቅር ያዘኝ። ማርሴልም ወደደኝ። ቤቶቻችን ሁለቱም ሀብታም ቡርኻዋ በመሆናቸው ይከባበሩና ይዋደዱ ስለነበረ፣ በመዋደዳችን እጅግ ተደስቱ። እስከንጋባ ቸኮለ። ግን ሁለታችንም የዩኒቨርሲቲ ትምህርታችንን እስከንጨርስ ላንጋባ ቆረጥን። ቤቶቻችንን ለማስደ

ት በገላ ተግባር፡፡ በዚህ መካከል ግርሰል አየር ሀይል ገባ

«እንደ ደ ሲንት ሊገዙ፤ ራሳን ታውቀው የለ? በኢርፕላን መግባት፤ ግርሰል ደጋግሞ ያነባቸው ነበር፡፡ ከልቡ ሲንት ሊገዙ፤ ያደንቀው ነበር፡፡ ያመልከው ነበር፡፡ ለዚህ ይመስለኛል አየር ሀይል የገባው፡፡ እኔ ተው አትግባ፡፡ እንደ ሲንት ሊገዙ፤ በኢርፕላን አደጋ ትሞታለህ፤ አልኩት፡፡ መሞት የት ይቀራል? አለኝ፡፡ የሰው ልጅ ተግባሩ ከሞት ለግምላጥ መጣጣር ሳይሆን፤ ሞት እንዲመጣ ድረስ ከብር ያለው፤ ኩራት ያለው ኑሮን መኖር ነው፡፡ አለኝ፡፡ አለቀሰኩ፡፡ እምባዬን ጠረገልኝ፡፡ ኢርፕላን ነጂ ሆነ

«ይህ ሁሉ ሲሆን በግብረ ስጋ ሊገኝኝ ይሞክር ነበር፡፡ በብዙ ይለፍኝ ነበር፡፡ ሳንጋባ አይሆንም ብዬ እምቢ አልኩት

«አንድ ቀን የኢርፕላን አደጋ ደረሰበት፡፡ ሁለት ወር ሙሉ ሀዚያ ቤት ተኛ፡፡ ከዚያ ወደ ቤቱ መጣ፡፡ የአየር ሀይል ኑሮ፤ የሲንት ሊገዙ፤ አይነት ኑሮ፤ ከብር፤ አደጋና ጉብዝና የሞላበት ኑሮ፤ የጀግኖች አይነት ኑሮ ቢቃው፡፡ ከአየር ሀይል አሰናብቱት፡፡ ምክንያቱም ወገቡ ተሰብሮ እግሮቹ ሸባ ሆኑ፡፡ በተሸከርካሪ ወምብር ቁጭ ብሉ፤ እኔ ወይም እናቱ እየገፋነው ነበር አየር ለመቀበል ንጂ የሚወጣው

«ነገረኩ አዘንኩለት፤ በሀይል ወደድኩት

«እሱ ግን አሁንም ሸባ ሆኖ የሲንት ሊገዙ፤ መግባት ያነብ ነበር፡፡ ስለአደጋ፤ ስለጀግንነት፤ ስለከብር ስለሞት ያነብ ነበር፡፡ አንድ ቀን ሸጉጡን ጠጥቶ ሞተ

«ሀዘን ጀመረኝ፡፡ ግን ሀዘን ይለመዳል፡፡ ወጣት ከሆንኩም ትንሽ ቆይታም ይረሳል፡፡ በተለይ ያጠቃኝ ፀፀት ነበር፡፡ ፀፀት አይለመድም፤ አይረሳም፤ የማይጠገብ የማይተኛ ውስጣዊ ትል ነው፡፡ እድሜ ልክህን ይበላሀል፡፡ የቆጩኝ ግርሰል በግብረ ስጋ ሊገኝኝ ሲፈልግ እምቢ ማለቴ ነው፡፡ እወደው ነበር፡፡ ሲገዙን ለሱ መስጠት እንዴት አቃተኝ? በሀይል ይቆጩኝ ይሞረመረኝ ጀመር

«ነብሱ አባቴ ጋ ሄድኩና ሁሉን ተናዘዝኩ፡፡ የወራሽው ልክ ነበር፤ አለኝ፡፡ እኔ ግን ፍፁም ሰህተት እንደነበረ የበለጠ እየተገ

ነዚብኩ ሃድኩ። ራሴን መቅጣት ጀመርኩ። ከጠየቀኝ ሁሉ መተኛት ጀመርኩ። ደግሞ ብዙዎች ይጠይቁኝ ጀመር። ርካሽ ሴት ሆንኩ።

«ግን አሁንም ፀዑቱ አልተወኝም»

«በካሎሪያዬን እንዳለፍኩ ለዩኒቨርሲቲ ትምህርት ወደ ኤክስ መጣሁ። ቤቶቼም ማርሴልን ለመርሳት ከለአሸር ከተማ መራቅ እንዳለብኝ ሰላወቁ ሂጂ እሉኝ። ኤክስ መጥቼ በርካሽነቴ ላይ ጠጪነት ጨመርኩበት። የፈለገኝ እንግዲህ እስከሰከር ድረስ ማጠጣት አለበት። ብዙ ሰዓት ካንዱ ጋር ስጠጣ አመሻለሁ። ጧት ወደ አምስት ሰዓት ላይ ስነቃ አልጋው ውስጥ ነኝ። ሲደሰትብኝ እንዳደረ ይታወቀኛል፤ ግን ምን ምን እንደሰራን እንደ ህልም ንጂ እንደገና ሆኖ አይታየኝም»

«ካንዲት የኔ ብጤ ርካሽ ጋር ገጠምኩ፤ አብረን መጠጥና ወንድ ስናሳድድ እናመሽ ጀመር»

«እንዲህ ስል አመቱ አለፈ፤ ፈተና ወደቅኩ፤ ክፍል ደገምኩ፤ ሁለተኛው አመት ተጀመረ፤ ያንኑ ኑሮዬን ቀጠልኩ»

«አንድ ረቡእ ጧት እንደ ልማዴ አንዱ እማላውቀው መኝታ ቤት ነቃሁ። ሰውየው ቁርስ ያቀርባል። ልዩ ሰው ሆኖ ታየኝ። ሳይነካኝ አድሯል። ከመስከፋ የተነሳ ሊነካኝ ባይችል ነው እንዳልል፤ ትላንት ማታ ፓርቲው ጋ ልሰክር ትንሽ ሲቀረኝ «ጠጣ ንጂ» ስለው «ሁለታችንም ከሰከርንማ ማን ማንን ይደግፋል?» ሲለኝ አስታወስኩ»

«አልጋ ውስጥ እንዳለሁ ቁርስ ከበላን በኋላ፤ ሰውየው በተሰበረ ፈረንሳይኛ»

«እንቁላል አንድ ጊዜ ከተሰበረ ወድያ ምንም ሞያ እንደማይሆን ታውቂ የለ?» አለኝ። ምን እንደሚል ሳይገባኝ «አዎን» አልኩት። «ወጣትነትም አንዴ ከተሰበረ ሊጠገን አይችልም» አለኝ

«ምን ማለትህ ነው?» አልኩት

«ያንቺ ወጣትነት ገና አልተሰበረም። ግን ሊሰበር ትንሽ ነው የቀረው። እንደዚህ አይነት ኑሮ ከቀጠልሽ ከትንሽ ጊዜ በኋላ ይሰበራል»

ተናደድኩ «ምን አገባህ?» አልኩት

«ምን አገባህ አትበይኝ። ፈረንሳይ መሰልኩሽ 'ንዴ? እናንተ ፈረንሳዮች ፈሪ ናችሁ። ግብዝ ናችሁ። ተግባራችሁን መፈፀም አስቸጋሪ የሆነባችሁ 'ንደሆነ፤ እኔ ምን አገባኝ? Ça me regarde pas, ብላችሁ ትተዉታላችሁ። እኔ ግን እንደሱ አይደለሁም።»

«እና በኔ ህይወት አንተ ምን አገባህ?»

«አንቺ አልጋዬ ውስጥ ምን ትሰራያለሽ? በኔ ህይወት ውስጥ ዝግጁ ማለት አይደለም?» አለኝ። መልስ ስላጣሁ ዝም አልኩ

መጥቶ አልጋው ላይ አጠገቤ ቁጭ አለና፤ አይን አይኔን እያየኝ

«አሁን 'ስቲ ለሁለት ደቂቃ ፈረንሳይ መሆኑን ተይና ሰው ሆኗል። ለሁለት ደቂቃ ብቻ፤ እሺ? አለዚያ ለመናገር አልችልም» አለኝ። አንድ አይነት ደግ ፈገግታ አሳየኝ። ረስቼው የነበረ አይናፋርነቴ ድንገት ተመልሶ ሽፍን አደረገኝ። ወደታች ላይ ፊቴን በእጆቼ ይዞ ቀና አደረገኝና ግምባሬን ሳመኝ

«አገሬ አንቺን የሚያካክሉ ታናናሽ እህቶች አሉኝ። አንቺ 'ምታረጊውን ሲያረጉ ባያቸው ዝም አልላቸውም። ስለዚህ አንቺንም ዝም አልልሽም። ይገባሻል?»

ዝም ብዬ ሳየው ቀጠለ «አሁን እንግዲህ ባንቺ ቤት አደግኩ ብለሻል። አልኩል ጠጥተሽ ስለሰከርሽና፤ የማታውቁው ሰው አልጋ ውስጥ ስላደርሽ የበሰልሽ ይመስልሻል። ግን ዋናው መብሰል ራስን ግወቅ ነው። ራስሽን ብትመረምሪ ደሞ ርካሽ ሴት እንዳልሆንሽ ትገነዘቧል። ታዲያ ርካሽ ሳትሆኗ አንደ ርካሽ ሴት መኖር ምን ይላላል? እኔ መቸስ ህፃንነት ነው እላለሁ።»

ዝም አልኩት። እውነትክን ነው አላልኩትም

«ትምህርት አለብኝ መሄዴ ነው። መሄድ ካለብሽ ሂጂ። መሄድ ከሌለብሽ ግን እዚህ ቆይኝና አብረን ምሳ እንበላለን» ብሎኝ ሄደ። ተመልሶ ለምሳ ወሰደኝ። ከተመገብን በኋላ ካፌ ገብተን ቡና ስንጠጣ ሰሙን ነገረኝ

እና ባህሪም ምንሽ ነው? ብለህ ብትጠይቀኝ፤ ቀላል መልስ ልሰጥህ አልችልም። የስጋ ወዳጄ ነው፤ የመንፈስ ጓደኛዬ ነው፤ የህይወቴን አቅጣጫ ለበሳ ያስለወጠኝ ጠባቂዬ ነው።

የኒኮላ ጦበት ጉም እንደሸፈነው ተራራ ነው። ጉሙ በፀሀይ ሙቀት ቀስ እያለ ሲተን፣ ተራራው መታየት ይጀምራል። በኒኮላ በኒኮላ መካከል የነበረው እንግዳንትና አይናፋርነት እየተገፈፈ እየተዋወቅን እየተለማመድን ስንሄድ፣ ውበቷ እየተገለፀልን ሄድ። አይናጅ ንፁህ ውሀ አረንጓዴ ሆነው፣ ረዣዥም ሽፋኑን አረንጓዴ ኩራ ዙሪያ በተርታ የበቀሉ ሀር ጥቁር ቁጤማዎች ይመስላሉ። አስተያየቷ ልሰልስ ያለ ሆኖ፣ ሀዘን የተሞላ ይመስላል። ድምፅዋ ውስጥ የማር ጠብታ አለ። ፈረንሳይኛዋ የታላላቆቹን ደራሲያን ቋንቋ ይመስላል። ይህ ውበቷ ቀስ እያደረገ፣ ሳይታወቀን፣ ልቤ ውስጥ ገባ። በሌላችበት አስባች ጀመር። ስትራመድ ባየኋላት ቁጥር፣ ሉልሰገድ «አልጋ ውስጥ የባለጌ መጨረሻ ናት» ያለንን አስታውሳለሁ። እኔና እኒ ባለጌ ነገር ስንሰራ ይታየኛል። ካላችበት ቦታ መንጭቄ ወደ ሀሳቤ ጫካ እመስዳታለሁ። እንደ እንሰሳ ዛፍ ስር አስጎንብጼ እሰራታለሁ። አፏን ትክፍታለች። ጣቶቼን አፏ ውስጥ እከታለሁ። ትጠባቸዋለች፣ ታኝካቸዋለች።

ሉልሰገድ ኒኮላን ሊተዋት ሞከረ። ከልቡ ሞከረ። አልቻለም። ይታገስ ይታገስና፣ ሂዶ ይለምናታል። ጥፋ ከፊቴ ትለዋለች። እኔ ጋ መጥቶ 'ካፌ ኒኮላ' ይወስደኝና ቡና አይነት ቢራችንን እየጠጣን ስለኒኮላ ያወራልኛል። ስለአሸዋ ጡቶቿ፣ ስለወተት ጭኖቿ፣ ስለነበልባል እምሷ፣ ስለቅዱስ ብልግናዋ፣ የቃላት ቃና ይፈጥራል። በቃላቱ ላይ እየተንሳፈፍን የኢክስን ፀሀይ እየዋቅን በሀሳባችን ኒኮላ ጭኖች መሀል ገብተን እንጨማለቃለን። አንድ ሽባ አይነት ደስታ ልባችን ውስጥ ይንፏቀቃል

እስካሁን እንግዲህ በጋ አልፎ፣ በልግ ተጋምሷል። ቅጠሎቹ አረንጓዴ ሰላችቷቸው በቡና አይነት፣ በብጫ ብጤ፣ በቀይ መሳይ ቀለማት አሸብርቀዋል። ፀሀይዋ ከኛ እየራቀች ትሄዳለች፣ ሙቀቷ እየተቀነሰና እየጣመን ይሄዳል። ከምሳ በኋላ ኩር ሚራቦ ላይና በየመናፈሻው ውስጥ የኢክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች አግደው ወምበሩን ሁሉ ሰፍረውበት፣ በፀሀይ እንደ ዶሮ ያንቀላፋሉ። ሀፃናቱ አሸዋ እየሰፈሩ ወይም ባለሰስት አግር ብስኪሌት እየጎዱ ይንጫጫሉ። እንደገና ይቆሙ ከእናታቸው ወይም ከአያታቸው ጋር ካሰ እየተወራወሩ ይጫወታሉ። የኢክስ አዛውንት «ቡል» የተባለውን

እንደቀን ቀን ግን «ሚስትራል» የተባለው ሀይለማርያም ነፍሰ ኢክሰን
 ተቀረ ያራታል፤ ሽማግሌዎቹና ህፃናቱ በየቢታቸው ይሸሸጋሉ፤
 የልጁን ግንባር ይበታተንና ወደአንድ በኩል ይፈላል፤ ቀሚላቸው
 መጣት ገባቸው ላይ ይለጠፍና ትርጉሞችን ወለል አርጉ ያሳያል።
 ለዎቹ ሲሄዱ ጉምበስ በለው፤ ፊታቸውን አጨማደው፤ የያዙትን
 ኢቃ አቅፈው፤ ከንፋሱ ጋር እየተጋፉ ነው። ሚስትራል ልክ ለሶስት
 ሰዓት፤ ወይም ለዘጠኝ ቀን ነው የሚነፍሰው ይባላል። ነፍሱ
 ሲበላቸው ይሄዳል። ኢክሰስ ውስጥ ሰላም ይመለሳል።

ሲልቪ ትዕፈው የነበረው ረዥም ልብወለድ ታሪክ
ሰውነቱ ጊዜ እምቢ አላት። ከዚህ በፊት፣ አንድ መቶ ገፅ ያህል
ከፃፈች በኋላ፣ ከደረሰችበት መቀጠል ፊልጋ ታሪኩ እምቢ ብሏት፤
እኔን በጣም አስቸግራኝ ነበር። አንዴ ማርሰይ ውሰደኝ ትለኛለች፤
አንዴ ናይት ክለብ ውሰድና አስክረኝ ትለኛለች፤ አንዴ ሚካ
ውሰደኝና ፍቅር እንሰራ ትለኛለች፤ አንዴ ቤት መጥተህ ቁጭ በልና
እኔ ልፃፍ ትለኛለች። ይሄ ሁሉ ሲሆን፣ ድንገት ኩርፍ ኩርፍ
እያለች ትእግስቷን ታስጨርሰኛለች።

በመጨረሻ፣ ከፊት ጥፋ፣ እኔ መጥቼ እስከፈልገው ድረስ ፊትህን እንዲታላቅን አለኝ። እሺ አልኳት። ከስድስት ቀን በኋላ፣ መጣችና እየሳቀች «ስላሰቸገርኩህ ይቅርታ አርግልኝ» አለች።

እሁን ደሞ መቶ ዘጠና ገፅ ላይ ካደረሰችው በኋላ ታሪኩ
ወደፊት አልቀጥልም እምቢ አላት። አሁንም አባረረችኝ። በጊ

ምክንያት እኔም መፃፍ እምቢ አለኝ

ሉልሰገድን በበኩሉ የኒኮል እምቢታ ይጫወትበታል። ስለዚህ ሁለታችን «ካፌ ኒኮል» ሄደን ቡና አይነት ቢራ እናዛለን። ሉልሰገድ ስለኒኮል ያወራልኛል። በምኞት እየጋልኩ አዳምጠዋለሁ

«የኒኮልን ጡት እንግዲህ እንደ ነጭ ሰማይ ልታየው ትችላለህ። ሰማይ መሀል ላይ ደማቅ ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች። ወይን ጠጁን ጨረቃ ሮዝ ቀለም ብርሀን ከቧታል። ይታይሃል? . . . ታዲያ ያንን ጥቃት ነጭ ሰማይ እየዳበሰኩ፣ ጨረቃዋን መጥረስ ነው 'ሚታየኝ...»

የኒኮልና የሲልቪ ጡቶች ምናቤ ውስጥ ይደባለቃሉ። ሰላም ይነሱኛል። ሉልሰገድ ንግግሩን ይቀጥላል። . . .

በልግ ወደ ማለቂያው ተቃረበ

ዘጠኝ

ባህራም ሞት

የን ሰሞን ጀምሺድ ታሞ ተኛ። ልጠይቀው ወደ ቤቱ ሄድኩ። ሌሎቹ በሚጠይቁት ሰአት ብሄድ ምንም አልጠቅመውም በግላት፤ በትምህርት ሰአት ሄድኩ። ፎቁን ወጥቼ በሩን ብሞክረው ተቆልፏል። ደወሉን ተጫንኩት፤ ውስጥ ሲደውል ተሰማኝ። ቆየሁ

የጀምሺድ ቤት ሳይሆን፤ በግራ በኩል ያለው የጎረቤቱ በር ተከፈተ። መነፅር ያደረገ መላጣ ሽማግሌ ሀኪም እንገቱን ብቅ አርጎ አየኝ። አየሁት። ከበሩ ወጣ። ነጭ የሀኪም ኮቱ በጣም ንፁህ ነው። በእጁ መርፌ ይዟል። ጀምሺድ የጎረጎን ታሪክ አስታወሰኩ

ሀኪሙ ዙሪያውን ተገላመጠና ሲያበቃ፤ ማንም እንደሌለ ካረጋገጠ በኋላ፤ በሹክሹክታ

«ይምጡ ልውጋዎት» አለኝ

ዝም ብዬ አየሁት

«ካልፈለጉ ሳስገድድዎት አልቸልም። ነፃነትሳ? ዳሩ፤ ለኔ ያው ነው። ደሞ ደንታ የለኝም እንጂ» አያለ ለራሱ እያገረመረመ ወደ ውስጥ ገባና በሩን ዘጋ

ጀምሺድ ተኝቷል መሰለኝ ብዬ ደረጃውን መውረድ ስጀምር በሩ ተከፈተ። ዘወር ስል ኒኮል ነኝ

«ይቅርታህን። አስጠበቅኩህ? ሽንት ቤት ነበርኩ» አለኝ። እመጃም ፀጉሯ ተሞክሮታል። ሽሚሷ በእንድ በኩል ከጉርጃ ወጥቷል። ገባን። ጀምሺድ አልጋው ውስጥ ትራብ ተደገፎ

እንደተቀመጠ፤ እየሳቀ

«አክተር ሸሻይትዘር መርፈ ይታዘባል። አለች። የወጣት ተጥንቃቄ ገምገራ ላይ ወድቋል። ግን ለሁሉ የታመመ እይመስለኛ።»

ኒኮልና ጀምሺድ እየተሻሙ ስለደከተሩ ነገሩን። በጣም የግድግዳ ሰላግዊ እብድ ነው። የመጣውን ሁሉ መርፈ ልውጋት እያለ ይጠይቃል፤ አሉች። እነጋገራቸው አንድ ነገር ለመደበት የሚሰው እነጋገር ይመስላል

ትንሽ ቆይታ ኒኮል ከፍል አለብኝ ብላ ሄደች። ጀምሺድ ስለጎረቤቷ ደክተር ኮሚክ ወሬ እያወራ ሲያስቀኝ ቆየና ተነስቶ ወጥንት ቤት ገባ

በፍጥነት በፀጥታ ተነስቼ የራስጌውን ፍራሽ አነሳሁ። አልጋሽቦ ላይ አንድ ጥቁር የቤት ሙታንቲ። ሙታንቲው አጠገብ አገድ አምስት የተጨማሪ ለሰላላ «ክሊኒክስ» ወረቀት። ወረቀቱ ፀጊረዳ እይነት ስለሆኑ ርጥበታቸው ለእይን ያስታውቃል። ጎረቤቱ ወረቀቶቹን አሸተትኩ። የግብረ ሰጋ ሽታ። ያለጥርጥር።

ተመልሼ ወምበሬ ላይ ከተቀመጥኩ በኋላ፤ ተነስቼ የሰው ጌታ ሳሸት ታየኝና፤ ለራሴ «ሽርሉክ ሆምህ!» ብዬ በሀይል መቃጠል ጀመርኩ

ጀምሺድ ከሸንት ቤቱ «ለምን መሳቅ?» አለች
«መርፈ መውጋት» አልኩትና ሳቂን ቀጠልኩ

ሉልሰገድ ስለኒኮል ባይነገረኝ ኖሮ፤ ኒኮልና ጀምሺድን አጠረጥር ነበር? አይመስለኝም

በጀምሺድ አገር ደምብ የሚያፈላው ሻይ በጣም ይጣፍባል። እሱን እየጠጣን ወሬ ጀመርን

ጀምሺድ እንደሚለው ከሆነ፤ በቁማር መክበር አይቻልም። በቁማር የሚከብር ቁማር ቤቱ ብቻ ነው። ምንም ያህል ብትሆን ያችን የበላህነትን ተመልሰህ እስከታሰበላ ያቁነጠንጥህል። በቁማር ለመክበር እንጂ ለመክበር አይቻልም። እንዲህ ከሆነ ጀምሺድ ለምን ቁማር ይጫወታል? ለካራሙ ለምን ይጠጣል?

ለጀምሺድ እንደሚታየው፤ ኑሮ ጨትጫቃ ሚስት ናት፤ ገንብ

ግዛት፡ ሃያገዛ ብላ፡ ሃ ተሻ፡ ሃ ሸጋት ቤት ጊደ፡ ሃ ትምህርት
ገዢ፡ ሃ ይህን እድርገ፡ ሃ ያንን ፈፅሎ፡ እያለች መገናኘት ነው
ይህ ታዲያ የሰው ልጅ ከዚህ ዕለት ሞትሞት ለመሆኑ አንዳንድ
ጊዜ ሲሰበር ይፈረድበታል?

ጀምሺድ የኑርን ትኩሳት ሲረሳ የግራቸው ቁጥር ቤት የሂደ
እንደሆነ ነው። ቁጥር ቤት ውስጥ ያለቸው ኑር፡ ነገሩን ትኩሳት ግራት
ተሻ፡ የግትጠገብ፡ ለዛዋ ሁልጊዜ የግራቸው ውሸግ ናት። ነት
የታሰበው ውብ ውሸግ።

«እኔ ቁጥር ሰሜወት መጥፊን ይረሳለሁ። መጥፊን ሲረሳ፡ ያን
ጊዜ ኑርን ኖርኳት ነኝ ማለት ነው። ሲሳ ጊዜ ኑርን ሲጥራት፡ እኔን
እያታለልኩ ነው ትኩሳት ይሰታ የለም። ቁጥር ጊዜ ገን፤ ቁጥር
ፈፅሎ ሲወጠኝ ሳለ። ኑር መሀል ውስጥ እገባ፤ ከንቱ እይደለች፤
እሆነችም እኖራታለሁ ማለት።»

ጀምሺድ ስለቁጥር ሲያወራ አይኖቹ አይሰቁም

እንሰሳ ኑር አይሰለቸውም (ይሄ የጀምሺድ እስተሳሰብ ነው)
የከንታዬም እንሰሳ ይኖራል እንጂ መጥፋን አያውቅም። ስለዚህ ኑር
አይመራውምም አይሰለቸውምም። ስለዚህ ነው እንሰሳ ራሱን
የግደገልው። «በሬ ወይም አህያ ወይም አይጥ ወይም ውሻ ወይም
ልሳ፤ ራሱ ገደለ እሉ ሰምተህቸዋል ታውቃለህ?» ሰውን ከእንሰሳ
የግራቸው ግሰቡ አይደለም። በመጠኑ ይሁን እንጂ እንሰሳም
ያሳል። ሰው ከእንሰሳ የሚለየው በመሳቱ አይደለም። ዘንጀርም
ይሰቃል። ሰው ከእንሰሳ የሚለየው፤ ህይወቱን እየኖራት እንደሚኖር
ራት በማወቁ፤ ከህይወት በኋላ ሞት መከተሉን በማወቁ፤ እነዚህም
እውቀቶች ለሰው ልጅ ኑርን ከንቱ፤ ሞትን መራራ በማድረጋቸው፤
በዚህ ነው ሰው ከእንሰሳ የሚለየው

ብመሰረቱ ህይወት ገሩም ስጦታ ናት። ኑር ገን ይሰለቻል።
ዘን ጥልቀቷል። ብሰጭት ይበዛበታል። በሽታ ወርታል። ሞት
ደዋ ይቆያል እንጂ አይቀርም። ስለዚህ፤ መሞት ሳይቀር፤
እስኪሞቱ ድረስ ሳይገኝ፤ ብሰጭት ሊበዛ፤ ለምን አሁኑኑ
እንዋትም? ለምን ራሳችንን እንገድልም? ትኩሳት የሆነ ዘን፤ ብሰጭት
የወረሰው እውቀት ምኑ ይወደዳል? ራሳችንን የማንገደለው ሞትን
ስለማንፈራ ብቻ ነው። ፈራ ነን በቃ። ይኸው ነው

ሰላሚ ልናደንቀው የሚገባ ሰው ማን ነው? ራሱን ለመግደል የደረረ ሰው ነው። እሱ ብድ ነው። እኛሳ ሞትው አላማችን ምን መሆን አለበት? ይህን የመሰልቸት ቀሚስ እውልቀን መዲያ መጣል በተቻለ ፍጥነት ራሳችንን መግደል

«እኔ ራሴ ለመግደል ሞት ምኞት። ግን እስከሁን ድረስ የለም። አንድ ቀን ግን ለመድረር ተስፋ! ያን ጊዜ እኔ ሰው እውነተኛ ሰው። እስከዚያ ድረስ ግን ከንቱ ቀማርተኛ።»

ጀምሺድ ራሱን ስለመግደል ሲያወራ አይኖቹ እይባቱም

በልግ ከዛሬቹ ላይ በናማ፣ ቀይና ወርቃማ ቀለማቱን ሰብስቦ የሙቀትና የውበት ጉዞን ጠቅሎ ኢክስን ለቆ ሊሄድ ተነሳ

የኢክስ አየር መብረድ ጀመረ። ሽማግሌዎቹ፣ አርጊቶቹና ጥቁሮቹ፣ ሹራብ መደረብ ካፖርት መልበስ ጀመርን። ወጣቶቹ ፈረንጆች ግን ገና ብርዱ ሊሰማቸው አልጀመረም

ሉልሰገድን ኒኮል እምቢ ስትለው እኔጋ መጥቶ «ካፈ ኒኮል» ይወስደኝና፤ እየቀረበን በመጣው የክረምት ብርድ ምክንያት፤ ቤት ውስጥ ገብተን ቁጭ ብለን ስለኒኮል ያወራልኛል። የጭገሯ ጦር እንደራሷ ጦር እመዳም ሳይሆን፤ ንፁህ ወርት ቀለም የተቀባ ነው፤ ወተት የመሰለው ነጭ ቆዳዋ ላይ ረዣዥም የተጠላለፈ ውብ ወርቃማ ሀረግ መሰሉ በቅሏል። ታዲያ እምሷ ዳር የበቀሉት ጦሮች፤ ውሀ ዳር እንደበቀለ ቁጠማ ናቸው፤ እንደነዶቹ ከሁለቱ ከናፍር ተንጠራርተው ተጠላልፈው፤ ጎምበስ ብለው እምሷ ውስጥ የፍቅር ውሀ ያጠጣሉ... ወዘተርፈ

አንድ ቀን ግን፤ ስለሷ ያወራልኛል ብዬ ስጠብቅ ስለጀምሺድ ሊነገረኝ ጀመረ። ሁለቱ ጓደኛዎች ሆነዋል። ጀምሺድ ቁጭ ለመጫወት ካዚኖ ሲሄድ ሉልሰገድን ይዞት ይሄዳል። ከዚህም በላይ ሉልሰገድ የጀምሺድ ሻይ ሱስ ይዞታል። ሁለቱም ሻይውን የሚጠቡት በአራን አገር ወግ ነው። በፊት ከአራት ማእዘኑ ስኳር ላይ ይገምጡና፤ ቀጥሎ ሻይ ፉት ይለብታል፤ እንጂ ስኳሩን ሻይ ውስጥ አይጨምሩትም

«ትላንት ማታ ጀምሺድ ሻይ ላጠጣህ ብሎ ወሰደኝ» እሱ

ሉልሰገድ። (ይህ የሚሆነው ጀምሺድ ድኅ ከተነሳ በኋላ ነው።)

ጀምሺድ በተገማመደ ፈረንሳይኛው ኮሚክ ወሬ እያወራ

«እንድ ነገር ሊያሳይህ?» አለው

«አሳየኝ» ሲለው፡ ከጠረጴዛው ኪስ ውስጥ ሽጉጥ አውጣ።
ጥይቶችም አወጣና አጎረሰ። እንድ ቃል ሳይናገር ሽጉጡን አቀባበለ

«አሁን መተኮስ ብቻ። እንዲት ጣት። እንደዚህ» አለና ሽጉጡን
ሉልሰገድ ደረት ላይ አነጣጠረው

ሉልሰገድ ለመሳቅ እየሞከረ፤ ገን ላቡ ግምባሩ ላይ ብቅ ብቅ
እያለ «ተው 'ንጂ። ይባርቃል» አለ። ድምፁ የሌላ ሰው ሆኖ
ተሰማው

ጀምሺድ ሽጉጡን እንዳነጣጠረ

«አይባርቅ። እኔ የፈለግኩ ይባርቅ። እኔ ሳልፈለግኩ አይባርቅ»
አለ። ፈቱ ላይ ዝምተኛ አይነት ቁጣ ሰፍሯል፤ አይኖቹ ውስጥ
ምህረት የማያውቅ ጭካኔ አድፍጧል

ሉልሰገድ በድንጋጤና በፍርሀት ውህ ሆኗል። ላቡ ከግምባሩ
ወደ ጉን ይወርዳል። መሀረቡን አወጣና ግምባሩን ጠረገ። እጁንም
ጠረገ። እጁ ይንቀጠቀጣል። ጀምሺድ አሁን ቢተኮስስ?

ጀምሺድ ሽጉጡን ወደ ሉልሰገድ ግምባር አነጣጠረ

«አሁን አተኮስ፤ ጥይት አይኖችህ መሀል» አለ

«ምን አረግኩህ?»

«ምንም»

«እንግዲያው ሽጉጡን ወደዚያ በለዋ»

«ቆይ እንድ ነገር ሊነገርህ»

«እሱን ወደዚያ በለውና ትነግረኛለህ»

ጥፋ። «የለም። እኔ ሲነገርህ፤ ሽጉጥ አይኖችህ መሀል። ያን ጊዜ

ሉልሰገድ እንደገና ግምብሩን እያደረጉ

«እሺ ግንረኝ» አለ

«ኒኮል፡፡ ተው፡፡ በቃህ፡፡ ኒኮል ቤት መሃድ የለም፡፡ ኒኮል በትሄድ በትልልቅ እይን ግዮት፡፡ የኒኮል ቂጥ በእይን መብላት የለም፡፡ አስዚያ ጥይት፡፡ በእይንህ መሀል፡፡ አሺ?»

«እሺ»

«እሁን ተነሳ፡፡ ሂድ፡፡ ደሀና እደር፡፡»

«ደሀና እደር» ብለው ሉልሰገድ ተነስቶ ወጣ፡፡ ባበረ መገኘት ሲደርስ አስታወከው፡፡ ብርድ ብርድ አለው

ሲቱ ሂዶ ገላውን ታጥቦ ጥርሱን በርሾ ወደ ከተማ ተመለሰ እንድ ቢራ ጠጣ፡፡ ይህን ጊዜ ስድስት ሰአት ይላኛል

«እሁን የምንገርህ በሙሉ የሆነ ነገር ነው» አላች ሉልሰገድ ግን እኔ ራሴ በፈቃዴ የሰራሁት እይደለም፡፡ የማደርገውን ሁኔታ ከማድረጌ በፊት እንድ ደቂቃ አስቀድመህ 'እሁን ምን ልታደርግ ነው?' ብትለኝ 'እንጂ' ነበር የምልህ፡፡ ምክንያቱም፡፡ አላውቀው ነበር፡፡ እኔ እይደለሁማ ያደረግኩት፡፡ ውስጤ እንድ ባእድ መገልፅ ወይም አጋንንት ገብቶ ነው የሰራው፡፡ ላላውቀው ይታወቅኛል

[«የሆነ ሆኖ ምን ሰራህ?» አልኩት፡፡]

ቢራዬን ከጠጣሁ በኋላ ሰአቱን አየሁ፡፡ ስድስት ከሃያ፡፡ በተገኙ ኒኮል ቤት ሂድኩና አንኳኳሁ፡፡ «ከፈች፡፡ የምንገርሽ አላች» አልኳት፡፡ ከፈተች፡፡ ገባሁና ወደ እንድ በኩል ገፍቻት በሩን ቆለፍት ረሻሮም ስለ የሌሊት ቀሜሷን ለብላ፡፡ ላይዋ ላይ ከፎጣ የተሰራ የቤት ውስጥ ካፖርት ደርባለች

«ሂጂ ውሀ አምጧልኝ ጠምቶኛል» አልኳት፡፡ ስታመናት ገፈተርኳት፡፡ ቃል ሳትናገር ወደ ወጥ ቢቷ ሂደች፡፡ ወደ መገኘት ገባሁና በፍጥነት ልብሴን ማውለት ጀመርኩ፡፡ 'ለምን?' ብለህ ብትሙ ይቀኝ በጭራሽ አላውቀውም፡፡ ጋኔን ሰፍሮብኛል ብዬሀለሁ፡፡ ውሀውን ይዛ እንግዳ ቤት ስትገባ አጣችኝ፡፡ «የት ነህ?» አለች

«ኃይ ወዲህ» አልኳት፡፡ ገባች፡፡ በሩ አጠገብ እንደቀመጥ ቀረች፡፡ ወለሉ መሀል እጆቼን ወገቤ ላይ አድርጌ ቆማለሁ፡፡

ፊቱን ነገ። ቁላዬ ጉትር ብሎ ቆሞ፤ ትር፤ ትር፤ ትር፤ እያል ያንኪራ ይረግማል። አስታውሰኝ ይህን የምሰራው አሁን የማወራረዝ ልልሰገድ እንዳልመሰለሁ። ሌላ ሰው ነኝ

«አውልቂ!» አልኳት። አቢት ድምሻ ውስጥ ያለው ትእዛዝ ፖርቶ አልነበራትም። የውሀውን ብርጭቆ ከሞጂኖው ላይ አስተመጠችና፤ የደግ ካፖርቷንና የሌሊት ተሟሷን አውልቃ እዚያው ወለሉ ላይ ጣለችው። ዝም ብዬ ሳፈጥባት ሙት መያዣዋንና ሙታንቷዋን አወለቀች

«ነይ ወዲህ!» አልኳት። መጣች። ፊቷ ተምበረከቷ። አቀፈችና።

ከዚያ በኋላ ያለውን እንዳልነገርህ 'ንግዲህ መናገር የሚገባ እይመሰለኝም። እየሀ፤ ራቁታም ባለፈ ከመሆኗ የተነሳ ትደሰ ምስጢር ይሆናል። እና ብናገረው ቃላቱ ያረከሱታል። ብቻ፤ ከተፈጠርኩ እንደ ትላንት ያለች ሌሊት አላልፌ አላውቅም። እኔ ምለው፤ እንደ ኒኮል ያለች ሴት እየበዱ ሁለት አመት ኖረው ቢሞቱ ምን አለበት?

ሟት ወደ አምስት ሰአት ላይ ነቃሁ። ኒኮል ተኝታለች። እንዳልቀሰቅላት ቀስ ብዬ ልብሴን ለብሼ ወጣሁ

አሁንም የትላንት ሌሊቱ መንፈስ እየነጻ ጀምሯል ቤት ወስደኝ ገባሁና ጀምሯልን «ሻይ አፋላልኝ» አልኩት። ስምን እንደመጣሁ ገራ ገብቶታል። ሻይውን ከጠጣን በኋላ ተነሳሁና ቆምኩ። አይን አይኑን እያየሁ

«ትላንት ማታ የሸጉጥህን ተጽዳ አይቼ ቆሙበኝ» አልኩት
አየላቀ «እና?» አለኝ

«እና እምስ አስፈለገኝ። እና ሄጀ ኒኮልን በዳኋት»

ሳቁ ጠፋ። አይኖቼ ውስጥ የትላንቱ ጭካኔ ብቅ አለ። ተነሳ። አቢት አይኖቼ ሲያስፈሩ! እዚህ ጀርባዬ ውስጥ ብርድ ተሰማኝ። ተነሳና እጁን ትከሻዬ ላይ አያሳረፈ በጨካኝ አይኖቼ እያየኝ

«ጎበዝ ነህ። በጣም ጎበዝ። እንድ ቀን እገድላለሁ። ሂድ» አለኝ። ትቼው ሄደኩ። አይኖቼን ሳስታውስ አሁንም ጀርባዬን ይበርደኛል [እለኝ ልልሰገድ]

ከዚህ ከሸጉጥ ፍጥረት በኋላ ጀምረድና ለልሳንድ ብዙ ጊዜ ብዙ ቦታ አብረው ይታዩ ጀመር። ግታ ሁለቱ በጀምረድ መካከል ይሄዱና፤ ኒስ፤ ከን ወይም ሞንቴካርሎ ቀማር ሲሳውቱ ለንብተው ሰኛ ሟት ይመላላሉ። ከውጭ ለሚያየው ሰው ንደኝነታቸው እየጠበቀ ሄደ

ከረምት እየተገፋፋ መጣና፤ ከወርቃማው በልግ ጋር ተቃቅዶ የነበረችውን የኢክስ ከተማ እንደ ቀናተኛ ሊሳ ውሸማ በብርድ ይገርፋት ጀመር። ሽማግሌዎቹንና አርጊቶቹን ከየመንገዱና ከየመናፈሻው አባረራቸው። ልጃገረዶቹ ቆንጆ ስስ ቀሚሳቸውን ትተው ወፍራም ሱፍ ቀሚሰ፤ ሱሪና ወፍራም ሹራብ፤ ካፖርት እየለበሱ፤ ውብ ቅርፃቸውን ከክረምቱ እይን እየሸሸጉ፤ በበጋ ቀያይ ወይም ብር መላይ የጥፍር ቀለም ተቀብተው ሲውለበለቡ የነበሩትን ጣቶቻቸውን በወፍራም ንጉረ ውስጥ እየደበቁ፤ ከክፍል ወደ ምግብ ቤት፤ ከምግብ ቤት ወደ መኝታ ቤት በፍጥነት ከስ ከስ ይሉ ጀመር። ውብ ዳሊያቸውን እያወዛወቡ በዝግታ መራመድ፤ ፅጌረሳ ጉንጫቸውን እያሳዩ፤ በቀያይ ከንፈራቸው እየሳቁ፤ በተኳለ እይን ጎረምሳውን መቃኝት ቀረ። (ኩሉንና የከንፈር ቀለሙን ብርድ ስለሚሰነጣጥቀው ለአይን ደስ አይልም።) ደም የሸሸውን ነጭ ጉንጫቸውን ግራጫ ብጢ የጎሽ ፀጉር ወረረው

በየመንገዱ ዳር በተርታ የተተከሉት ካፎች ራቁታቸውን ቆመው የኢክስን ንፁህ ሰማይ በጭራጭቸው ይሟጥሙታል። ቅጠሎቹ በመሉ ረግፈው የባበሩ መንገዱን ዳርና የሰው መተላለፊያውን ሞልተውታል። ሰው በፍጥነት ሲራመድ በቡት ማማው ይፈጫቸዋል

እንዳንድ ቀን በረዶው እንደ ጥጥ በዝግታ ይወርድና ኢክስ በንፁህ ነጭ ሻሽ ይገንዛታል። በሱፍ የተከናከሉት ልጃገረዶችና ጎረምሶች ሚጸ ወጥተው በረዶውን እያድሰለበሉ ይፈነክታሉ፤ ይሳሳቃሉ። ትንፋሻቸው እንደ ጉም ከአፋቸው ቡልቅ! ቡልቅ! ሲል ይታያል። ጥቁሮቹ በረዶው ላይ እየሆኑ ፎቶግራፍ ይነሳሉ

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ ብፍዛ ሰማያዊ ነው። እንዳንድ ጊዜ ውዝ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ሰአት እንደ ልጃገረዶች ጉንጭ ይቀላል። የኢክስ ሰማይ ደመና እይለብሰም፤ ሁልጊዜ ራቁቱን ነው፤ ሁልጊዜ ውብ ነው፤ ሁልጊዜ ሰላማዊ ነው። ማታ ግብ

የአልግዝ ከጥክብትና የፀጥታ ሰላም ይልብሳል

ከረምት ሲሆን ሊሊቶቹ ይረዝማሉ፤ ቀናቹ ያጥራሉ፤ ፀሀይዋ ላይ ወደ እንደ ሰላት ተኩል ላይ ትወጣና ከሰላት ዜጋ ወደ እስር ተኩል ላይ ሙጥለት ትጀምራለች፤ በሽታ እንደያዘው አየማተተች እየደከመች ትሄዳለች። ሩት፣ ሩት፣ ሩት በጣም ሩት ሆና ኮሳሳ ብርሃን ትልካለች። እቺ ፀሀይ በባህሪው የሙቀት ምንጭ ነበረች፤ ለእክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች የሀይወት ተስፋ ነበረች፤ እሁን ግን ሰማዬ ተበስቶ ከውጭ የብርድ ራራዎች የሚያሰገባ ይመስላል

ብርዱ መላውን ፍጥረት ጨብጦ ያዘ። የሁላችንም ሀይወት በከረምቱ ብርድ ታሰረ፤ በቆራን ተቋጠረ። ፀደይና ፀሀይ ሙጥተው እስኪያስረቱንና እስኪንንቀሳቀስ ድረስ፤ የሀይወታችን ታሪክ በያለበት ረጋ። ተካና ጀርመኗ እኔ የማላውቀውን ግንኙነታቸውን ቀጠል። ጀምሼድና ሉልሰገድ በኒኮል የፍትወት ገመድ ተሳስረው መለያየት አትችሉ፤ ጤና የለሽ ንደኝነታቸውን ቀጠል። ለገና አረፍት ባህሪም ወደ እክስ ሲመለስ ጊዜ፤ ኒኮልን ትተውለት ሁለቱ ተያይዘው ወደ ሞንቴ ካርሎ ሸሹ። እኔና ሲልቪ አልፎ አልፎ እየተገናኘን፤ የቀረውን ጊዜ ስንፅፍ እንሰነብት ነበር

በብርዱ ምክንያት የሀይወታችን ታሪክ መፍሰሱን መለዋወጡን ትቶ፤ በያለበት ረጋ

እኛም የተባለው ዘፋኝ

"Tombe la neige

Tu ne viendras pas ce soir

Tombe la neige

Me crie mon désespoir..."

(በረዶው ይወርዳል

እንግዲህ ዛሬ ማታ አትመጪም"

በረዶው ይወርዳል

ተስፋ መቀረጤ ይነግረኛል . . .)

እያለ የከረምት እንግርጌሮውን ያዘማል . . .

ፀሀይዋ ቀስ በቀስ የሸሸችንን ያህል ቀስ በቀስ ትጠጋግ

ጀመሩ። እርተቀኔሰ የሚሄደው ብርድ፣ ቀጥሎም እየበረታ የሚሄደው ሙቀት፣ ራግቶ የነበረውን የጥፋት ደም ቀስ በቀስ ያጥታል።
ጀመሩ። መጀመሪያ እንዳንዲ ደፋር ቅጠል ብርዱን አሸንፋ እንገባን ብቻ ታደርጋለን፤ ራቂታቸውን የከረሙት ህረር ቅርንጫፎች ላይ ስትታይ ታስደንቃለች፤ ታስደሰታለች፤ የድል አድራጊው ህይወት ሊታወቅላት ነች፤ ምስጢራዊ ተአምር ነች። እንግዲህ ሌላው ቅጠሉን ይከተለዋታል፤ የኢክስ ዛፎች በራቂት ህረርዋቸው ሰማያን መባጨር ትተው፤ በለምለም እርንገዱ ልብሳቸው ይወሰድላታል፤ ይህም ታል። የኢክስ ጎረምቶችና ኮረዳዎች መጀመሪያ ካፖርቶና ንጉሲያቸውን አወለቁ፤ ቀጥሎ ኹረባቸውን አውልቀው መሳሳት ጀመሩ። እንዳንድ ደፋር እርጊት ወይም ሽግግር ካፖርቶን እንደለበሰ መንገድ ላይ ይታይ ጀመር። ከረምቱ አስፈላጊ

ፀደይ መጣ። የኢክስ ልጃገረዶች ከባድ የከረምት ልብሳቸውን ገፈው ጥለው፤ ከረምቱ አልብሏቸው የነበረውን አስተያሚ ነጭ ጎሽ ፀጉር እራግፈው፤ የተፈጥሮ ወብታቸውን መልበስ አመጡ። ፀጉራቸው ጭንቅላታቸው ላይ ተቆልሎ ወይም ወደ ኋላቸው እየፈሰሰ፤ ቆዳቸው ልስልስ ብሎ የዕጊረጃ ተለም እየለበሰ፤ በቀይ ከንፈራቸው የተከበበ ጥርሳቸው በፈገገታ እያብለጨለጨ፤ ተሸሽን የከረመው ወጣት ቅርጾቹው እየፋፋ፤ ሹል ሙታቸው ከፊት እየተንቀጠቀጠ፤ ያበጠ ዳሊያቸው ከኋላ እየተወሳወሰ፤ ይሄ ሁሉ ፀጋ የፀደይን መልካም ብርሀን ለብሰ በየመንገዱ እየተዘዋወረ፤ የኢክስን ጎረምቶች ምራቃቸውን ያስውጣቸው ጀመር። በብርድ ተኮራምተው የከረሙት ኮረዳዎች አሁን በሙቀት ተዝናኑ፤ እየተጫጫሁ በሳሩ ሜዳ ይፈንጨ ይንከባለሉ ጀመር። ከጎረምቶቹ ጋር ልፈያና መተቃቀፍ ተጀመረ

ሽግግራዎቹና እርጊቶቹ እየወጡ የኩር ሚራቦንና የመናፈሻውን አግዳሚ ወምበሮች ሰፈሩባቸው። እርጅና ከወጣትነት ጋር እየታከሰ የኢክስን መንገዶች በጎባባ ጨምዳዳ እርምጃው ይንፈቀቅባቸው ጀመር

የከረምቱ ብርድ ገድቦ ይዞት የነበረው ታሪካችን እሁን በወደ ሙቀት እንደገና መፍሰስ ጀመረ

ፀደይ ለኢክስ ብርሀንና ሙቀት ከእርንገዱ ቀሚስ ጋር ይዞት ሲመጣ፤ ለተካ ችግር ይዞለት መጣ። ባለሙስታጂ ጀርመን

ታስቸግረው ጀመር። ከአንድ ያገረ ልጅ ጋር መውጣት አመጣች። ተከ «ምን ትሸረሙል ያለሽ?» አላት። «መሸርሞላ አይደለም፤ ማግረጥ ነው» አለችው። «እና የትኞችን ይሻላል?» አላት። «በአንዳንድ ነገር እሱ ይሻላል፤ በሌላ ደሞ አንተ ትሻላለህ» አለችው። ተከን ትናት ይሞረሙረው ጀመር

ጥፋፋን እየነከሰ «አሁን ምን ማድረግ ይሻሰሻል አባክህን?» አለች

«ትወዳታለህ?» አልኩት

«አዎን። ብዙ ነገር ይገባታል።»

«እሷስ ትወድሃለች?»

«አዎን»

«እንግዲያው አግባታ»

«አብደሀል? ነጭ ሚስት ይገዢ ብመለስ አባቴ አይታነቅም?»

«እንግዲያው ተዋት»

«እንዴት አድርጌ ልተዋት? በፊት እንኳ ቢሆን ልተዋት እችላ ነበር። አሁን ግን፤ ከዚያ ከንፍጣም ጀርመን ጋር መውጣት ከጀመረች ወዲህ፤ ከምተዋት ብገድላት አመርጣለሁ።»

«የሀበሻ ምቀኝነት ነው?» አልኩት

«አይደለም።»

«ታድያሰ?»

«አሁ! ሰለቅናት አታውቅም ነገ? እንግዲያው ልንገርህ፤ እየሆነ ሰትቀና ልጅቷን በሀይል ትጠላታለህ። ብትገድላት ፈቃድህ ነው። ግን በዚህ አለም ላይ ምን ትፈልጋለህ ቢለህ፤ እሷን ነው ምትፈልገው። ሁሉ ነገር ይቅር! ብቻ እሷ ትምጣ። ገባህ ምልህ? ለምሳሌ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ከሱ ጋር የወጣች ጊዜ፤ ቢቷ ወሰድኳትና አንድ ጥፈ አላሰኳት። ወደ እስክትጠላ ልደበድባት ቆርጫ ኮቲን አወሰቅኩ። ታዲያ ዳግማዊ ጥፈ ላወርድባት ስል

«Sauvage! አፍሪቃ ውስጥ ያለህ መሰለህ ነገ?» አለችኝ። እንደቃጣዙ ቀረቡ። ዳግማዊውን ጥፈ እንደማውረድ አቅረ ሳምኳት። ሰትፍጨረጨር በጉልበት ሙታንታዋን ቀድጆ በታተገኩ

ባት። ወደ አልጋው ገንዘ እስከመሰዳት አላስቸለግም። እዚያው ምንጣፍ ላይ በዳኋት። እንደጨረሰኩ ታድያ በሀይል ቀረፈኝ። እዚያው ወለል ላይ እንደተጋደመኝ ትቻት ወጥቼ ሄድኩ።

«ይሄ ከሁለት ሳምንት በፊት ነበር። ከዚያ ወዲህ እንንገዛለን ይሄ ነገር መቃጠል ሆኗል።»

«ሰውየውን ተይው አልካት?» አልኩት

«አዎን። እንዴት እተወዋለሁ? ላንተ ብዬ እንዴት እሰጥህ ልተወው? ላንተ ልትተኛኝ ነው ምትረፈገው። እሱ ግን ሊያገዛኝ ነው ሚረፈገው። ባይሆን ለሱ ስል አንተን እተወዘለሁ ነገር እሱንስ አልተወውም አለችኝ።»

«ምን አልካት?»

«አንድ ሁለት ጥፊ አላስኳት። ሲታለቅስ በግድ በዳኋት።»

«እንዲህ ከቀጠልክ ትተውሀለች» አልኩት

«ተሳሰተህል። በጥፊ መትቼ በጉልበት ሰደፍራት በሀይል ነው ፍቅሬ ሚጥማት።»

«እንዴት ታውቃለህ?»

«ከሁኔታዋ ያስታውቃል»

«ዋ! ጥፊው ቢቀር ይሻለህል» አልኩት

«አይገባህም። ቅናት ገና አላጋጠመህም» አለኝ

ግን አንድ ነገር ገብቶኛል። ልጅቴ ልታገባው ታጥቃ ተነስታለች

ክረምት አልፎ ፀደይ እንደገባ በፋሺስቶችና በኮሙኒስቶች መካከል ትልቅ አምባገነን ተነሳ። አምስት ሰድስት ፋሺስቶች ይሆኑና አንዱን ኮሙኒስት ይዘው ይደበድቡት ጀመር። ኮሙኒስቶቹ ተማሪዎች፣ እጃቸውን ወይም ራሳቸውን በፋሺ ጠምጥመው ይቃዩ ጀመር። ፋሺስቶቹ ወንድ ሴት ሳይሉ ያገኙትን ኮሙኒስት መደብደብ ሆነ። አንዱን ልጅ አራት ጎረምቶች ተጋግዞ

ደበደቧትና የአፍንጫዋን አጥንት ሰበሩት። ሆኖም ተገዥነቷ ተገዥነቷ

ከመኒስቶቹ ከባድ የብረት መሳሪያ፣ አጭር የብረት ዳሳ፣ አራት እየሆኑ መዞር ገድ ሆነባቸው። ጨቢ ወይም ሽጉጥ እየያዙ የጊዮሩም ነበሩ።

ባህራምን ልጠይቀው ትምህርት ቤቱ ሂደቱና የሆነውን ዕሉ አሳውቅ። አብሮኝ ወደ ኢክስ መጣ። «የገዢው ወራ ይሰ ያሰኘ ይመስላል» አልኩት።

«ለከመኒስቶቹ አዝንላቸዋለሁ። ገንጥሩ ነው፣ ይጠትግቸዋል። ለአምባገር በቂ ዝግጅት የላቸውም፣ እያልኩ አጨቀቁቸው ነበር። ረረንግይ አገር አምባገር አይሰራም። በሰውና በገንገር የሰውን ዘባብ ግንኙነት ግንቃነት ነው የሚያስፈልገው። ሲሉኝ ነበር። ብቻ የራሳቸው ጉዳይ ነው። የረረንግይ ህዝብ ወራ ያበዛል። ስራ፣ ጀብዱ (Action) ስትለው በቂ ነጠኝ ሰዋሰው ስለ አርት ሊያወራልህ ይጀምራል። ተዋቸው እነሱን። እኔን ያስደሰተኝ ሌላ ነገር ነው።»

«ምንድነው?»

«ረብሻ ውስጥ ከገባሁ አመታት አለፉ። ናፍቆኛል— በተጨማሪ ቀኝ እጁ ገራ መዳፋን እየወቀጠ —ረብሻ ናፍቆኛል» አለ

እንግዲህ ኢክስ ውስጥ ከመኒስቶቹ የሚያዘውትሩት እንደ ካሬ አላቸው። ሮያሊስቶቹ እንደ ሌላ ካሬ ያዘውትራሉ (ሮያሊስቶቹ ረረንግይ ውስጥ ንጉስ ለማንገስ የሚፈልጉ ናቸው) ወንድ ለወንድ የሚዋደዱት እንደ ካሬ አላቸው። ፋሺስቶቹም የራሳቸው ካሬ አላቸው።

ኢክስ እንደገባን ባህራም ፋሺስቶቹ ካሬ ወሰደኝ። ቢራ፣ ቡና እየጠጡ በየጠረፊዋቸው ያወራሉ። አብዛኛዎቹ ሂግቶችን በቁንጥ ያስተካክሉ ወጣቶች ናቸው። በጣም ያምራሉ።

እኔና ባህራም መውሳሳት በር አጠገብ ያለችው ጠረፊዋ ጋ ቁጭ ብለን ቢራ ጠጥተን ሂግቶችን ከከፈልን በኋላ፣ ባህራም

«ምንም ቢመጣ ምንም፣ ከተቀመጥክበት እንዳትነሳ» አለኝ

«ምን ልታረግ ነው?» ስለሰው

«ታያለህ» አለች

ቀንሳና ወደ ሸንት ቤት በኩል መራመድ ጀመረ። አንዱ ጎረቤት ፋሺስት ከዚያው ሲመለስ ነበር ባህራምን የገጨው። ፋሺስቱ ሳያስብበት በልማድ "Pardon" ብሎት ሲያልፍ፣ ባህራም

«አንተ!» ብሎ ሮክቶለት። ፋሺስቱ ወራያቸውን አቆመ። ካፈው በሙሉ በፀጥታ ባህራምን ማየት ጀመረ። የገጨው ፋሺስት ወደ ባህራም ዞሯል

ባህራም «ለምን ገጨኸኝ?» አለው

ፋሺስቱ «አንተ ነህ 'ንጂ የገጨኸኝ» አለው

«ውሸታም ፋሺስት! ውሸ ፋሺስት! ፈሪ ፋሺስት! ወንድ ከሆንክ ተከላከል። ልገርፍህ ነው» አለና ዘሎ ትግል ያዘው። የፋሺስቱ ጀርባ ወደኔ ስለነበረ፣ ባህራም ምን እንዳደረገው ለማየት አልቻልኩም። ብቻ ምንም ያህል ሳይታገሉ ፋሺስቱ ፍስስ ብሎ ወደ መሬት ወደቀ። ባህራም ከበላዩ እንደቆመ ዙሪያውን ተመለከተ። ከፋሺስቶቹ ማንም አልተነሳም

ባህራም ፋሺስቶቹን እያየ «ማንም ፋሺስት እንዲገጨኝ አልፈትድለትም። ከንግዲህ ሌላ ፋሺስት የገጨኝ 'ንደሆነ፣ ባህራም ነው 'ምላሎለት» አለና የወደቀውን ፋሺስት ተሻገሮ ወደኔ መጣ። አብረን ወጣን

(ፋሺስቶቹ እኔን ሌላ ጊዜ ቢያገኙኝ ይደበድቡኝ ይሆን? ብዬ ትንሽ ፈራሁ። ግን ደፍረው ጥቁር ተማሪ የሚደበድቡ አልመሰለኝም። ምክንያቱም እኛ የፈረንሳይ መንግስት እንግዶች ማለት ነን።)

ባህራም ኤክስ ውስጥ አራት ቀን ቆየ። ቀን ቀን ኮሙኒስቶቹን ሲመክክራቸው፣ እንዴት አድርገው መከላከል እንዳለባቸው፣ ዕሁፎቻቸውን እንዴት ቢያስረጩ እንደሚሻል፣ እና ይህን የመሳሰለ ነገር ሲነግራቸው ይውላል። ማታ ማታ ፋሺስቶቹን በየጣባቡ መንገድ ሲደበድባቸው ያመሻል። በአምስተኛው ቀን ትምህርት ቤቱ ድረስ ሸኘውት። ስለአምባጓዮው ሲነግረኝ፣ ስለኪስ ጨዋታ የሚያወራልኝ መሰሉ ተሰማኝ። በደስታ እየገነፈለ፣ ማድፈጡን፣ መዝለሉን፣ እጁን እንደ ሰይፍ አርጎ አንገት መምታቱን፣ እንደ

ዳንስ አድርጎ ገለፀልኝ

«ማኑ ይህን ሁሉ ስሰራ አይቶኝ ቢሆን እንዴት ጥሩ ነበር! ያስተማረኝን ብልህነት በሙሉ ተጠቅሜበታለሁ» አለ

«ደህና ሁን» ብዬው ወደ ኤክስ ልመለስ ስል፣ ከኪሱ አንድ ምንድነው? አልኩት። እየሳቀ «ፋሺስቶች ካፌ ሂድና እቺ ነገር ከሙኒስት መሆንዎን ትገነዘባለህ» ብሎኝ ተለያየን

ኤክስ እንደደረሰኩ ፋሺስቶች ካፌ ገባሁ። ብዙዎቹ እጃቸውን ወይም ጭንቅላታቸውን በፋሻ ጠምጥመዋል። ግማሾቹ ሂማቸውን ላጭተዋል። ሂማቸውን ያልላጩት ደሞ ጥቁር «ቤሬ» ቆብ አርገዋል። ለካ ባህራም አንድ ፋሺስት በደበደበ ቁጥር ወይም ራሱን ወይም ሂሙን ይላጭለት ኖሯል

(እኔና ባህራም አንድ ግሩም የሆነ «ሀራኪሪ» የተባለ የጃፓን ፊልም አይተን ነበር። እዚያ ፊልም አንዱ ጎበዝ እየዞረ የጠላቶቹን ዐጉር ይላጫል።)

ባህራም በሄደ በአራተኛው ቀን፣ አንዲት ከሙኒስት ልጅ ካፌ ቁጭ ብዬ ሳለሁ መጣችና ወደ ኤክስ አንድ ነብስ ገዳይ መጥቷል አለችኝ። «ምን እንደሆነ — ማለቴ የቱ እንደሆነ — አናውቅም። ግን መምጣቴን እናውቃለን። ፋሺስቶች ናቸው ከማርሰይ ያስመጡት። ባህራምን ሊደበድበው ወይም ሊገድለው ነው የመጣው።»

«ፋሺስት ነው?» አልኳት

«አይደለም። የተገዛ ነብስ ገዳይ ነው» አለችኝ

ያን ጊዜውኑ ሲልቪ ቤት ሄድኩ። በኦቶቡስ እንዳልሄድ ምናልባት ፋሺስቶች ይከታተሉኛልና፣ ካንቺ ጋር ለሽርሽር የምንወጣ አስመስለን እንሂድ አልኳት። በመኪናዋ ሄድን። ለባህራም ነገርኩት። ወደ ኤክስ ተመለስን

ሲልቪ ቤቷ ወስዳን እራት በላን። ከዚያ ሶስታችንም ሄደን ፋሺስቶች ካፌ ገብተን ሁለት ሰአት ያህል አላለፍን። ይህን ሁሉ ጊዜ ባህራምና ሲልቪ ያወሩ፣ ይቀልዱ፣ ይስቁ ነበር። እኔ ግን ምንም ያህል አላወራሁም። ለባህራም ፈርቼለት ነበር። ሰውየው የቱ

እንደሆነ ብናውቅ እንኳ ለመከላከል እንሞክር ነበር። እውን ግን ከማንኛውም አቅጣጫ ጦር ሊወረወርበት በሚችልበት ጭላማ ውስጥ፤ ባህራም ብቻውን የሚረመድ መስሎ ተሰማኝ

አብራሃቸው ባለማውራቲ፤ የኔ ፍርሀት ቀስ እያለ ወደ ሲልቪ ተላለፈባት

«ፈራሁ። በጣም ፈራሁ» አለች

ባህራም «ምን ያስፈራሻል?» አላት። ግን ድምፁ እንደ ደጭ ልዝብ መሆኑ ቀርቶ፤ ትንሽ እሾህም ሆኗል

«ማን እንደሆነ ወይም የት እንደሆነ አናውቅም። እንደ ብቻውን መሆኑን ነን በእርግጥ አናውቅም።»

«እና?»

«አንድ ነገር ብትሆንሰ? ብትሞትሰ?» አለችው

«እኔ? ትቀልጃለሽ? የኛ ቤተሰብኮ እስኪጃጅ ካላረጀ አይሞትም። የኔ ወንድ አያት፤ ያባቲ አባት፤ በዘጠና ሰባት አመታቸው ብቻቸውን ሚካ መዲና ደርሰው ተመልሰዋል። ታዲያ እንደተመለሱ የቤታችን ጣራ ዝናብ ማስገባት ሲጀምር ጊዜ፤ ሊያበጁት በመሰላል ወጡ። አበጅተውት ሲወርዱ ከመሰላል ወደቁና እግራቸው ወለም ብሏቸው ሁለት ሳምንት ሙሉ እንዲተኙ ሀኪም አዘዛቸው። ታዲያ ሁለት ሳምንት እንዴት ይለፍ? ውሽማቸው ናፈቀቻቸው። እና ገና አንድ ሳምንት ሳይተኙ፤ ሌሊት ጠፍተው ውሽማቸው ቤት ሄዱ። መኝታ ቤቷ በመስኮት እገባለሁ ሲሉ ባልየው በጥይት ልባቸውን አፈረሰላቸው። ስንቀብራቸው የኔ አባት «አይ አባባ! አይ አባባ! እኛ ያረጀነው እያለን እንተ ወጣት ተቀጨህ!» ብሎ አለቀሰ።»

ስንስቅ ሲልቪ በጆሮዬ «እኔ ፍርሀት አቁነጠነጠኝ። ሽንቲ መጣ» ብላኝ ወደ ሽንት ቤት ሄደች

ባህራምን «የጀምሻድን የሚመስል ታሪክ ከየት አመጣህ?» አልኩት

«ከጀምሻድ ነዋ!» አለኝ «ስማኝ። አንድ ነገር አርግልኝ። ኒኮልን ፈልግና ጀምሻድ ቤት ውሰድልኝ። ሽጉጥ አለው እሱ እዚያው ትደር። እና ነገ በሌሊት ተነስቶ ማርሰይ እንዲወስዳትና

ለአንድ ሳምንት ያህል ተደብቀው እንዲቆዩ ንገረው።»

ቀፈፈኝ። በባህራም ትእዛዝ ኒኮልን ጀምሺድ ቤት ወስጄ ለጀምሺድ ላስረክበው ለአንድ ሳምንት ሙሉ በጣም ቀፈፈኝ። ግን ምን ማድረግ እችላለሁ?

«አንተም ይህን ሰሞን ተጠንቀቅ። ማታ ብቻህን አትውጣ። አለኝ። ሲጋራ አቀጣጠለ። እጁ ትንሽ ትንሽ ይንቀጠቀጣል። ፍርሀት አሳደረብኝ

ሲልቪ ተመለሰች። ደህና እደሩ ብያቸው ሄድኩ

ኒኮልን ቤቷ አገኘኋት። ጀምሺድ ቤት ስንሄድ አጣነው። ቤቱ ቁልፍ ነው። ካፌ ዶርቢቴል ሄደን ጠያየችን። ተካፒ ጀምሺድና ሉልሰገድ ኒስ ሄደዋል አሉን። ኒኮልና እኔ የመጨረሻውን የማታ አቶቡስ ተሳፍረን ማርስይ ወረድን። አንድ ወሻቃ ቦታ ሆቴል አገኘን። ባለ ሁለት አልጋ ክፍል ተከራየን። ሁለታችንም ለባህራም ሰግተናል። እንቅልፋችን እንደማይመጣ ግልጽ ነው። አንድ ቆሻሻ ብጤ ጭር ያለ ካፌ ገብተን ከልቫዶስ እየጠጣን፤ እያወራን፤ እየተያየን፤ ሳቃችን እየመጣ፤ እየተሳሳቅን፤ ድንገት ሳቃችንን አቋርጠን በፀጥታ እየተያየን፤ ስንተያይ ኒኮል በሚያስጉመጅ አኳኝን እየቀላች፤ እየቀላች፤ እየጠጣን እያወራን፤ ከአንድ ሰአት በላይ አሳለፍን፤ ሰከርን። የተረፈንን ግማሽ ጠርሙስ ካልቫዶስ ይዘነው ሄድን

ሆቴላችን ስንደርስ፤ እንዳንተያይ መብራቱን አጥፍተን፤ ልብሳችንን አውልቀን፤ ወደየአልጋችን ገባን።

እንቅልፍ ሊወስደኝ አልቻለም። ሰከራ፤ ኒኮል እዚሁ ክፍል ውስጥ ተጋድማ፤ እንዴት እንቅልፍ ይወስደኝ? አስብ ጀመር። ሉልሰገድ ቡና አይነት ቢራ እየጠጣ ስለሷ የነገረኝ ሁሉ አሁን ይታያኝ ጀመር። በሮዝ ቀለም የተከበበች ወይን-ጠጅ ጨረቃ ነጭ ሞቃት ሰማይ መሀል - የኒኮል ጡት። ወተት ጭኖቿ መሀል በወርቃማ ጭራሮ የተከበበ ነበልባል - የኒኮል ብልት። ይሄ ሁሉ ከኔ አራት እርምጃ ብቻ ርቆ አልጋ ውስጥ ተጠቅሎ «ቅዱስ ብልግናዋን» ተከናኝቦ ይጠብቀኛል። አሁን ቀስ ብዬ ሄጄ አልጋዋ ውስጥ ብዝሃ እንደማታባርረኝ እርግጠኛ ነበርኩ። (ውሀ እረንጓዴ አይኖቿ ብዙ ነገር ነገረውኝ ነበር) ግን መሄድ አልቻልኩም። በጓደኝነት አላምንም። ግን ባህራም እዚያ በሞትና በህይወት መካከል

እየተረመደ፤ እኔ የሱን ሴት ብንክበት፤ ከዚያ በኋላ ራሴን እንዴት ለማክበር እችላለሁ? ግን ያችን የመሰለች ሴት እንዴት ልልቀቃትን ይህን ሁሉ ጊዜ ሰሙኛት ቆይቼ፤ ባሬ እድል አጋጥሞኝ ሳያችን እንዴት ልልቀቃት? ደሞስ ባህራም ለኔ ምኔ ነው?

በጭለማው የምኛት ፍም እየጠበሰኝ ሰገላበተ

«ተኝተሀል?» አለችኝ

«የለም»

«እኔ ፈራሁ። ብቻዬን እዚህ ፈራሁ»

«ነይ ወዲህ»

በጭለማው መጥታ አልጋዬ ውስጥ ገባች። ሰበ ውስጥ ልብኝን አልፎ ሙቀቷ ነካኝ። በሀይል ተጠጋችኝና፤ ሰውነቷ ከላይ እስከ ታች እየተንቀጠቀጠ

«ፈራሁ። እኔ ፈራሁ» አለች

«አይዞሽ ግንም አይነካሽም።»

«ለራሴ አልፈራሁም'ኮ። እንተ እያለህ ምን ያስፈራኛል? እኔ የፈራሁት ለሱ ነው።»

«ለሱ ከፈራሽ ሞኝ ነሽ። ፋሺስቶቹን እንዴት እንደላግኛው አታስታውሺም?»

«ቢሆንም ፈራሁ»

«አይዞሽ! ምንም የሚያሰጋ ነገር የለም»

ገላዋ ልሰልስ ያለ ነው። ከሴቶች ይበልጥ ሴትነት የሰፈረበት፤ የግብረ ሰጋ መቅደስ ያቀፍኩ መሰለኝ። ትንፋሿ እንገቱ ላይ የፍት ወት ነበልባል ያቀጣጥላል። ሁለታችንም ወጣት ነን፤ ሁለታችንም ሰክረናል፤ ሁለታችንም ምስጢራዊ ጭለማ ውስጥ ተደብተናል፤ ሁለታችንም የምኛት ማእበል የሚያናውፀው ሙቀት ውስጥ ተቆልለናል፤ የሁለታችንም ደም ፈልቷል። እጄን ከትከሻዋ ወረድ ባደርገና የማባብላት አስመሰዬ ወገሟን ጥብት እድርጌ ባቅፈው እንደዚህ! — ደስ ማለቱ! . . . ቀስ እድርጌ በቸልታ እጄን ወደታች ሰደድ ባደርገውና ጸሌዋ ላይ ባሰፍረውስ? . . . እንደዚህ! — የሙታ ንቲዋ ጠርዝ ከእጄ ስር ታወቀኝ፤ ከገላዋ ሙቀት የባለ የሙታንቲዋ

ጠርዝ በምኞት ወጠረኝ። እኔ ሳላውቀው እጅ ሙታንቲዋ ውስጥ
እየገባ አፈ አፋን ጎረቤው። የት እንደሆነኩና ግን እንደሆነኩ
ረባሁ። በመርሳቴ ደመና ላይ የባህረሁ ፈጥታ ብልጭ አለ
እጄን ከሙታንታዋ እያወጣሁና አፈን ከአፋን እያላቀቅኩ።
በሹክሹክታ

«ደግ እይደለም» አልኳት

«አዎን ደግ እይደለም» አለችኝ እሷም በሹክሹክታ

«ግን በጣም በጣም አፈልግሻለሁ። አንቺም ፈልገሽኛል፤
እይደለም?»

«አዎን»

«ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ»

«እኔ በበኩሌ ልተውሽ አልችልም»

ዝም

«ደሞ ልተውሽ አልፈልግም። አንቺን መተው ራሳን መኮነን
ነው።»

ዝም

«ምን ይሻል ይመስልሻል?»

«እኔ 'ንጃ»

«ባስገደድሽለሽ?»

«ግስገደድ አያስፈልግህም»

«እስከ ዛሬ ድረስ ያንቺን ያህል ያማረችኝ ቤት አጋጥሞኝ
አያውቅም። ደሞ እስከ ዛሬ ድረስ ቤት አገኝቼ ለሌላ ሰው ስለ
ትቺያት አላውቅም። ዛሬ ግን — እንዴት ልበልሽ —»

«ይገባኛል። ምንም ማድረግ አያስፈልግህም»

«እሁን ሁለታችንም የማናምንበት ነገር ብናደርግ በኋላ
ይቀራለን። ግን እንድትለዩኝ አልፈልግም። ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ። መብረቱን አብርተን የተረፈንን ካልቫዶስ እየጠ

ግን ብናወራሰት።

በመብራቱ ሰንጠጣ ሰናወራ ምን ያህል እንደቆየ አሳስታውሰም። እንዲያውም ከዚያ በኋላ ምን እንዳደረገን ወይም ምን እንደተባባልን የማስታውሰ አይመስለኝም። ብቻ፤ ከእንደ አመኝ በፊት እንዳየሁት ህልም ሆኖ ትዝ የሚለኝ እንደ ነገር አልፈው ጠርሙሉ ውስጥ የቀረውን መጠጥ ከጨለላው በኋላ ራሴን ደረጃ ላይ እያንተራሰኩ

«ይሄ ጡት መያዣሽ ይቆረቀረኛል» አልኳት

«ቆይ ላውልታለሁ» ብላ አውልቃው እንደገና ራሴን ደረጃ ላይ እንተራሰችልኝ። «ጡትሽ እንደ ሞቃት ሰማይ ነው፤ ሰማይ ላይ በፅረረዳ ብርሀን የተከበበች ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች» አልኳት

«ውሸታም! መቼ እየኸው?» አለችኝ

«ማየት የለብኝም»

«አሁን ዝም ብለህ ተኛ» አለችኝ

ከዚያ ወዲያ ምንም አሳስታውሰም

በነጋታው፤ ከሰኣት በኋላ ወደ ስምንት ሰኣት ላይ ሰነቃ፤ ነገሩ ደረቴን ተንተርላ ተኝታለች። አፈ ውስጥ የፋንድያ ግእም ተሰማ፤ ኒኮልን ቀሰቀሰኳት

«ደህና ነሽ?» አልኳት

«ደህና»

አፈርኩ

«ሳናውት የማንፈልገውን ነገር ሰራን 'ንዴ?» አልኳት

«የለም»

«ጎሽ!»

ኒኮልን ምሳ አብልቼ፤ እንደ ልብወለድ መፅሀፍ ገጣላት ሆኖ ከፍላጎን ውስጥ ትቼያት ወደ ኢክስ ሄድኩ። ሲልቪ ሴት ሰንባ፤ አልጋዋ ውስጥ ተጋድማ ሲጋራ እያጨሰች መዘቃ ትሆን ለች። የአይኖቿ ቆዳ እንደ መጥቆር ብለ፤ የታችኛው ቆዳ አብጧል

«ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ልሊቱን አልተኛሁም»

«ለምን? ባህሪም የት ነው? ንገረኝ»

«ቆይ በደምብ ልንገርህ፡፡ እንተ እንደ ሂደክ፤ ትንሽ ቆይተን ግልጽ ሊያለ ወደ ጓላ ይመለከታል፡፡ እኔን እንዳልገላመጥ አልሰጡኝም፡፡ «አይሆኸ ይታየኛል፡፡ ምንም ሊያረገን አይችልም» ለለኝ፡፡ «ማን እንደሆነ አውቀህል እንዴት?» አልኩት፡፡ «አምን፡፡ አይሆኸ» «እንድትታወቅ ነው?» «አምን አይሆኸ፡፡ በጭራሽ አትሰግ፡፡ ብቻ እኔ የምልሸን ያለማመንታት አድርጌ፡፡» «እሺ» «አይሆኸ፡፡»

«እንግዲህ መንገዱ እዚያች ሰባት ትልልቅ ጥዶች ያሉባት ቦታ ሲደርስ ይጠመዘዝና፤ እንድትሆን ማረትሮ ሂደ እንደገና ይጠመዘዝ የለ? መጀመሪያውን መጠምዘዣ እንደዘርን «ሩጪ!» አለና በላይኛው ከንዴ እንጠልጥሉ በሀይል አሰርጠኝ፡፡ ሁለተኛውን መጠምዘዣ እንዳለፍን ቆምን፡፡ ከመንገዱ ገለል አርጎ አቆመኝና፤ እሱ ከዚህ ቆብ አውጥቶ ራሱ ላይ ደፍቶ፤ ኮቱን አውልቆ ለኔ ሰጥቶኝ፤ መንገዱ መሀል ላይ ቆመ፡፡ ወደ መግንበት መንገድ ይመለከታል፡፡ እኔም እመለከት ጀመር፡፡ ለብዙ አመታት እንደዚህ ቆመን የቆየን መሰለኝ፡፡ ሰውየው ድንገት ከመጠምዘዣው ብቅ አለ፡፡ ባህሪም ወደዚያው (ማለት ሰውየው ወዳለበት በኩል) ይራመድ ጀመር፡፡ እያፋጩ! ሰውየው እጁን ኪሱ እንደከተተ ወደ ባህሪም ይመጣል፡፡ እጠገብ ላጠገብ ሲደርሱ ባህሪም

“Bon soir!” አለው

“Bon soir” አለ ሰውየው

«ጉን ለጉን ደረሱ፡፡ ሊተላለፉ ሆኑ፡፡ ባህሪም እንደሚደንስ ሰው ወደ ሰውየው በኩል ዘለለና በእጁ ሆዱን ነካው መሰለኝ፡፡ በቂ መብራት ሰላልነበረ በትጡ አልታየኝም፡፡ ሆዱን ከነካው በኋላ፤ እንዲት ሰከንድ እንኳ ገና ሳታልፍ ዘሉ የሰውየውን ማጅራት በሊላው እጁ መታው፡፡ ሰውየው ወደፊት ታጠፈ፡፡ ወደቀ፡፡ ባህሪም እየጉተተ ከመንገዱ ወደ ዳር ወሰደው፡፡ ሁለቱንም ጨለማ ዋጣቸው «እዚያው እንደቆምኩ ቀረሁ፡፡ ጭለማው ከሰኛል፡፡ አሁን

ያየሁት አንድ ሰው ሌላውን ሰው ሲገዛው ነበር፤ በጭራሽ
አይመስልም። ሁለት ትርያች፤ ከልቱ ልቱ አትግግጥ፤ ማንተ
ተነክቱ፤ አንዱ ወደተ፤ ያልወደተው የወደተውን አየንተተ ወደ
ጭራሽው አስገባው። ቢቃ።

«አሁንም ለብዙ አመታት ብቻዬን አዘያ ጭራሽ ውስጥ የቆምኩ
መሰለኝ

«አትፍሪ አይቻል» አለ ከአጠገቤ። ነጠርቱ። «አይቻልም እኔ ነኝ
አለኝ። ባህሪም ነው። ለምን እንደሆነን ጎጂ፤ በሄደበት መንገድ
ይመለሳል ብዬ ሰጠብት ነበር። እሱ ግን በጭራሽው ሰከሩ
መጥቷል። ኩቱን ከኔ ወስዶ ለበሰና ቆቡን አውልቆ ኪሱ ከተተ።
በጭራሽው ትንሽ ክተራመድን በኋላ ወደ ባቡር መንገድ ገባ።
እግራ ላይ ብርድ ተሰማኝ። ለካ ሳይታወቀኝ በፍርሀት ሸንኩ
አምልጦኝ ኖሯል

«እዚህ (ሲልቪ ቢት) ከደረሰን በኋላ «ገደልከው?» አልኩት

«የለም» አለኝ። ግን እንደገደለው አርግጠኛ ነኝ። በፊደሉ ነው
የገደለው። እና ሌሊቱን ልተኛ አልቻልኩም።»

ሲልቪ ዝም አለች። እኔም ዝም አልኩ

«ፓሪስን በወደደ እይተህት ታውቃለህ?» አለችኝ

«የለም»

«በጣም ውብ ናት። ለአንድ ሳምንት ብንሄድ ምን
ይመስልህ?»

«መቼ?»

«ዛሬ»

«ዛሬ አልችልም። ምእራፍ ግማሽ ላይ ነኝ። ብትፈልግ ከአንድ
ሳምንት በኋላ እንሂድ። ባኞሽ ሙት ውሀ አለው?»

ገላዬን ታጥቤ ከባኞው ልወጣ ስል የወንድ ድምፅ ከሲልቪ ጾ
ሲነጋገር ሰማሁ። ልብሴን ለባብሼ ወደ መኝታዋ ሰገባ፤ ባህሪያ
አልጋዋ ላይ ቁጭ ብሎ ሳንድዊች እየበላ ቀይ ወደን ይጠጣል። ሰው
የገደለ አይመስልም። ግን ሰው የገደለ ሰው ምን እንደሚመስል
አላውቅም። ኒኮል የት እንዳለች ነገርቱት። ሲልቪ ተራዋን ልትታይ

ብ ባኛ ቤት ገባች

ባህራም «ይቅርታ አርግልኝ። አንተ፣ ሲልቪ፣ ኒኮላ ለአንድ ሁለት ሳምንት ከኤክስ መጥፋት አለባችሁ። ኒኮላን ወደ ቤቱ ወደ ሌላ ቦታ አልካታለሁ። አንተና ሲልቪ ተስማምታችሁ ወደ አንድ ቦታ ብትጠፉ ጥሩ ነው። አየህ፣ ፋሺስቶች የበሰለ አስተሳሰብ የላቸውም። ስለዚህ እኔን መጉዳት ሲያቅታቸው፣ በንጂት እናንተን ይጎዱዋችኋል። ስለዚህ ንጂታቸው ትንሽ እስኪበርድላቸው ከኤክስ ራቁ። እባካችሁን» አለኝ

በቩክቩክታ «ገደልከው?» አልኩት

ራሱን በመነቅነቅ «አዎን» አለኝ

«የመጀመሪያ ጊዜህ ነው ሰው ሰትገድል?»

«ሶስተኛ ጊዜዬ ነው። እንዴን በይፋት፣ ሌላውን ባግዳድ»

ይነግረኝ ይሆን? በማለት አየሁት። ዝም አለ። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል። እኔም ዝም አልኩት

«ጊምህን ብትላጭ ጥሩ ነው። ለመጠንቀቅ ያህል» አለኝ

«እሺ» አልኩት

ከፍል ለስት
ጥሪ
የሳፕናኤል ኮከብ

እስር
የሴለኝነት ጥሪ
ሲልቪ

እኔና ሲልቪ ለሁለተኛ ጊዜ ወደ ፓሪስ ተጓዘን። በዲ መሪነት
ከፓሪስ ጋር ይበልጥ ተዋወቅኩ። በሲልቪ እስተግሪነት ከቅናት ጋር
ይበልጥ ተዋወቅኩ። ራሴንም ይበልጥ አወቅኩ።

ፓሪስ በገባን በሁለት ቀናችን፤ እንደ ልማዷ እንደ ደስ የግላት
ኅረምላ አየችና አጣድፋ ወደ ሆቴላችን ወሰደችና። መብራቱን
አጠፋች። እንደ ልማዷ በኔ ገላ ኅረምላውን ተደስተችበት፤
አቃሰተች፤ ነገሩ ሊያልቅ ሲል መኸች። ተኛን። ያን ጊዜ እኔም

እሷም አላመቅንዋትም እንጂ፤ ከኣ ጋር እንዲህ በትዕግና በታደርግ የመጨረሻ ጊዜዋ ነበር።

ነቃ፤ ጭለግ ውስጥ ነኝ። ምን እንደቀበቀበኝ እንጂ። ከገሌ ተንቀባቀበኝ። በእንቅልፍ ልሳ «Non! Non! Non!» እያለች እየተጨነቀች ተፈራክጠች። በግም የሚያስፈራ ዐልም መሆን አለበት። እየተበቀበሷት

«እይህን እይህን፤ ከኣ ጋር ነሽ» አልኳት ራሷን እየደባበበች። በዐይኗ እየተነፈሰች ተጠጋችኛለች።

«እንድ ነዢ አስደነገጠኝ። መብራቴን አብራልኝ» አለችኛለች።

ለበራሁት። እይኣ ብርሀኑን ከላመደው በኋላ ታየችኝ። ጥቁር ራዥም ወገኔ ነሞ ጉንፋኗን እንገደላለን ላይ ተጠምጥጧል፤ ተለዋጥፏል። ገምባሯ ላይ ላሉ ያብሰጨልሟል። ጠረገኩላት፤ ወገኔን ወደ ኋላዋ ሰበሰብኩላት

«ውሀ» አለችኝ። ራሳጌ ካለው ጠርመሽ አጠግብዋት

«ደሀና ነሽ?» ሰላት፤ ሳት ብላ

«አጥፋው» አለችኝ። አጠፋሁት፤ አቀፍኳት

«ትዠት ነበር። ከመኒስቶች የእራገን ሻህ መንገድ ላይ እግኝተውት በጨቢ ሲገድሉት እየሁ። በኋላ ግን ባህራም ሆኑ»

«እይህን ነትተሻል፤ እይህን» እያልኩ እጄን ጀርባዋ ላይ ሳንሸራተት ትንሽ ከቆየሁ በኋላ

«"Tu es plutôt une mère Française qu' un sauvage Africain" አለችኝ («ፈረንሳዊት እናት ነህ ንጂ አፍሪካዊ አረመኔ እይደለሁም» ኩ) ሁለታችንም በሳት መንፈረፈር ጀመርን። ታደገን ያን ያህል የሚያስት አልነበረም፤ ያን ጊዜ መሳት ስላስፈለገ ነው ንጂ። እየተጠመጠመችብኝ፤ ደስታ ባፈነው ድምፅ

«መኖር ንዴት ጥሩ ነው!» አለችኝ

«ካንቺ ጋር ሲሆኑት!»

«የኔ ካስትር፤ ይልቅ ካንተ ጋር ሲሆኑ ነው ንጂ።»

እትፍ አድርጌ ጉንፋኗን ሳምኳት። በጭለግው ላይ ላይ ወሳት

እንደምትወደው ጀርባዋንና አንገቷን እያሻሸሁ

«ምን ይሰማሻል?» አልኳት

«እንደምትወደኝ ይሰማኛል»

«አውቀሻል»

«የተለየ ስጦታህ ምን 'ንደሆነ ልንገርህ?»

«ምንድነው?»

«የሰላም ተሰጥዎ ነው ያለህ። ካንተ ጋር ስሆን ሰላም ይሰማኛል። ካንተ ጋር ስሆን ፀፀትና ንስህ አያስፈልገኝም።»

«ፀፀትና ንስህ?»

በተለወጠ ድምፅ

«ቅድም ስለበደልኩህ — ገላህን ለጋራ ጥቅማችን ሳይሆን ለግል ደስታዬ ስላዋልኩት»

ፀፀት ሊጀምራት እንደሆነ ገባኝ፤ አላዘነኝኝ

«የኔ ቆንጆ፣ ቂል አትሁኒ። አንቺ ገላሽን እንድደሰትበት ትሰጪኝ የለ?» አልኳት

«አዎን»

«ታድያ እኔ ገላዬን እንድትደሰቺበት ብሰጥሽ ምናለበት?»

«ከዚያ ይለያላ»

«አስር ጊዜ ልዩ ይሁን። በናንተ አገር ፍቅር ማለት ምንድነው? መስጠትና መቀበል አይደለም?»

«ነው»

«ታድያ ገላዬን ብሰጥሽና ተቀብለሽ ብትደሰቺበት ምን ፀፀት ያስፈልገዋል? እኛ አገር መስጠት ማለት መስጠት ነው። ገላዬን ከሰጠሁሽ የራሳሽ ሆነ ማለት ነው። የራሳሽ ከሆነ ደዋ የፈለግሽውን ልታረጊበት ትችያለሽ ማለት ነው»

«እንደሱ ሆኖ ነው 'ሚታይህ?»

«ነው 'ንጂ»

«እንዴት ጥሩ ነህ! እኔ ግን እንዴት መጥፎ ነኝ!»

«እንዴት?»

«ውሽታም ነኝ!»

«ውሽታም?»

«አዎን። ለምሳሌ፣ ያን ጊዜ በትጠይቀኝ 'የሌላ ሰው ገላ እያቀፍሽ በሰውየው ገላ ከኔ ጋር ተኝተሽ ታውቂያለሽ ወይ?' አላልከኝም? እኔ ምን አልኩህ?»

«በጭራሽ አድርጌው አላውቅም አልሸኝ»

«አዎን። ግን ውሽቴን ነበር። ላንተ መዋሸቴ በጣም ይቆጩኛል። በለዚህ አሁን አንድ ውል አንግባ። አንተ ላለፈው ውሽቴ ይቅርታ አድርግልኝ። እኔ ደሞ ለወደፊቱ ሁልጊዜ እውነቱን እነግርሀለሁ።»

«ስሟኝ የኔ ቆንጆ። ለኔ ምንም ነገር መንገር የለብሽም።»

«አውቃለሁ። ለዚህ ነው ልነግርህ 'ምፈልገው'። ከዚያም በላይ፣ አንተ ልትረዳኝ ትችል ይሆናል። እውነቱን ልነገርህ?»

«እሺ»

«አትጠላኝም?»

«በጭራሽ አልጠላሽም»

«እሺ። ያኔ ታስታውሳለህ?»

«የኔ ሻህራዝድ የኔ ቆንጆ፣ እንዴት ልረሳው እችላለሁ?»

«ተመስገንን ፍለጋ የምመጣ ይመስልህ ነበር። እኔ ግን እንተን ለማግኘት ነበር 'ምመጣው'። ሳይህ በጣም ደስ ትለኝ ነበር። ካስትሮን ትመስለኝ ነበር። በንቀልድ በንስቅ ጥርስህን አፍህን ሳየው፣ አንቀህ እንድትስመኝ እመኝ ነበር። ታድያ አንተ እምቢ አልክ። በለዚህ ካንተ ስለይ፣ ተመስገን ጋ እሄድና አይኔን ጨፍኜ እንተን እያሰብኩ አቅፈው ነበር።»

«ያውቅ ነበር?»

«ምስኪን ተመስገን! እንዴት አርሳ ይወቅ?»

«እንጃ፣ ነግረሽው ሊያውቅ ይችላል ምናልባት?»

«እንዲህ አይነት ነገር እንዴት ሊገባው ይችላል?»

«እሺ ቀጥሎ»

«ትጠላኛህ»

«እንግዲህ ቂል እትሁኒ። በኔ የመጣ ሰለምንም አለመግባባት አትሰኚ። ንገራኝ።»

«እንዴት አርጌ ልንገርህ?»

«እንደመጣልሽ»

«ከነገርኩህ በኋላ ምን እንደሚመስልህ ትንገረኝ እንደሆነ»

«እሺ»

“Parole d’honneur?” («የከበሬታ ቃልህን ሰጥተሃል?»)

“Parole d’honneur” («የከበሬታ ቃሌን ሰጥቻለሁ»)

«እሺ። እንዲህ ነው። . . . እየሆነ ካንተ ጋር ግብረ ስጋ በጣም ደስ ይለኛል። ደጋግሜ ነግራለሁ። ያንተን ግማሽ ‘ንኳ ያህል እኔን ግስደሰት የቻለበት የለም። ብቻ ምን ልበልህ ታጠግባለህ። ንን በሽታዬ ይመጣል። ሲመጣ ደሞ መከላከያ የለኝም። ገባህ?»

«ጥ አልገባኝም»

«እንዳልኩህ ታጠግባለህ። ንን በሽታዬ ይመጣል። በጣም ታምረኛለህ፤ በሀይል እመኝሃለሁ —»

«ታድያ አለሁልሽ አይደለም?»

«እንደሱ አይደለማ ‘ምታምረኝ»

ልቤ መምታት እየጀመረ

«ታድያ ‘ንዴት ነው?» አልኳት፤ ጉርሮዬም መድረቅ ጀምሯል

«በሀይል ታምረኛለህ፤ ምኞቱ ያንገበግበኛል። ንን ስትተኛኝ በገዛ ገላህ ‘ንዳይሆን ያስፈልጋል። የሌላ ወንድ ገላ ተውሰህ፤ በሱ ገላ እንተ ‘ንድትተኛኝ ‘ፈልጋለሁ። እንደዚህ ያማርኮኝ ጊዜ፤ ካንተ ተለይቼ መሄድ ይኖርብኛል።»

«ወደት?» ጉርሮዬ ጨርሶ ደርቋል

«እንተን ፍለጋ፤ ሌላ ወንድ ፍለጋ»

«ታገኘሃለሽ?»

«ምን ይመስልህል?» ኑርርዋ ውስጥ ወፍራም ተንኮለኛ ሳት ተሰማኝ

ትናት ማለት ይሄ ይሆን 'ንዴ?' ታድቃ ንዴቱና ብስጭቲ የታለ? እኔን 'ሚሰማኝ ጥልቅ የሆነ አሳት የሆነ የሚያታጥል ቅንዝር! እንደ ዛሬም አንገብግቦኝ አያውቅ! ተለይታኝ ስትሂድ፤ ወፍራም ያልዋን አያወዛወዘኝ፤ ውብ አይኖቼን ከፍት ከደን እያረገኝ፤ በፍትውተ-ሰጋ እስኪፈንዱ ብልታቸውን በሚያሳብጠው ፈገግታዋ የመረጠችውን እድለኛ ወንድ ስትጣራ ታየችኝ። ሲገደ አሳስታግሰ አሳስችል አለኝ፤ እሳዬ ላይ እንደተጋደመች በጥድሬያ ገለበጥኳትና ጭኖቼን ፈልቅቄ ሰገባ፤ በሙዚቃዊ ፈረንሳይኛዋ፤ በቅንዝር ድምፅዋ

"Ah, chéri, comme tu es sauvage! C'est délicieux" እያለች አቀፈችኝ። (አንተዬ፤ እንዴት አውሬ ሆነህል! ደስ ሲል።)

ዝም ጭጭ አልኩ፤ እውነትም አውሬ ሆኜ ነበር

አይ ሲልቪ! ለኔ እንዴት ደግ ነበረች! ስታባብለኝና ስታፅናኝ እንደ ህልም መሰሉ ይታወቀኝ ነበር። ጭንቅላቴንና ትክክቴን አያሻሸች፤ በልዝብ ፈረንሳይኛዋ፤ በልበልስ ድምፅዋ እየደጋገመችልኝ «አይህ የኔ ቆንጆ፤ ከኔ ጋር ነህ የኔ ፍቅር፤ አንተን ነው ምወደው የኔ አበባ፤ አይህ ውደደኝ» ስትለኝ ይሰማኝ ነበር...

...በኋላ፤ እግርቼ መሀል እንዳለሁ፤ ትንሽ ወደታች ገፋ እድርጋ ሆጂን አንተራሰችኝ። እጄ ጭንቅላቴን ሲያሻሸኝና የተንተራሰኩት ሆጂ ከትንፋሄ ጋር ከፍ ዝቅ ሲል፤ እሹሩሩ እንደምትለኝ የሚያገኝ ፅፍ፤ ሰፊ ጥልቅ የሆነ ሰላም እየተሰማኝ እንቅልፍ እያንሳፈፈ ወሰደኝ

ሰነቃ ሲልቪ በውብ አይኖቼ ታየኛለች፤ አልጋው ጎን ተምበር ከካ፤ እጄን ከጉንጫ ጋር ታተሻሻለች። መስኮቱ ተከፍቶ የበደደ ብርሀንና ነፋስ ይገባል። ውስጥ ውስጥ ውስጥ፤ ልቤ ልብ ውስጥ፤ ደስታው ሲመነጭ ተሰማኝ። እንደተምበረከከች እጄን ከጉንጫ ጋር እያተሻሻለች

«የመሃጃችን ሰአት ደርሷል ብዬ ነው የቀሰቀሰኩህ። ቁርስ

ይምጣልህ?» አሉችኝ

«ይምጣልኝ። ለምንድነው የተምበረከከኸው?»

«እኔ 'ንጃ። ተኝተህ ሳይህ እንዴት ታምራለህ! 'ኢምህን ስትላቸው ለካ በጣም ቆንጆ ነህ!»

ተነሰ፤ ፊቴን ስታጠብ ፎጣውን አቀበለችኝ። ቁርስ መጥቶልን ስንበላ ወተትና ቡናውን እሷ ቀዳችልኝ፤ ጸቦውን እሷ ቀባችልኝ። ልብሊን ስለብስ አገዝችኝ። አይኖቿ ሲያዩኝ፤ የለመድኩት ብርሃናቸው ውስጥ አይቼው የማላውቅ ልስልስ ያለ አስተያየት ሆነብኝ

ልንወጣ ስንል፤ ጉንፌን ይዜ ወደ ታች እያየኋት

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ምን ሆኛለሁ?»

«እኔ ያደረብሽ ፍቅር ያደገብሽ የሰፋብሽ ይመስላል። ያለ ልማዳችን ትንኮሳኪሻለሽ።»

«ዛሬ በጭራሽ እንዳትለየኝ አደራህን። እሺ?»

«ምንው? ምን ሆነሻል?»

ተና ብላ እያየች፤ እጇቿን ወገቢ ላይ እያሳረፈች

«ምንም አልሆንኩም። በጣም ወድጀሀለሁ። ካይኔ እንድትርቅ አልፈልገም።»

«ምንው? ምንድነው?»

«ምንም። ወደድኩህ። ዛሬ ገና ነው ሰው መሆንህ የገባኝ»

«ከዛሬ በፊትስ?»

«እስከዛሬ ሰው ሆኑህ ታይተኸኝ አታውቅም። ስለትምህርት ግድ የለህ፤ ስለገንዘብ ግድ የለህ፤ ጓደኛ የለህ፤ አትፈራ፤ አትበላቸው — ብቻ ምን ልበልህ፤ ስለምንም ግድ የለህም። «La vie, tu t'en fouts éperdument» («ስለ ኑሮ በጭራሽ ደንታ የለህም») ሁሉንም ሰው፤ ሁሉንም ነገር፤ ከላይ ሆኑህ ወደታች ነው 'ምታየው። ምንም ነገር ሊያሸንፍህ አይችልም፤ ማንም ሰው እጅ ሊያሰነሳህ፤ ሊያለማምጥህ፤ ሊያምበረከከህ አይችልም። ብቸኛ ከመሆንህ የተነሳ፤ የብረት ሰው ነህ — ማለት እስከዛሬ እንዲህ ሆኑህ ነበር 'ምትታየኝ።»

እንደምናውቀው የብረት ሰው አይደለም፤ ተራ ደካማ ሰው ነኝ፤ ፊሪ ነኝ፤ ልሳት ፈለግኩ። ግን ጊዜው የመኖሪ ጊዜ አልነበረም፤ የማዳመጥ ጊዜ ነበር። ንግግሯን እንድትተቸል፤ ከሆነላትም የልሷን ተናግራ እንዲመጣላት፤ ለራሴም ምን እንደሚሰማት ለማወቅ እንድችል

«ዛሬስ እንዴት ሆኜ ታየሁሽ?» አልኳት

«ትላንት ሌሊት ስታቅፈኝ ሰው ሆንክ። ለመጀመርያ ጊዜ ሰው ሆንክ።»

«እንዴት?»

«ራሴን ረሳሁ። እኔን አምኝኸኝ፤ ከኔ ጋር በመሆን ራሴን መመበቅ ስላላስፈለገህ፤ ራሴን ረሳኸው። ራሴን እጄ ውስጥ አስገባሁ። ማለቴ ከበላዬ መሆን ትተህ፤ ወደታች መጥተህ ከኔ እኩል ሆንክ፤ ከዚያም አልፈህ የባሰውን ወርደህ እኔ ካንተ በላይ እንድሆን ፈቀድክልኝ — እመኝክኝ። በናንተ አገር ቋንቋ እወድሻለሁ አልከኝ።»

«ባማርኛ እወራሁልሽ?» አልኳት፤ በጭራሽ አልታወቅኝም ነበር

«አዎን። ባታውቅ ነው።»

«እወድሻለሁ ማለቴን እንዴት እወቅሽ?»

«በድምፅህ። እንደዚያ ወደኸኝ አታውቅም። በቋንቋህ ሲሆን ጊዜ፤ ባታውቅ መሆኑ ሲታየኝ ጊዜ፤ በጣም ሰው ሆነህ አገኘሁ። ለመጀመርያ ጊዜ፤ ፈሶመህ የኔ ሆንክ። እስካሁን የማንም ሆነህ ስለማታውቅ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ የኔ ስለሆንክ፤ ሀሲት ተሰማኝ። በልቤ 'የኔ ነው! የኔ ነው! የራሴ ነው!' አልኩ። ዛሬ ሟት ደሞ—»

«ዛሬ ሟት ደሞ?»

«ተኝተህ ሳይህ እንዴት ታምራለህ! እንዴት ወጣት ነህ! እንዴት ንፁህ ነህ! ያ ፊትህን የሚሸፍነው ባምህ ተላጭቶ፤ እነዚያ ሁሉን ወደታች የሚያዩት አይኖችህ ተከድነው፤ ያ ሁሉን የሚጎቱ እንግልህ ተኝቶ ሳይህ፤ ጀግናው ጦረኛ አኪሊስ የጦር ትጥቅን አውልቆ ያለ እንዳች መከላከያ ተኝቶ እንደማየት ነበር፤ በፍቅር አይን ለምታይህ ሲልቢ። እና ታድያ፤ ሳይህ፤ እርጅና እያራሳ እንደሚወስድህ፤ ሞት አድፍጦ እንድ ቀን ጉብ እንደሚልብህ አፈላፊ

ጠብኝ

«እንተ ይህን ሁሉ ሳትጠረጥር፤ ቆንጆ ራሱን ትራሉ ሳይ
እሳርፈህ፤ ንፁህ እንቅልፍህን ትሰጥሳለህ። በጭራሽ መከላከያ የሌለህ
ሆንህ ታየኸኝ። አሳዘንክኝ። እዘንኩልህና እምባዬ መጣ።» ራሷን
ደረቲ ሳይ እንተራሰች። «ዋንቅላቷን እትፍ አደረግኩት። እንደዚህ
ቆመን ረኽም ጊዜ ቆየን። በኋላ፤ በቀስታ ቀና አድርጌ ሳያት፤
እምባዋ ይወርዳል። እየተጠጋችኝ፤

«ዛሬ እንዳትለዩኝ» አለችኝ

እትፍ አደረግኳት። ብዙ ነገር ልነግራት ፈለግኩ። ግን የመናገር
ጊዜ አልነበረም። እንደተቃቀፍን እንቅልፍ አቀፈን...

... ቀኑን በብዙ ስትስቅና «ኸማንፉ» የሚለውን ፈረንሳይኛዋን
ስትደጋግም ዋለች። እኔ አንድ የሆነ ነገር በምመለከትበት ጊዜ እሷ
ያላወቅኩባት መስሏት ስትመለከተኝ ብዙ ጊዜ ተሰማኝ። እንደዚህ
ስትመለከተኝ፤ አንድ ሁለት ጊዜ ድንገት ዘወር ብዬ አየኋት —
ያዘነና የናፈቀ ገዕታ አየሁባት፤ በአይኗ እንደምትጠጣኝ ይመስል
ነበር። የማላውቀው እፍረት ተሰማኝ። ይህን ያህል የሚወደድ ምን
አለኝና ነው?

ማታ ከእራት በኋላ «ቡለቫር ሳን ሚሼል» ወሰድኳትና አንድ
ሁካታ ያነሰበት ካሬ ገብተን ቢራ ካዘዝን በኋላ፤ እጄን ዘርግኜ
ጉንፊን እየዳሰስኩ

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«እኔ 'ንጃ። እዝኛለሁ። እዝን ብያለሁ» አለችኝ፤ እጄን በሁለት
እጄ ይዛ ሳመችው። አሁንም እፍረት ተሰማኝ። እጄን መሳሚ
ሳይሆን አላሳሚ

«አውራልኝ» አለችኝ

«ስለምን ሳውራልኸ?»

«ስላንተ። ዛሬ ውስጤ አንድ ትልቅ ቀፎ ተከፍቷል፤ ባደውን
ነው። ባንተ ልሞላው እፈልጋለሁ። ከልጅነትህ ጀምሮ አውራልኝ።
ምንም ሳታስቀር በሙሉ ንገረኝ።»

ሟት ልንገራት ፈልጌ የነበረውን ነገር ካት። ፍርሀቴን፣ ሰጋቴን፣
የጥቅሱን ዘርዘርኩት። ሰጪርሰ አንድ እጅን እያሸሸች

«ውይ የኔ ካስትሮ! ሰው ነህ ለካ!» አለች። በሌላው እጅ
ዘንጋችንን እየደገበበት

«ምን መሰደሽ ኖሯል?» አልኳት

«የማትፈራ፣ የማትጨነቅ፣ የማትታመም፣ የማትሞት መሰለህ
ነበር ምትታየኝ። እትሳቅብኝ! ሰው ግደመሆንህ፣ ሟች መሆንህን
እውቅ ነበር። ግን እውቀት ዋጋ የለውም። ስሜት ነው ዋናው።
ስሜቴ ደሞ ስላንተ ሌላ ነገር ነበር የሚነግረኝ። ተው እትሳቅ!
እየው፣ እንዲህ አስበው ስቲ። ጊደ ሞጋሳን የደረሰውን
«ቤል-አሚ» የተባለውን ልብወለድ ታሪክ እንብበህ የለ? ቤል-አሚ
እጅግ የተዋበ፣ ሽንትጥ የሆነ ጎረምሳ ነው። ታስታውሰ የለ፣ መፅሀፉ
የሚያልቀው፣ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይሄ አይኖማ ጎበዝ በብዙ ሰው
እየተደነቀ፣ ሁብታሟን ልጅ ሊያገባ ቄሱ ወዳለበት ሲራመድ ነው።
ታደያ ቤል-አሚን ባስታወሰከው ጊዜ፣ ሲያረጅ ወይ ሲታመም ወይ
ሲሞት አስበኸው ታውቃለህ? ሁልጊዜ ወጣት እንደሆነ አይደለም
የሚታይህ? . . . እንደሱ ነው አየህ። ባስብህ፣ ዘለአለም ወጣት፣
ዘለአለም ጤነኛ፣ ዘለአለም ኩሩ ሆነህ ነበር የምትታየኝ»

«ገባኝ»

«አሁን ግን ሰው ሆነህ ትታየኝ ጀመር። ሟት እንደነገርኩህ፣
ግንም ሰው፣ ምንም ነገር ሊያሸንፍህ የማይችል ይመስለኝ ነበር።
የብረት ሰው ትመስለኝ ነበር። አሁን ግን እንደ ቢራቢሮ ሆነህ ነው
ምትታየኝ። በጣም ቆንጆ ነህ፣ ነጭ ፈገገታህ ጥቁር ፊትህ ላይ
ሲያበራ፣ አልግዝ መሳይ አይኖችህ በሳቅ ብልጭ ብልጭ ሲሉ፣
ወይም በምኞት ሲገሉ፣ በወጣትነት ዐሀይ ውስጥ የሚበር ውብ
ቢራቢሮ ነህ። እንደ ቢራቢሮ በተላሉ ምትጠፋ ነዩ። ከዚህ ውጥተን
መንገድ ለንጃገር መኪና ቢገቡህ ትሞታለህ። በባቡር ለንደር ከሌላ
ባቡር ጋር ብንጋጭ ትሰባበራለህ። በኢሮፕላን ባትቡር፣ እና
ኢሮፕላኑ አንድ ነገር ቢሆን፣ እንደ ወረቀት ትሰጫልታለህ።
እንዲት ጥይት ብትመታህ ትሞታለህ።»

«አይዞሽ አይዞሽ—»

«ምን አይዞሽ ትለኛለህ? መሞትህ ነው። ኮ። አይታይህም?»

«ሲሳውም ይሞታል፡፡ አንድም ጥምር»

«ሲሳውን የት እውቀታለሁ? ምን ነው? አንተ ግን አንተ ነህ፡፡ ግንንም አትፈራም፡፡ አንድ ሲራግ ደ ቢገዢረክ ነድ፡፡ ጀግኑ ነህ፡፡ ወንድ ነህ፡፡ የኔ ነህ፡፡ እውድህለሁ፡፡ የኔን የራሴን ግርጌትና መጥቶ በሀሳቤ ልቀበለው እችላለሁ፡፡ አንተ ታረጃለህ ትሞታለህ ቢሉኝ ግን አልቀበልም፡፡ ይሄ እንጦባራቂ ፈገገታህ ሲጨለም፤ እነዚህ ብሩህ አይኖችህ ሲፈዙ ለማየት አልፈልግም፡፡ አልቀበልም፡፡ እምቢዮ፤ እኔን ውስጥ ፀሀይ እየሞቁ በባዶ ብርቱቆ አይን ሞታቸውን ከሚመለከቱት ሽማግሌዎች አንዱ ነድትሆን አልፈቅድልህም፡፡ አልፈቅድልህም! ይገባህል? አልፈቅድልህም! ወጣት መሥሪያው ወስደው የእርጅና ሽታ ሲለጥፉብህ እንዳትቀበል!»

«እሺ ነሺ የኔ ቆንጆ፤ እሺ ይቅር፤ ረጋ በይ አይሆኸ፡፡ አሁን ወጣት ነኝ፤ ካንቺ ጋር ነኝ»

«አሁን ብቻ ነዋ!»

«አሁን ብቻ አይደለም፡፡ አይሆኸ አይሆኸ»

«ከዚህ ውሰድኝ»

«እሺ»

«ውሰደኝና ልብሴን እውልቀህ እቅፍ አርገኝ፡፡ ከድሮ ይበልጥ እቀፈኝ፡፡ ፍርሀት ይሆኛል፤ ሀዘን ተጫዋኛኛል፡፡ መወደድ መታቀፍ አፈልጋለሁ፡፡»

«እሺ የኔ ሲልሺ»

«እንሂዳ»

«እሺ»

«በል እንሂድ»

«እሺ የኔ ፍቅር፤ ይኸው መሂዳችን ነው፡፡»

ሆኑላችን እንደደረስን፤ ቶሎ ልብሴን እውልቄ እቅፍ አርገኳት

«እውድሻለሁ የኔ ፍቅር፤ ከልቤ ወድሻለሁ» አልኳት

«በላ አሳየኝ፤ በሲጋህ አሳየኝ፤ በነብሰህ አሳየኝ»

«ይኸው የኔ ፍቅር፤ ይኸው»

በጭላማው በሽታሽታ

«እግልክቱ ሁሉ ሞተዋል። እኛ ብቻ ነን የቀረንው። አንተ ለኔ አምላኬ ነህ። እኔስ አምላክህ ነኝ?»

«እምን አምላኬ ነሽ»

«ድገምልኝ»

«አምላኬ ነሽ። አምላኬ ነሽ። የኔ አምላክ ነሽ»

እረ ውስጥ እየተነፈሰች «በላ መስዋእት እቅርብልኝ»

«እሺ። ምን መስዋእት ትፈልጋለሽ?»

«ሁልጊዜ ከላይ ሆነህ ወደታች ታዋኛለህ። ዛሬ ታች ውረድና እኔ እዘቅዝቂ ልመልከትህ — ከብርህን ሰዋልኝ»

«እሺ። ከብሬን ውሰጂው። ላንቺ ከብሬን ብሰዋ ደስ ይለኛል»

በጭላማው በሽታሽታ

«በላ»

«እዘገርኝ»

«እንዳታመነታ ልዛርግ»

«ዝግጁ ነኝ። ንገራኝ። ምን ላርገሽ? ምን ልሁንልሽ?»

«ወደታች ውረድና ከእግሬ ጥፍር ጀምረህ እየላምከኝ እየላስከኝ ወደላይ ና።»

«እሺ የኔ መቢት»

ከእግሯ ጥፍር ጀምሮ እስከ እፏ ሳምኳት ሳስኳት። በእፏ ተቀበለችኝና እየላመችኝ፤ በጭላማው በሽታሽታ

«ጥሩ ነበር፤ ግሩም ነበር። ግን አይበቃም። በጭራሽ አይበቃም» አለችኝ

«የፈለግሽውን ንገራኝ። አደርገዋለሁ። አምላኬ ነሽ»

«እንዴት ነው ጭጥቼ መሀል ስመኸኝ የማታውቀው?»

«አድርጊው አላውቅማ»

«በጭራሽ አርገኸው አታውቅም?»

«በጥራጽ»

በጥላማው፣ በጽናትነታ

«በሌ ወረድና ዋናኛ መሀል ሳመኝ። ለክ ለፈን
እንደምትሰመኝ እርግጥ ሳመኝ፣ በዘንፈርህ በጥርስህ በምሳሌህ
ሳመኝ። እምሳክህ ነኝ። ካንተ ምረጣጁ መስዋእት አሁን ነው።»

«እሺ»

ሳረገው ለልቀፈፈኝም። በጥራጽ ለልቀፈፈኝም። እንዲያውም
በጣም ነው ደስ ያለኝ። በስማት፣ በግንዛቤና በግምልክ በስማት፣
እያቃሰተኝ ራሴን ቢታሻሽ ቆይታ ቆይታ፣ በጭንቅላቴ በባ ወደ ሳይ
ወሰደኝኝና

«ትወደኛለሁ። በእውነት ትወደኛለሁ። እንዴት ግሩም ነው!
ትወደኛለሁ። እንተ እኔን ትወደኛለሁ!» ለያለኝ ቢታቃሰት

«እይቶህ እይቶህ፣ ያንቺው ነኝ» ለያለኩ አባበልኳት

«እንዴት እድለኛ ነኝ! እንደ ዛሬ ደስ ብሉኝ አያውቅም»

«ገዝተኸኛል»

«ገዝቼሀለሁ። እወድሀለሁ። እንተም ገዝተኸኛል። እንዴት ጥሩ
ነው!»

«እሁን ተኚ። ደገዝኸኛል።»

«እሺ፣ አቅፈህ አስተኛኝ።»

ከትንሽ ምታ በኋላ

«እንደዚህ ጥሩ ልጅ ሆነህ ሽርጫው መወደድህ ለያሳዘንኝ?»
ለለቸኝ

«የምን ሽርጫው?»

«እኔ ራሴ»

«አ —! እንገዳህ እራሴ!»

«እውነቱን ትክል። የወጣልኝ ሽርጫው ነኝ»

«ምን ግደዚህ ያስገኛል? ዛሬ ምን ሆኗል?»

«የሽህለኳ! እንተም ወደኸኛል። በእዚህ ሲሆኝ መሆኔ

ይቀጥላል። ስለዚህ ላንተ ልነገርህ እፈልጋለሁ። ምን እይነት ውሻ
'ንደሆነኩ እንድታውቅልኝ እፈልጋለሁ። ንስህ መግባት እፈልጋለሁ።
ከቻልክ ታድነኛለህ። ማዳን ካልቻልክ ይቅርታህን ታሰብሰኛለህ።
እሱንም ካልቻልክ ደሞ፤ እንደ ሸርሙጣ ትጠቀምብኛለህ።

አየላትኩ

«እሱንም ካልቻልኩሰ?»

«ወደህም ባይሆን በግድህ ትችላለህ። እኔ ከፈለግኩ እምቢ
ሊለኝ የሚችል ወንድ አለ ይመስልሃል? ይህን ንካ 'ሰቲ
እምቢ ልትለኝ 'ምትችል ይመስልሃል?»

«አቤት ትእቢት! እሺ ቀጥዬ።»

«ከልጅነቴ ልጀምር መስለኝ። በሽታው የጀመረኝ ያን ጊዜ
ይመስለኛል። አየህ፤ አባቴን በሀይል አወደው ነበር። ሀብታም ነው፤
ሰራ ካላሰኘው አይሰራም፤ እኔ ከሱ ጋር ነው 'ምውለው፤ ሰንሰቅ
ሰንጫወት ነው 'ሚመሸው። ታድያ አምስት እመት ሲሆንኝ፤
በኢሮፕላን አደጋ ሞተ። እንግዲህ እኔ ያን ጊዜ አልገባኝም 'ንጂ፤
እናቴ አንድ ውሽማ ነበራት

አባቴ 'ንደሞተ፤ ይሄ ሰውዬ እኛ ቤት ይመላለስ ጀመር።
እናቴ በሌለችበት ያጫውተኛል፤ ይላፋኛል፤ ያቃቅፈኛል። አንዳንዴ
ሶፋ ላይ ተቀምጦ፤ ላዩ ላይ ያስቀምጠኝና ያሻሸኛል። አባቴ በሀይል
ይናፋቀኝ ስለነበረ፤ አይኔን እጨፋንና፤ በሀሳቤ «አባባ ነው አሉ
አቅፎኝ ያለው» አላለሁ። ሰውዬው ያሻሸኛል፤ እኔ አይኔን ጨፋኜ
አባባን አሰባለሁ። እሱ እጁን ቂጤ ላይ፤ ጭኔ ላይ ያንሸራሸራል፤
ጉንጨጃንና አንገቴን ይሰመኛል — እኔ በሀይል ደስ ይለኛል

«አሁን ሳስበው እንደሚመስለኝ፤ እናቴ 'ሲልቪ እንድትወድህ
ካረግክ አገባህለሁ' ብላለች። ምክንያቱም፤ እሷ እየፈቀደችለት
ሀሙስ ሀሙስ ለብቻው ሸርሸር ይወስደኝ ነበር። በወሰደኝ ቁጥር
ለአንድ ሰአት ያህል ቤቴ እንሄዳለን። ብቻችንን ነን። መጋረጃውን
ይዘጋና ቤቴን ግማሽ ጭለማ ያረገዋል። ሶፋ ላይ ወይም ድንክ
አልጋ ላይ ይጋደምና ላዩ ላይ ያስቀምጠኛል። ወይም ያጋድመኛል።
ይሄ ሁሉ በፀጥታ ነው። እኔ አይኔን ጨፋኜ 'ከአባባ ጋር ነኝ
ይላለሁ፤ እሱ ያሻሸኛል። እያሻሸ እየሳመ መታንቲዬን ያወልቃል።

አስታውሳለሁ፡ እጄ ላብ በላብ ይሆን ነበር። ያሻሸኛል። ቁጥጥ፣
ቲጢን፣ ብልቱን ቀስ እያረገ ይዳስሰኛል። እንደ ሴት ያህል
እንዲህ ካረገን በኋላ፣ ወጥተን ሸርሸር እንሄዳለን። የፈለግኩትን
ይገዛለኛል።

«በኋላስ?»

«እንደ ቀን እንዲህ እንደሆንን እግግ ይረሰብን። እግግ
ከሰውየው ነጠቀችና አቅፋኝ አለቀሰች። ሰውየው ከዚያ በኋላ
ቢታችን መጥቶ አያውቅም»

«ቀጥሎ» ንግዲህ አደገኩ። አሰራ አምስት አመት ሆነኝ።
ከፖል ጋር ፍቅር ያዘኝ። እንደ አመት ያህል ከተዋደድን በኋላ
እንካስትሮን ለማገዝ ወደ ኩባ ሄደ። ሁለት ወር ያህል አለቀሰኩ።
ከዚያ እንደ ቀን እንዴ ልጅ ናይት ከለብ ወሰደኝ፣ አይኔን
ጨፈንኩና፣ «Paul, Paul, mon amour!» («ፖል፣ የኔ ፍቅር») እያልኩ
እያሰብኩ ከልጄ ጋር ጥብቅ ብዬ ደነሰኩ። እሱ በምኞት አብጦ
በሀይል ይታከከኛል። እየሳመኝ «እቤት እንሂድ?» አለኝ። እሺ
አልኩት። ወሰደኝ። ሲተኛኝ አይኔን ጨፍኜ ፖልን ነበር ማሰበው።
በጣም ተደሰትኩ። ገን ነገሩ ካለቀ በኋላ፣ እንደ አይነት ሀዘንና
ፀፀት ልቤን ሞላው። አለቀሰኩ

«ከዚያ ንግዲህ እንደ ነገር በግልፅ ታየኝ። ይኸውም፣ ወንድ
በጣም አወዳለሁ። ቢያንስ በላምንት ሁለት ሌሊት ከወንድ ጋር
ማደር አለብኝ። ታዲያ ወንዶቼ ይሰለቹኛል»

«አይ ሲሰለቹ! እንደ ፖል አይደለም፣ ውስጣታቸው እንደ
እሳት የሚንድ፣ የሀይወታቸው መሪ የሆነ ቋሚ እምነት የላቸውም።
ባዶ ናቸው፣ በሀይወታቸው የሚፈልጉት ምንድነው? ገንዘብና ሴት፣
ገፋ ቢል ስልጣን። በቃ። ይሰለቹኛል። መጀመርያ ላያቸው
አቋቋማቸው፣ አስተያየታቸው ወንድ ወንድ ነው። ያምናኛል።
አይዛቸዋለሁ። የመጀመሪያ ጊዜው በጣም ጥሩ ነው። ስለፖል ማሰብ
የለብኝም፣ እነሱ፣ ደስትባቸዋለሁ። ከእንደ ሶስት አራት ላምንት
በኋላ ይሰለቹኛል፣ ባዶ ናቸው። ለኔ የሚሆን ምንም የላቸው።
ገላቸውን እንደሆነ ተምጊው ጠግቢዋለሁ። ስለዚህ እያተፍኳቸው
ፖልን አስባለሁ። ጊዜ እያለፈ እየተረሳኝ ሲሄድ ገን፣ ፖልን ሳይሆን
ሌላ ወንድ ማሰብ ጀመርኩ። ማንም ወንድ ሊሆን ይችላል። ማርላን

ብራንዶ ያለበት ፊልም አይቺ 'ንደሆነ' አንሱን እያቀናኩ እሱን
እስከሞላለሁ። ብቻ ምን ልበልህ ተበላሽሁ። ከቶኛ ተበላሽሁ

«ይህን ሁሉ ያባባሰው ምንድነው ብትል፤ ትምህርት በጣም
መቅለል። ሳንብ በጣም ፈጣን ነኝ፤ ያንበብኩትን ደም አልረግም።
ብዙውን ጊዜ በማስታወሻ ደብተርም መጥፍ እያሰራልኝ። ፈተና
ሲሆን በፍፁም አልደናገድም፤ ስለዚህ ሀሳብ በቀላሉ ይመጣልኛል፤
የሌሎቹን ተማሪዎች እንደ እራተኛ ያህል ብሰራ ፈተናውን ኮርቼ
አልፋለሁ

«በሲጋራ ለመደሰት ብዙ ጊዜ አለኝ። በዚህ ላይ 'ንግዲህ ስጋዊ
ፍትወት ከድርሻዬ በላይ ተስተቶኛል፤ ወንዱ ራሱ ሰልችቶኝ ካላስጠ
ላኝ ወይም እሱን ካልደከመው ሊሊቱን ሙሉ ሳድርበት እችላለሁ።
ወንድ ማግኘቱ እንዳይቸግረኝ ደም 'ንደምታየው ነው። ጠባብ
ተሟሰ ወይም ሱራ ለብሼ 'ወጣና፤ አይኔን ትንሽ ጣል ሳረግባቸው
እየተንገበገቡ እንደ ውሻ ይከተሉኛል። መጥተው ይታከኩኛል፤
ምኞት ባላበጠው ትኩስ ገላቸው ይተሻሹኛል። ሴት መሆን እንዴት
ጥሩ ነው!...

«ስንት ቆንጆ ወንድ አለ — ጡንቻኛ፤ ጠንካራ፤ ወጣት፤
መልክ መልካም የሆነ ስንት ወንድ አለ! ታደያ ሁሉም የኔ ነው፤
ከፈለግኩ በአይኔ 'ጠራዋለሁ፤ ይመጣል። ገሩም ጡንቻ
የተገማመደበትን ውብ ገላውን ለኔ ለግል መደሰቻዬ ያበረክትልኛል፤
እደሰትበታለሁ። ሲበቃኝ እሸኝዋለሁ። ባማረኝ ጊዜ 'ንደገና 'ጠ
ራዋለሁ... ደስ ሲለኝ የወንዶች ጠረን! እኔ ከስራቸው ተመቻችቼ፤
በእጄ የገላቸውን ጠንካራ ጡንቻ ሰዳስሰ፤ እነሱ ከላዬ ሆነው እያዩኝ፤
እየወደዱኝ፤ እየሳሙኝ፤ እየላሱኝ፤ ያለ የሌለ ጡንቻቸውን
እሳብጠው ለኔ ደስታ ከፍ ዝቅ ሲሉ፤ ድካሙና ስሜቱ ላብ በላብ
ሲያረጋቸው፤ ያን ጊዜ የላባቸው መካከ አቤት ደስ ማለቱ! ሴት
መሆን ምንኛ ገንት ነው!»

ሲልቪ ይህን ሁሉ በጭለማው ስትነገረኝ፤ በልዝብ
ፈረንሳይኛዋና በቅንዝረኛ ድምፅዋ ስሰማው፤ ቃላቷ ምናቢ ውስጥ
ገልጦ ያለ ትርጉም ይቀርጻል — ጥብቅ ያለ ሱራ ለብሳ፤ ወፍራም
ዳሊዋን እያወዛወዘች ስትራመድ፤ በሚያባብሉ አይኖቿ ቆንጆዎቿን
ወንዶች ስትጠራቸው ትታየኛለች። ራቁቷን አልጋ ላይ ተጋድግ፤

ወተት መሳይ ጭናቸን ከፍት አርጋ፤ ልዩ ልዩ ወንድ ስታስገባ፤ እነሱ ሲደሰቱባትና ሲሰሟት ይታያል። ኃይለማ ቅናት እንቅ ያረገኛል — ግን አቤት ማስደሰቱ! እሷንም ሆነ ወንዶቹን አልጠላችቸውም፤ ይልቅስ እኒም ከነሱ እንዴ መሆን አማረኝ፤ እንደነሱ ከላይዋ ሆኜ ጭናቸ መሀል ገብቼ፤ እየሳምኳት እየላሰኳት «ሲልሺ! ሲልሺ!» ልላት ፈለግኩ። በጭለማው እላይዋ ላይ ወጣሁ

«ምን ሆነህል የኔ ቢራቢር?» አለችኝ እግሯን እየከፈተችልኝ፤ እያቀፈችኝ፤ እጆቿን ገላዬ ላይ እያንሸራሸረች፤ አፌን በሰፊ እፏ እየሳመች

«ስንት ናቸው? ስንት ይሆናል?» አልኳት እየተንገበገበኩ፤ በጭለማው እርጥብ እፏን እየሳምኩ

«ምናቼ?» አለችኝ

«ወንዶቼ። የተኙሽ ወንዶች ስንት ናቸው? ብዙ ናቸው?» ማሰብያዬ የለም፤ ተኝቷል፤ የምናገረው ቅዠት ነው፤ ግን ያለሁት ገነት ውስጥ ነው — የቅናት ገነት፤ በደስታ የሚያቃጥል የሚያንገበግብ ገነት፤ ራስ የሚያዞር፤ ከብር የሚያስረሳ ገነት፤ እፍረት የማያውቅ ገነት። የጉርምስና ትኩሳታም ገነት

«ንገሪኝ ንጂ። ብዙ ናቸው?» አልኳት

«ብዙ ንዲሆኑ ትፈልጋለህ?»

«አዎን»

«በጣም ብዙ ንዲሆኑ ትፈልጋለህ?»

«አዎን»

«ነግረህ የለ? ሲሰኛ ነኝ፤ የተነሳብኝ ጊዜ ከወገቢ በላይ ላትና ደስታ፤ ከወገቢ በታች ቅንዝር ነኝ። ስለዚህ ወንድ ሁሉ ይፈልገኛል። ቆንጆ ከሆነ ደግሞ ያገኘኛል። . . . ብዙ ናቸው የተኙኝ ወንዶች። በጣም ብዙ ናቸው። ቁጥራቸውን በግምት ንጂ ላውቀው አልችልም። . . . ደስ አለህ? ደስ አለህ የኔ ቢራቢር?»

«እስከቃጠል ደስ አለኝ . . . እንደዛሬ ጥመሽኝ አታውቂም።»

«መቅናት ደስ ይልህ?»

«አዎን! አዎን! አዎን!»

«እንግዲያው ሰማኝ። በበጋ ከኢጣልያ እንደተመለሱን እንተ ወደ ኢክስ ሰትሂድ፣ እኔ ቢቶቼን ሰማየት ወደዚህ አልመጣሁም?»

«አዎን»

«ቢቶቼን እንድ ቀን ብቻ ነው ያየሁዋቸው። ሌላውን ቀን ከወንዶች ጋር ነበር ፣ ማድረግና ፣ ምላሽ ሰጥቶ ስድስት ቀንና ሌሊት ሙሉ፣ ያለማድረግ ወንድ እያቀያየርኩ ስድስት ሰዓታት ነበር። ለዚህ ነው ወደ ኢክስ ሰመለሰ አሞኝ የነበረውና ልትተኝኝ ያልቻልኩው። እብዛቼ ነው። አሰበው ፣ ስቲ፣ ማታ እንድ ሶስት አራት ወንድ ሳቀያይር እመሸና፣ ሌሊት ካንዱ ጋር ስንታገል እናድራለን። ከሰአት በኋላ እንድ ወይም ሁለት ማግኘት አለብኝ። ማታ ፣ ንደገና ሶስት አራት ይታይዋል?»

«አዎን ይታያል»

«ምን ይታይዋል?»

«በቀራ ሲተኝሽ ሲልሱሽ ይታያል። ብዙ ብዙ ናቸው። ታዲያ'ኮ እነሱ ሁሉ እኔ ነኝ። ቁጥራ በፃ ፣ ንጂ እኔው ነኝ። ልዩ ልዩ ገላ ፣ የለበሰኩ ነው ፣ ንጂ፣ እኔ ነኝ። እኔ ነኝ፣ እኔ ነኝ። እኔ ነኝ!»

«አውቃለሁ የኔ ቆንጆ። እንተ ነበ። ሁሉም እንተ ነበ። የብቻህ ነኝ። አይዞህ እዚሁ ነኝ፣ ካንተ ጋር ነኝ፣ አትረሳለሁ። አይዞህ ተኛ። እኔ ፣ ጠብቅህለሁ። ተኛ የኔ ቆንጆ ቢራቢር። ተኛ»

ከአራት በኋላ «ቡለቫር ሳን ሚሺል» ሂደን እዚያው ወጥታ የሰፈነበት ካፌ ገብተን፤ እዚያችው ጠረጴዛ ጋ ተቀመጥን፤ ቢራ እየጠጣን ማውራት ጀመርን። ዛሬ ግን ሲልቪ አላዘነችም፤ የተለመደው ሳቂ አይናቸን እየደጋገመ ያበራቸዋል፤ ከንፈርቸን ያለማድረግ ይከፋፍታቸዋል። እራት ሳይ ሁለት ጠርሙስ ወይን ጠጥተን ነበር፤ እሁን ሁለት ጠርሙስ ቢራ ስንቀላቅልበት ጊዜ

ወሬያችን ሞቀ

«እቤት እንዴት ነው ያማርሽኝ! እልኳት

«ሱሪ ስለለበሰሽ ነው?»

«ግማሽ»

«ግማሽስ?»

«ከሰሩ ሙታንቲ ስላላረግሽ ነው። ለምን ሙታንቲ እልለበሰሽም?»

«ለምን ይመስልህል?» አይኖቿ ውስጥ ያ የሚያሰከረኝ ትንዝር ይታያል

«እኔ 'ንጃ። ለምንድነው?»

«ግማሹ እንተ 'ንዳሁን እንድትመኘኝ ነው»

«ግማሹስ?»

«አይ! አይነገርም። በብርሀን አይነገርም።» የአፏ አከፋፈት!

«ንገሪኝ። ንገሪኝ። ለምንድነው ሙታንቲ ላትለብሽ የመጣሽው?»

«ልንገርህ?»

«ንገሪኝ!»

«ተው ይቆጥህል!»

«ንገሪኝ!»

«ሱሪው ጠባብ ነው። ያለሙታንቲ ስለብሰው ቂጤ የበለጠ አያምርም? የበለጠ አያስጉመጅም?»

«ያንገበግባል»

«እና ሰራመድ ወንዶቹ እንዴት እንደሚያዩኝ አላየህም?»

ትናቱ ጀመረኝ

«አላየሁም» እልኳት

«ያዩኝ ነበር። ይታወቀኛል! ከ። ሰራመድ ከጓላዬ ሆነው ሲያዩኝ አይናቸው ከዳሊዬ ጋር ሲንከራተት ይታወቀኛል።»

«እና ምን ይሰማል?»

«ይሰ ይለኛል፤ ዛሬ በሀይል አላምርም?»

«ታምረያለሽ። ግን ከሌላ ጊዜ ይበልጥ ገደምታምረ እንዴት እወቅሻ?»

«ይታወቅኛላ»

«እንዴት ይታወቅኛል?»

«ውስጡ ይሰማኛል። እየሀ፣ ዛሬ ወንድ አምርኛል። በሀይል አምርኛል። ስለዚህ ፊቱ፣ ገላጩ፣ አረማመዴ ሁሉ ወንድ ሊሰብ ይፈልጋል። ስለዚህ በሀይል አምራለሁ።»

የትላንቱ ሌሊት አይነት ቅናት ውስጡ መገተሳተስ ጀመረ

«እንዴት ነው ምታየኝ እንተ?»

«እንዴት ነው?»

«አማርኩህ መሰለኝ»

«በጣም አምረሽኛል»

«እኔም አምረኸኛል። ግን ዛሬስ ልታጠግበኝ ምትቸል አይመስለኝም። ዛሬ የያዘኝ ምኞት እንደ እሳት ነው። ለማጥፋት ብዙ ብዙ ውሀ ይፈልጋል። አንተ ብቻህን ልታጠፋልኝ መቻልህን እንጃ»

የትላንቱ ሌሊት ቅናት እንቅ አደረገኝ፤ ሌላ ወንድ እንዲያምራት ተመኝቶ

«እና ምን ትፈልጊያለሽ? ንገሪኝ ስቲ»

«ትቆጣለህ!»

«ይልቅ ንገሪኝ»

«ተው!»

«ንገሪኝ። ምን ያምርኛል?»

«ወንድ ያምረኛል። ሶስት አራት ቆንጆ ቆንጆ ወንድ ባገኝ እፈቅዳለሁ።»

«እንድንገባለን?»

«እዚህ ቦታ?» ለልጁ ለገጥሞ። ሳይሆን ሌላ ቦታ ሊሆን ይችላል።

«እና ምን ይሻላል?»

«እንተ ባትኖር መፍትሄ ነበረው።»

«እኔ ሳልኖር እንዲህ እይነት ሰጧት ሲመጣበኝ ምን ታረጊያለሽ?»

ጠረጴዛ ሳይ ያለውን ጥቁር ዐርሳዋን መታ እያደረገች

«ማስታወሻ ደብተራ ውስጥ የቴሌፎን ቁጥሮች አሉኝ።»

«የወንዶችሽ?»

«ዋንቅላቷን በእምነታ ነቀነቀች።»

«እሁንም ልትደውልላቸው ትችላለሁ።— ደንገጠኩ። እንዲህ ግለት መቼ ፈለግኩኝ? በጥራሽ አልፈለግኩም። ምን ነኝ? እስከ እሁን 'ንዲህ ይባላል? ምን እይነት ጉድ ውስጥ ነው የገባሁት?»

እጇን ቀሎ ሰዳ እጇን በሀይል ጨበጠች። እያጥጥረው ብርሃን ለበሰ፣ ቀያይ ከንፈርቷን በምሳሳ አረጠበች። ከውስጥ ውጥጥ መሳይ ፕሮጀክቶር ይብላል። ማማረ! ማስጉምጀታ! ሰጧት ባፈነወጠው ወፍራም ድምፅ

«ትፈትድልኛለህ? ልደውልላቸው? እትጠላኝም? በኋላ ታብርረኝም? ልደውልላቸው? እንተን ነው ምወደው። ገን በቤተኛ ነኝ። መሄድ አለብኝ። ገን ምትጠላኝ ከሆነ አላሄድም። ልደውል? ላሂድ? ትፈትዳለህ?»

እትበጠበጣት። እሳዘነችኝ። ደሞ በሀይል አግረችኝ። እንደሳራ አምራኝ እታውቅም። ገን እሁን ላገኛት አልፈለግኩም። — ከሆነ ወደ ሌሎች ከሄደችልኝ። ከሌላ ጋር መሆኔን እያሰብኩት መስቀየት አግረኝ። እሷ ወንዶች ያግሯትን ያህል እኔ መስቀየት አግረኝ። መቅናት፤ መቃጠል አለኝ። ራሳንም ለማወቅ ተጠግቼ። ገን ነኝ? ፍትር ይሆኛል? እና ፍትር ምንድነው? ቅናትስ? የሰላጭ ምድና እንዴት ያለ ነው

የግሪክ ፈቃድ ሲት ጥብቅ ያለ ሰራ ለብሳ ሌላ ወንድ ፍለጋ

ለትሄድ ማየት፤ ሄዳ ስትመለስ፤ ቢያንስ ቢያንስ ሶስት ወንድ በየተራ ሲደሰትባት፤ ሲሰማት፤ ሲልሳት፤ ሲያለፋት ከቆየ በኋላ፤ ከዚያ ተቀብለው ይህን ሁሉ እያወቁ ያችን የሚወዷትን ሴት ማቆየት መላም፤ መላስ፤ በቅናት እየነደዱ ሴትዮዋን መተኛት — ይሄ ደሞ ከሁሉ የጠለቀ፤ ከሁሉ የላቀ፤ ከሁሉ የደመቀ ከሁሉ የጨለመ፤ የሚያቃጥል፤ የሚበርድ፤ የሚያስደስት፤ የሚያበሳጭ፤ የሚያድን፤ ከስሜት በላይ የሆነ ስሜት ይሰጥ ይሆን?

«ልሂድ ትፈቅዳለህ?» አለችኝ

«በኋላ የት እገኝሻለሁ?» አልኳት፡፡ ድምፁ የኔው እይመስልም

«ሆቴላችን»

«ከስንት ሰአት በኋላ?»

ሰአቷን አየች

«ከአምስት ሰአት በኋላ፡፡ ልክ በሰባት» አለችኝ

«እሺ»

በጠረጴዛው ተንጠራርታ ግምባሬን ሳመችኝ

«አግባኝ፡፡ እባክህን አግባኝ! ይቅር እሺ፡፡ ይቅር፡፡ “nous nous reverrons bientôt” («አሁን አሁን እንገናኛለን») ብላ እጄን ስማኝ ተነስታ ከካፌው ወጣች፡፡ ስትሄድ ረዥም አንገቷን እያወዛዘኘው፤ ወደኋላዋ የተለቀቀው ፀጉሯ ሽጥሽጥ ይጫወታል፡፡ ከቀጭን ወገቧ ስር ወፍራም ዳሌዋ ይወዛወዛል፤ ስትራመድ ጠባቡ ሱሪዋ የቂሟን ውብ ቅርፅ ያሳያል — ከውስጥ መታንቲ አልለበሰችም!!

ከጥቂት ደቂቃ በኋላ፤ ከካፌው ወጥቼ ሲኒማ ገባሁ

እንደ አጋጣሚ ኢንግማር በርግማን የተባለው ገናና የስዊድን ፊልም አዘጋጅ የፈጠረው «ሰባተኛው ማህተም» የተባለው እጅግ የተመሰገነ ፊልም ነበር . . . አንድ የጥንት ስዊድናዊ አርበኛ፤ ከኢየሱሳሌም የመስቀል ዘመቻ ሲመለስ፤ ልክ የክርስትያን ኤውሮፓን መሬት እንደረገጠ፤ ሞት የተራ ሰው መልክ ለብሶ ይመጣና

«ልወስድህ መጥቻለሁ» ይለዋል

አርበኛው «አሁን ካንተ ጋር መምጣት አይሆንልኝም፡፡ ላደርጋቸው የሚገባኝ፤ ግን ገና ያልፈጸምኳቸው፤ አንድ ሁለት

ገዳማች አሉ» ይለዋል

ሞት «ልወስዳቸው ስመጣ ሰዎች ሁሉ ይህንን ነው ማለጃች» ይለዋል

አርበኛው «እኔ ግን እውነቴን ነው። ላደርጋቸው የሚገባኝ ነገሮች አሉ። . . . በቼስ ጨዋታ የሚችልህ የለም ይባላል» ይለዋል «እውነት ነው»

አርበኛው «እኔ ግን የምችልህ ይመስለኛል። ይዋጣልን ሰቲ። ምን ቸገረህ? በመጨረሻ ማሸነፍህ አይቀር» ይለዋል «እሺ እንጫወት»

«እስከሸነፍ ድረስ ልኑር ፍቀድልኝና፤ እኔን ለማሸነፍ ምን ያህል ጊዜ ንደሚወስድብህ እናያለን»

«እሺ»

ጨዋታቸውን ይጀምራሉ

. . . እንደሱ ያለ አስደናቂ ፊልም አይቼ አላውቅም። እጭለማው ውስጥ ሲልሺን አንድ አምስት ጊዜ ብቻ በድንገት እያስታወስኳት በሀይል ድንግጥ አልኩ። ግን ያኔውኑ ፊልሙ ከሀሳቤ ያባርራታል። ግሩም ፊልም ነበር። ሲያልቅ ደገምኩት። በጭራሽ አልጠገብኩትም። ግን ሶስተኛ ላየው አልቻልኩም። ሲኒማ ቤቱ ተዘጋ። ወጥቼ ስለፊልሙ እያሰላሰልኩ ስራመድ ሰአቴን አየሁ። ሰዓት ከሩብ — ልቤ በሀይል መምታት ጀመረ። ባለሀብት ቆምኩ። ሲልሺ! . . . እንዴት እስካሁን የሷ ሀሳብ አላስጨነቀኝም? ይሄ ኢንግማር በርግማን እንዴት ያለ ፍፁም አርቲስት ቢሆን ነው?! እስካሁን ከሱ ጋር ነበርኩ። ከሱ ጋር ስለሞትና ስለሀይወት ባስብኩ ስጪነት ቆየሁ። ከሲልሺ መንጭቆ ወስዶ ስለዋናው መሰረታዊ አጣጣሪ ጥያቄ፤ ሞት ስለሚባለው ጥያቄ አዋየኝ። ሞት ምንድነው? ሀይወትስ? . . . ግን ሲልሺን ያስረሳኝ ኢንግማር በርግማን ብቻውን እንዳልሆነ ገባኝ። እኔም ራሴ ልረሳት ፊልሜ ኖሯል። አልታወቀኝም 'ንጂ፤ ስለሷና ስለወንዶቿ ማሰብ ስላስፈራኝ፤ ሸሸቼ ኢንግማር በርግማንን የሙጥኝ ማለቴ ኖሯል። በርግማን ከሰንት ጨካኝ በቃይ ከለለኝ! ስንት የላቀ ሀሳብ አሳተፈኝ!

አሁን ታድያ፤ በርግማን የሚባለው ግድብ ተነሳ፤ የሲልሺ ሀሳብ

በሀይል ጎርፍ መጥቶ አፈነኝ። ተንገበገብኩ። ላያት ላትፈኝ ተንገበገብኩ። እቶብሰ ለመጠበቅ ወይም የሚትሮ ባቡር በዚህ ሰአትም ይሰራ ግንዛቤን ለመሞከር ትእዛዝ አጣጣለሁ። ታላቁ ተሳፋርኩ። ሆኖኝን ገባሁ። የክፍላችንን ቁልፍ ሆኖኝ ጠባቂው (conciërge) ሰጠኝ። ሲልሺ ገና አልመጣችም ማለት ነው። ሲልሺን አየሁ። ለሰምንት ሩብ ጉዳይ። እመጣለሁ ያለችው በሰባት ነበር። ገዴቱ ውስጡ እየገነፈለ ወደ ክፍላችን ገባሁ።

ገዴቱ ለመጠራቀም ጊዜ አላገኘም። ያኒውኑ በሩ ተንኳኝ ሲልሺ በቀስታ እርምጃ ገባች። በሩን ቆለፈችው። ተወርውራ እገራ ስር ተምበረከከች። እቅፍ እርጋኝ ፊቷን እጭኖቼ መጋጠሚያ ሲረድ በቀች። ማናችንም ቃል አልተናገርንም። ትንሽ ጭንቅላቷን ከዳበሰኩ በኋላ ቀስ አድርጌ እነሳሷትና አቀፍኳት። ትንሽ ቆይቼ ለቀቅኳትና ልብሴን ማውለቅ ጀመርኩ። እሷም ልብሷን ማውለቅ ጀመረች። ሁሉን ነገር ስትሰራ በዝግታ ነው። እንደመጠጥን ብላለች፤ አይኖቿ ውስጥ የነበረው የፍትወት እሳት ተዳፍኗል።

ሸሚዚን ስታወልቅ ነጭ አንገቷ ላይ አንድ ቀይ ነገር ታየች፤ ጠጋ እርጌ አየሁት፤ ተነክሳ ነው። ሳላስበው፤ በድንገት ሳብ አድርጎ አፏ ላይ ሳምኳት። ማልቀስ ጀመረች። እየደባበሰኩ

«አይዞሽ! አይዞሽ» አልኳት

«አፈርኩ፤ በሀይል አፈርኩ። እንዴት ቆሻሻ ነኝ! እላለሁ መብራቱን አጥፋው» አጠፋሁት። ሱሪዋን በጭለማው አወለቅኩት። አቀፍኳት። ጠረፏ ሌላ ነው፤ ጎረምሳ ጎረምሳ ትሸታለች። ራሷ ዞረብኝ፤ ሳብድ ይታወቀኝ ነበር፤ ግን እብደቱን ለመከላከል አልቻልኩም፤ አልሞከርኩምም

«የት ነበርሽ? የት ነበርሽ? ንገሪኝ! ሳልሞት ንገሪኝ! ሳልፈነኝ ንገሪኝ!» አልኳት

«እሺ፤ እሺ የኔ ቢራቢር፤ እሺ፤ እሺ»

«ንገሪኝ!» አልኳት፤ አፏን እየሳበኩ፤ ወደ ገላዋ እየተጠጋጋ አያቀፈች እየተቀበለችኝ

«ከነሱ ጋር ነበርኩ። በሰባት ልመጣ ነበር፤ የመጨረሻው አልፎ

ግብ ብሎ አልለት አለኝ»

«የመጨረሻው?»

«አዎን»

«ስንተኛው?»

«አራተኛው»

«እውነት? ከተለየሁሽ ጀምሮ አራት ወንድ ተኝቶሻል?»

«አዎን»

«አላምንሽም»

በውብ ፈረንሳይኛዋ፣ በደከመ የጭለማ ድምፅዋ፣ በሹክሹክታ

«ለምን አታምነኝም? አይታወቅህም? አያስታውቅም?» አለችኝ

«ኡ - ዉ! ንገሪኝ፣ ንገሪኝ!»

ነገረችኝ፡፡ የሳሙዋትን፣ የሳሱዋትን፣ የነከሱዋትን፣ ሁሉን እንደ በአንድ ነገረችኝ፡፡ . . . የስሜቱ አዲስነት፣ ብዛት፣ ጥልቀትና ሀይል ካሉብኩት በላይ ሆነ፡፡ መጨረሻ ላይ ከስሜት ብዛት ስጮህ በእጄ እፌን አፈነችኝ፡፡ በብዙ ለስላሳ ቃላት «አይዞህ ያንተ ነኝ» እያለች አባባለችኝ፡፡ ገና ከላይዋ ላይ ሳልወርድ እንቅልፍ ወሰደኝ

እንደ መሞት ነበር

እንደዚህ አድርጋ ሲልቪ የግል ገንዘቧ አደረገችኝ፡፡ እንደ ልቧ ትገዛኝ ጀመር፡፡ ሲያሰኛት ትሄዳለች፣ ደሞ በቀን በቀን ያሰኛታል፡፡ በቅርቡ የፈነዳች አበባ መስላ ትሄዳለች፣ ጠውልጋ ደክማ ትመለሳለች፣ በዝግታ ልብሷን ታወልቅና፣ በተላመ አፏ ትስመኛለች፣ በታሽ በለፋ ገላዋ ታቅፈኛለች፣ የረጠበ ነበልባል ውስጥ ታስገባኛለች — ስላቀፏት ወንዶች ትነግረኛለች፣ በዚያ በልበልበ ፈረንሳይኛዋ «መኖር እንዴት ጥፋ ነው! ውብ ኮረዳ መሆንና ቆንጆ ጎረምሳ እያቀያየሩ መደበት እንዴት ጥፋ ነው! ከዚያ ሁሉ መጥቶ ደሞ አንተ እቅፍ ውስጥ መግባት እንዴት ያለ ነት ነው!» ትለኛለች፡፡ መጨረሻ ላይ ልጮህ በል እፌን ታፍናለች፡፡ «አይዞህ የኔ ቆንጆ፣ አይዞህ ያንተው ነኝ፣ የኔ ቢራቢር፣ አይዞህ፣ አይዞህ፡፡ ሌሎቹን ከምንም አልቆጥራቸው፣ መጫወቻዬ ናቸው፣ አንተን ብቻ ነው ምወደው፣ በፈለግክ ጊዜ እትሄጂ በለኝ፣

እርግፍ እርጌ 'ተዋቸዋለሁ፤ እኚ? አይሆንም የኔ ፍቅር፤ የኔ ጣሊት፤
አይሆን ተኛልኝ፤ እኔ 'ጠብቅህለሁ፤ አይሆን፤ እዚህ ነኝ ተኛ፤
ተኛ...'»

ኑሮዎችን እንደዚህ ቀጠለ። አውቀን ይሁን ሳናውቅ 'ንጂ፤
እንድ ፕሮግራም ብጤ መከተል ጀመርን። ከአልጋ ለምሳ እንነሳለን።
ከዚያ ፓሪስን በእግርና በኦቶቡስ እንዞራለን። አንዳንዴ ሎቭርን
ወይም ሌላ ሚዩዚየም እንጉበኛለን። እራት ከበላን በኋላ
እንለያያለን። እኔ ሲኒማ 'ገባለሁ። ስንት ግሩም ፊልም አየሁ! እሷ
ወደ ወንዶቿ ትሄዳለች

ሰባት ወይ ስምንት ሰአት ሲሆን ሆቴላችን እንገናኛለን።
ድክም ጥውልግ ባለው ውብ ገላጥ ታቅፈኛለች፤ ወባ እንደያዘው
እስክንቀጠቀጥ ታስቀናኛለች፤ እስክጮህ ታስደስተኛለች፤ ማእበሉ
ሲያልፍልኝ ታባብለኝና ታስተኛኛለች። ለምሳ ከአልጋ እንነሳለን

እንዲህ ስንል ብዙ ቀናት አለፉ

አንድ ማታ ከእራት በኋላ ካፌ ቁጭ ብለን ስናወራ

«ከበሽታዬ አዳንክኝ'ኮ» አለችኝ

«እንዴት?»

«በአንዱ ወንድ ገላ ሌላውን ወንድ ማቀፍ ተውኮ።»

«እንዴት እርገሽ ተውሽ?»

«እኔ 'ንጂ። አንተ እየፈቀድክልኝ እስኪወጣልኝ ጠገብኮ
መሰለኝ። ብቻ ድኛለሁ። አድነኸኛል»

«እኔ ያዳንኩሽ አይመስለኝም። ራስሽ ነሽ የዳንሽው»

«አንተ ባትኖር አልድንም ነበር»

«ጥሩ። አንቺ ዳንሽ። እኔ ደሞ ታመምኩ»

«ምነው?» አለችኝ በስጋት ድምፅ

«አያወቅሽው። ሌሊት ሌሊት እንዴት ነው 'ምሆነው?»

«ታድያ ሰው ሆንክ ማለት ነው 'ንጂ፤ እሱ ምን በሽታ ነው?»

«ከሱ የባሰ ምን በሽታ ትፈልጋለህ? ካንቺ ጋር ፍቅር ይዞኛል። ለብቻዬ ላረግሽ መጥከር ይገባኛል። ግን ሌሎች ወንዶች ሲተኙሽና ከነሱ ተቀብዬ ስተኛሽ በሀይል ደስ ይለኛል። ይሄ በሽታ አይደለም?»

«አሺ። ይሄ በሽታ ያልከው እንዴት ነው 'ሚያረግጥ?»

«እርግጠኛ አይደለሁም?»

«ቢሆንም ንገረኝ። ምን ትገረህ?»

«አሺ። እንዲህ ይመስለኛል። አየሽ፣ እወድሻለሁ። ከልቤ እወድሻለሁ። ያላንቺ አንድ ቀንም መኖር 'ምችል አይመስለኝም። አንቺን ሌላ ሰው ቢወስድብኝ፣ ላንድ ሰአት ብቻ 'ንኳ ቢሆን አልችልም፣ አንቺን ቢቀሙኝ እንደ ሞት ክፋና አስፈሪ ሆኖ ይታየኛል። እና እንደማይቀሙኝ እርግጠኛ ለመሆን አልችልም 'ይወስዱብኝ ይሆን?' እያሉ ማሰብ ብቻ አንድ ራሱን የቻለ ገህነብ ነው»

«ግን ሲወስዱኝ ደስ ይልሀል?»

«ቆይ'ኮ። እምነት ቢኖረኝ ጥሩ ነበር። ግን ላምንሽ አልችልም። ማንንም ማመን አልችልም። ፍጥረቱ ነው። ቆንጆ ነሽ፣ አፍሽ ይሰቃል፣ አይኖችሽ ይጣራሉ፣ ዳሌሽ ምኞት ይቀሰቅላል — ማንም ወንድ ቢያገኝሽ አይምርሽም፣ አንቺ በበኩልሽ ግብረ ስጋ ትወጂያለሽ። ቆንጆ ወንዶች ትወጂያለሽ፣ እነሱ ደሞ ክፋታቸው በየቦታው ይበቅላሉ። ስለዚህ፣ በሆነ ሰአት እኔን ትተሽ ከሌላ ወንድ ጋር ልትተኝ ትችያለሽ። ይሄ ደሞ ለኔ ሆዴን በቀዝቃዛ ጨቤ እንደ መውጋት ነው፣ በሀይል ያስፈራኛል። አይታይሽም?»

«ቀጥል»

«አንቺንም ማመን አልችል፣ ወንዶቼም ይምሩልኛል ብዬ ማሰብ አልችል። ልክለክልሽ ደሞ አልችልም፣ ነፃ ሰው ነሽ። ልክለክልሽ ብቻልም፣ ወንዶቼ እንዳይተኙሽ ለመጠበቅ እችል 'ንደሆነ ነው 'ንጂ፣ አንቺ እንዳትመኚያቸው ለመከላከል በጭራሽ አልችልም። ውስጡን ከተመኘሻቸው ደሞ፣ እነሱ አይወቁት 'ንጂ ቀምተውኛል ማለት ነው። ስለዚህ አንቺን የመነጠቅ ፍርሀቱ አንቺን ከማግኘት ጋር የተሳሰረ ነው፣ ሊለይ አይችልም። እኔ ካገኘሁሽ ሌላም ሊያገኝሽ ይችላል። ስለዚህ ሁልጊዜ እንደፈራሁ፣ ውስጡን

እንደተገባቸውባቸው ነው። ቡልቢዜ!

«አሁን»

«ምንም መውጫ የለኝ። እዚህ ፍርድታት ውስጥ መጥር ለላቤ ጊዜ አይቻልም። ትንሽ ቆይቶ ያሳብዳል። እኔም አበድኩ።»

«አበድክ? እንዴት?»

«ማበድ ማለት እንዴት ነው? የሆነውን ነገር እንዳልሆነ አድርጎ ማየት ወይም መቁጠር፤ ይኸው ነው ማበድ ማለት፤ አይደለም፤ አሁን እንዴት ተነስቶ ናፖሊዮን ነኝ ቢል አበደ እንላለን። ምክንያቱም፤ የሆነውን (እሱን ራሱን) እንደ ሌላ ሰው (እንደ ናፖሊዮን) አርጎ ስለሚያይ ብቻ ነው።»

«እሺ አንተ 'ንዴት አበድክ?»

«ቆይ። ሰው የሚያብደው ለምንድነው? ምን እየነከው ነው? በዙሪያው የሚታየው እውነት (réalité) በጣም ከመጨከኑ ከማስፈራቱ ወይም ከማስቀየሙ የተነሳ፤ ይሄ ሰው ይህን እውነት ሊቀበለው አይችልም፤ ይከደዋል 'ይሄ እውነት አይደለም፤ እውነት ሊሆን አይችልም' ይላል። ይሄ እውነት ካልሆነ፤ እንግዲያው እውነተኛው እውነት ሌላ ነው። እዚህ ላይ ለሱ የሚስማማውን 'እውነት' ይመርጣል። . . . ገብቶሻል።»

«ገብቶሻል። አሁን ወዳንተ 'ንምጣ»

«ይኸው መጣን። ለአንድ ደቂቃም ቢሆን ስላንቺ ነገር እርግጠኛ ልሆን አልቻልኩም። ይሄ መጠራጠር ከመጠን በላይ ስለሚያሰቃየኝ፤ ልቀበለው አልቻልኩም። ስለዚህ ካድኩት።»

«እንዴት?»

«እኔ 'ዚህ አንቺን ይገዢ ሌሎች ሊነጥቁኝ አልነበረም፤ መከላከያ በፍፁም አላጣሁም? ስለዚህ በውስጤ በድብቅ (ከሠላሳዊ ደብቅ) እንዲህ አልኩ 'እነሱም ሰዎች እኔም ሰው። ስለዚህ መስደው ቢደሰቱባት ምናለበት? ያው 'ንደኔው ናቸው። እኔና እነሱ ያው ነን። እኔ እነሱ ነኝ፤ እነሱ እኔ ናቸው።' አልኩ። ለየሽ፤ እንዲህ ከሆነ መስጋትም የለብኝ፤ መፍራትም አያስፈልገኝ። በዚህ እካላት እውነተኛውን እውነት ከጄ፤ በሱ ቦታ የሚመቸኝን እውነት ተነው።»

በለክሱ ስትነግሪኝ ለምን ልቤ እንደሚጠፋ ልንገርኸኝ»
«ለምን ድነው?»

«ከነገርሽኝ ነገሩን አወቅኩት ማለት ነው። ካወቅኩት ደዋ እያስፈራኝም። ጭለማ ሲሆን፤ ምን ይመጣብኝ ይሆን? በማለት እያስፈራኝም። ማለቴ፤ ሳላውቀው እንደ ሰው ይተኛኸ ይሆን? ብዬ ፈራለሁ 'ንጂ፤ በብርሀን ካየሁት ማንም ሰው ቢሆን እያወቅኩት ከተደረገ፤ ድርጊቱ የኔ ሆነ ማለት ነው። የኔ ከሆነ ሊገዳኝ አይችልም። . . . እንዴት እንደተኛኸ ስትነግሪኝ፤ እኔ እነሱን ሆኔ ተኛሁኸ፤ ተወስደብኝ የነበረውን ገላሽን፤ ቃላትሽ መለሱልኝ ማለት ነው። . . . ስለዚህ ነው የተኛኸ ወንዶች ቁጥር 'ንደመብዛቱ መጠን የኔ ደስታ 'ሚበዛው።»

«አልገባኝም»

«አየሽ፤ ማንም አልተኛኸም ማለት ያስፈራኛል። ጭለማ ውስጥ ነኝ ማለት ነው። . . . እንደ ሰው ተኛቶኛል ብትይ፤ ትንሽ ይሻለኛል። ግን አሁንም እንደ ሰው ደብቀሽኝ ሊሆን ይችላል። አራት ወንድ ተኛኝ ብትይ የበለጠ ይሻላል። ምክንያቱም የደበቅሽኝ ነገር የለም ማለት ነው። ስለዚህ መፍራት አያስፈልገኝም፤ ምክንያቱም የተወሰደብኝ ሁሉ ተመልሶልኝ አቅፌዋለሁ ማለት ነው።»

«ገባኝ። አንድ ጥያቄ።»

«ምን?»

«እኔም እነሱም ያው ነን ካልክ፤ ምን 'ንዳረጉኝ ሳታውቅስ ምን ልዩነት ያመጣል?»

«ይህን አትጠይቁኝ። ላስረዳሽ አልችልም። እኔም ራሴ አይገባኝም። ምናልባት እኔም እነሱም ያው ለመሆን የምንችለው፤ እነሱ ያረጉትን ካወቅኩ ብቻ ይሆናል።»

ዝም ዝም ሆነ። ታችኛ ከንፈሯን እየነከሰች በታሰብ ቆየች

«ልንገርህ?» አለች

«ምን?»

«እኔ በበኩሌ ሌላ ሆኖ ነው 'ሚታየኝ»

«እንዴት ሆኖ ነው 'ሚታይኸ?»

«በጭራሽ በሽታ አልያዘህም። እንደሌላ ወንድ ነህ»

«ሌሎች ወንዶች 'ከሌላ ጋር ተኝተሽ ነይልኝ' ይሉኛል?»

«አይሉኝም»

«እኔም 'ሚሉሽ አልመስለኝም»

«ለማኝ 'ንግዲህ። ክርክሩን ተውና አድምጠኝ። በግብረ ስጋ በኩል ስለሴቶች ታውቃለህ 'ንጂ፣ በጥቅሉ ስለ ሴቶች ምን ታውቃለህ? እነሱ ካልነገሩህ ስለነሱ ለማወቅ አትችልም። እነሱ ደሞ የውስጡን አይነግሩህም። ለምሳሌ፣ አንተ እኔን ከሌሎች እየተቀበልክ እንደምትደሰትብኝ ለሰው ትነግራለህ ይመስልህል? ለማንም አትናገርም። ሌሎችም ወንዶች ውስጣዊውን ምስጢር አይነግሩህም። ስለዚህ ሴት ካልሆንክ ወንዶችን በዚህ በኩል ልታውቃቸው አትችልም። እኔ ልንገርህ

«ብዙ ጋብቻዎች መቀዝቀዝ ሲጀምሩ፣ ሴትዮዋ ተስፋ ትቆርጥና ውሽማ ትይዛለች። ባልየው ሲያውቅ ምን እንደሚያደርግ ታውቃለህ? ለጊዜው ይናደዳል፣ ይደበድባታል፣ እንፋታ ይላል። በኋላ ግን ታርቀው ይቅርታ ያደርግላትና፣ በጣም ሊወዳት ይጀምራል። ቀዝቅዞ የነበረው ጋብቻ ይሞቃል፣ ይታደሳል። ለምን? ሴትዮዋ ሌላ ወንድ ጋ ስለሄደች ነው»

«መንገድ ዳር ውጣና ጎረምቶቹን ሴት ሲያድኑ እያቸው። ሴትዮዋ በጣም ጨዋ ከመስለቻቸው፣ ምንም ቆንጆ ብትሆን አይከተሏትም። ትንሽ በመጠኑ ስድ ብጤ ከሆነች ግን — አስተያየቷ፣ አረማመዷ፣ ወይም አለባበሷ በቂ ልቅነት ካሳየ — ጎረምቶቹ ይሻሟታል። በቀላሉ ሊያገኙዋት ስለሚችሉ ብቻ 'ንዳይመስልህ። ዋናው ምክንያት ሌላ ነው። ባለፈ ከመስለች፣ እንግዲያው ብዙ ወንድ አውቃለች ማለት ነው። ለዚህ ነው 'ሚሻሟት

«እየው፣ የሰው ልጅ ፍጥረቱ 'ንደዚህ ነው። አንድ የለመድከው ሰው ሊለይህ የሆነ 'ንደሆነ ልትወደው ትጀምራለህ። ለህይወትህ የሚያስፈራ በሽታ የያዘህ የመስለህ 'ንደሆነ፣ በፊት ከምንም የማትቆጥራትን ህይወትህን በሀይል ልትወዳት ትጀምራለህ

«ሀዚም ጨው እንዳትበላ ያዘዘህ 'ንደሆነ፤ ጨው ምንኛ ግሩም
ቅመም 'ንደሆነ ትገነዘባለህ 'ንደሆነ፤ ሲትህ ወደሌላ የሄድኸህ
'ንደሆነ፤ እንዴት ቆንጆ 'ንደሆነኝ እንደ አዲስ ሊታይህ ይጀምራል»

«በራሴ የሚያጋጥመኝን ለምን አልነግርህም? በዚህ ሰሞን
ከማያቸው ወንዶች ሁለቱ እንዴት እንደሚሆኑ ላጫውትህ። ሁለቱም
ያው ናቸው። ስለዚህ ስለእንዴት ልንገርህ። ማርሴል ይባላል። በጣም
ቆንጆ ነው። ብዙ ሴት ያወቀ ወጣት ነው። ማታ ከእራት በኋላ
ካንተ 'ንደተለየህ፤ በቀጥታ ወደሱ የሄድኩ 'ንደሆነ፤ ንፁህ ነኝ፤
የማንም ላብ አልነካኝም፤ ጠረኔ የራሴ ነው። ልብሴን አስወልቆ
ያቅፈኛል፤ በደምብ ያስደስተኛል። እንዳንዴ ታድያ፤ ካንተ
'ንደተለየህ በቀጥታ ወደሱ አልሄድም። በፊት ሌላ 'ደርሳለሁ።
እና እሱጋ ስሄድ የሌላ ወንድ ላብ ነክቶኛል፤ ጠረኔ የብቻዬ ሳይሆን
ከጎረምሳ ጠረን ጋር ተቀላቅሏል። አሁንም ልብሴን ያስወልቀኝና
ያቅፈኛል፤ ግን እንደነብር ይሆናል፤ ይጨፈልቀኛል፤ ይነክሰኛል።
ስለሌላ ወንድ አንነጋገርም፤ ግን ሌላ 'ንደነበርኩ በማወቁ የበለጠ
እንደሚጣፍጠው ግልፅ ነው። ይታይህል?»

«በሚገባ! እና እኔ 'ንዲህ 'ምሆንበት ምክንያቱ ምን
ይመስልኛል?»

«ቀላል ነው። አንደኛ፤ ሌላ ወንድ ከተኛኝ ቆንጆ ነኝ ማለት
ነው። ብዙዎች ከተኝኝ እጅግ በጣም ቆንጆ ነኝ። ስለዚህ የበለጠ
ትፈልገኛለሁ። ሁለተኛ፤ ሌላው ተኝቶኝ አንተ ቀጥለህ ከተኛኸኝ፤
ከሱ ቀምተህ ወሰድኸኝ ማለት ነው። እኔ በሀይል ቆንጆ ሆኜ
ከሌሎቹ ሁሉ ቀምተህ ከወሰድኸኝ፤ ከሌሎቹ ሁሉ የበለጠ ወንድ ነህ።
በወንድነት ከሁሉ በላይ ሆንክ፤ ስለዚህ ደስ ይልህል። በጣም ደስ
ይልህል። ወንዶች ሁላችሁም እንደሱ ናችሁ። ግን...» አየችኝ

«ግን ምን?» አልኳት

«አብዛኛዎቹ ወንዶች ውጪውን ጎበዝ ቢመስሉም ውስጡን ፈሪ
ናቸው። የውስጥ ስሜታቸውን አይተው መቀበል ይፈራሉ። ስለዚህ
ከራሳቸው ይደብቁታል። ሁሉም ወንድ - አብዛኛው ወንድ ልበል -
የራሱን ሴት ሌሎች ሲቀምሱበትና እሱ ነጥቋቸው መልሶ የራሱ
ሲያረጋት፤ የበለጠ ወንድነት ይሰማዋል። በሀይል ደስ ይለዋል። ግን
ይህን እንደ ጉድ አርጎ ስለሚቆጥረውና ስለሚያፍርበት፤ እያየውም

ለውቆ ለይኑን ይጨፍናል። ስለዚህ ያስመስላል፤ ያስመስላል፤ ያስመስላል። ለቤት ስንት ማስመስል አለ!

«እዚህ ላይ ነው አንተን ከልቤ ማደንቅህ። እቺን ያህል አትፈራም። ወደነብስህ ውስጥ አትኩረህ ትመለከታለህ። እዚያ ውስጥ ምንም ቀፋፊ ነገር ብታይ አይንህን አትጨፍንም። ስለዚህ ያለማስመስል ትኖራለህ — ውስጣዊውን ኑሮ ማለቴ ነው። እንግዲህ ወደ ውስጥህ ተመለከትክ፤ ውስጥህ እኔን ሌሎች ቢተኝኝ ከነሱ ቀምተህ ስትተኛኝ ደስ እንደሚለው ነገረህ። ስለዚህ እኔን ሂጂ ወንዶችሽ ጋ' አልከኝ። ሄድኩ። ተመለስኩ። ተደሰትክብኝ። ወንድ ነህ። አንተ እውነተኛ ወንድ የሆንከውን ያህል እኔ እውነተኛ ሴት ሆኜ 'ንደሆነ እጅግ ኩራት ይሰማኛል።»

«አንቺ 'ንደምትይኝ ከሆንኩ፤ አንቺም 'ንደኔ አይነት ነሽ። ልክ 'ንደኔ አይነት! አብዛኛዎቹ ሴቶች፣ ፍቅር ከያዘኝ ወንድ ጋር ብቻ ነው ግብረ ስጋ ደስ ማለኝ ይላሉ። ይህም ማስመስል፤ ማስመስል፤ ማስመስል ነው። አንቺ ግን ለራስሽ አትዋሺም። 'ቆንጆ ወጣት ሆኖ ቆንጆ ወንድ እያቀያየሩ መደሰት እንዴት ያለ ገነት ነው!» ትያለሽ። 'እኔኮ አልቸልም፤ ቆንጆ ወንድ ሳይ አያስቸለኝም፤ ቁንጅናውን መንካት መዳሰስ አለብኝ፤ በወጣትነቴ መደሰት አለብኝ' ትያለሽ

«አንድ ቀን አንድ ነገር አልሸኝ። እስከመቼም አልረሳውም።»

«ምን አልኩህ?»

«ሰክረን ሳይሆን ሞቅ ብሎን ነበር። እና ስለስነ ጽሑፍ ስናወራ ቆይተን ወደ ግብረ ስጋ ወሬ ተሸጋገርንና፤ እንዲህ አልሽ — 'ሴት መሆንን የመሰለ ነገር የለም። አምላክ ከመሆን ይበልጣል። ያንን ሽንቅጥ ጎልማሳ ታየዋለህ? መልክ ቀና ነው። ጤነኛ ነው። ኩፋ ነው። የትኛው አምላክ ነው ይህን ጎልማሳ ለራሱ ለማድረግ የሚችል? እኔ ግን በአይኔ ልጠራው 'ችላለሁ። በደስታ ይታዘዝኛል። የግል የውስጥ ፍሬውን ለኔ ይሰጠኛል — ከፊለግኩ። ምክንያቱም ሴት ነኝ! ቆንጆ ሴት ነኝ፤ ቆንጆ ወጣት ሴት እስከሆንኩ ድረስ ከአማልክት በላይ ነኝ፤ የግማሽ አለም ጣኦት ነኝ።

«ወንዶቼን እያቸው። አለባበሳቸው፤ አረማመዳቸው፤

አስተያየታቸው ግሩም አይደለም? — ይሄ ሁሉ የተደረገው ለኔ የአለም ንግስት ነኝ። ሁሉ የኔ ነው። ሁሉ ስልህ፤ የአለም ባንክና 'ሱ' ምን ዋጋ 'ለው? ምን ሊያረግልኝ ይችላል? ሁሉ የኔ ነው አረማመድ፤ የጋለ አስተያየት የኔ ነው። የተገማመደ፤ የተወጣጠረ ጡንቻቸውና ከሻኔል ሽቶ ይበልጥ የሚሰርፀው መአዛዊ ጠረናቸው የኔ ነው። ወጣትነት የገተረው ወንድነታቸው ለኔ ነው። ይገባሁል 'ምልህ? የኔ ናቸው። እያንዳንዱ ጎረምሳ አንድ ራሱን የቻለ የተለየ አለም ነው። አዲስ ወንድ ልብሱን አውልቆ በጡንቻኛ ፀጉራም እጁ ባቀፈኝ ቁጥር፤ አንድ አዲስ አለም ውስጥ ነኝ። ታውቃለህ፤ እስካሁን ስንትና ስንት ወንድ አቅፎኛል። ታድያ ላይ ላዩን 'ንደሆነ ነው 'ንጂ፤ አንዱም እንደሌላው አያቅፈኝም። እያንዳንዱ ከሌሎቹ ልዩ የሆነ ግለኛ ወንድ ነው። እኔም በበኩሌ አንዱንም 'ንኳ እንደሌላው አድርጌ አቅፌ አላውቅም። ከልዩ ልዩ ወንድ ጋር ልዩ ልዩ ሴት ነኝ። ካንዱ ጋር አይናፋር ነኝ፤ ከሌላው ጋር አይናውጣ ነኝ፤ ካንዱ ጋር የተቀጣሁ ጨዋ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ስድ ባለጌ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ሳቂታ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ትራጂክ ነኝ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ብዙ ሴቶች ነኝ። ብዙ ቆንጆ ሴቶች ነኝ። ታድያ ይሄ ሁሉ እኔ ራሴ ነኝ። እና ግሩም ድንቅ ነው። መኖር የማይደገም ትልቅ ተአምር ነው። ወጣት ሴት ሆኖ ልዩ ልዩ ወጣት ወንድን ማቀፍ ደሞ የተአምር ተአምር ነው።»

«'ለምን ዘለአለም ወጣት ሆነን አንኖርም ግን!?' አልሸና ድንገት ቦርሳሽን እያነሳሽ፤ 'እንሂድ' አልሸኝ። 'የት?' አልኩሽ። 'ሆቴላችን እንሂድ። አምሮኛል' አልሸኝ። ሄድንና እጅግ በጣም ተደሰትን።»

«ይህን ሁሉ ታስታውላለህ?»

«እረ ስንት ሌላ ነገር አስታውላለሁ። ሰላንቺ ምንም ነገር ልረሳ 'ምችል አይመስለኝም... ልጅ ሳለሁ አባቴ ከቤታችን ጻፎ አትክልት ይተክሉ ነበር። ለኔ ትንሹ 'ርስት' ሰጡኝና በቆሎ ዘራሁ ባት። በቀን አስር ጊዜ እየተመላለስኩ በቆሎዎቼ በቅለው 'ንደሆነ

አይ ነበር። ከሰባት ቀን በኋላ አንዲ ብቅ አለች። አቤት እንዴት ነው ደስ ያለች! አረንጓዴ ነበረች፤ ሀይወት ነበረች። እየሮጥኩ ሄጄ እናቴን ጉትቼ አመጣኋትና በቆሎዬን አሳየኋት። አባቴ ከእርሻ ሲመጡ ጉትቼ ወስጄ በቆሎዬን አሳየኋቸው። 'ርሱ' ላይ አብረው የተዘሩት ሌሎች በቆሎዎችም በቀሉ። ግን እኔ ያችን የመጀመሪያዋን ነበር 'ምወደው። በየቀኑ 'የሄድኩ አያታለሁ። እያደገች ስትሄድ በየቀኑ ትንሽ ልዩነት አገኝባታለሁ፤ ማለት ሁልጊዜ አዲስ ነበረች፤ ግን ሁልጊዜ ያቸው በቆሎዬ ነበረች። እስካሁን አልረሳኋትም። እስከሞትም አልረሳትም. . . «የኔ ሲልቪ፤ አንቺም ለኔ እንደዚያች በቆሎዬ ነሽ፤ የጎልማሳነቴ ልዩ ፍቅር ነሽ። በየቀኑ የበለጠ እያወቅኩሽ ሰሂድ፤ በየቀኑ የበለጠ እየወደድኩሽ እሂዳለሁ።»

እጇን የያዘ እጇን እያሻሻች

«እኔም እወድህለሁ። እንዳንተ ያለ ወንድ አጋጥሞኝ እያውቅም።»

«አሁን ሰአትሽ አልደረሰም?» አልኳት

ሰአቷን እያየች

«ደርሷል» አለች። «ይድረስ። Je m'en fouts! ዛሬ ካንተ ጋር ነው 'ማመሸው። ደሞ ከንግዲህ ሌሎቹን አልፈልጋቸውም። ይህን ሰሞን ካንተ መለየት አልፈልግም።»

«አዳዲስ አለሞችን ማየት ይቀርብሻላ»

«ያንተ አለም ከህያ አዳዲስ አለም ይበልጥ ያስደስተኛል'ኮ። አታውቅም?»

«አውቃለሁ 'ንጂ» አልኳት እየሳቅኩ

«አቤት ትእቢት! ትንሽ መግደርደርም የለ?» አለችኝ በጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ እያየችኝ፤ በሰፊ ውብ እፏ እየሳቀችብኝ፤ እየወደደችኝ

ድንገት ሳቁን እየተወች «አንድ ነገር ልነግርህ እፈልግ ነበር» አለችኝ

«ንገሪኝ»

«እንዳትቆጣ። ወንድ ሆነህ አትሰማኝ፤ ደራሲ ሆነህ አዳምጠኝ

«እሺ»

“Parole d’honneur?”

“Parole d’honneur!”

«አንተን እወድሃለሁ። ከልቤ አፈቅርሃለሁ። ግን ፖሊስ ልረሳው አልችልም። የመጀመሪያዬ ስለሆነ ብቻ ሳይሆን ሳልጠገበው ስለሄደብኝ ጭምር ይመስለኛል። ይገባህል?»

«ይገባኛል»

«እና አንድንድ ጊዜ ይናፍቀኛል። ይመስለኛል፤ በውስጤ የልጃገረድነቴ ጊዜያት ከሱ ጋር ተዋህዷል። እና ያ ጊዜያት ሲናፍቀኝ፤ ፖሊስ ይናፍቀኛል። ከልቤ ላወጣው ልረሳው እሞክራለሁ። ግን የምችል አይመስለኝም። የምልህ ይገባህል?»

«ይመስለኛል»

«ስለዚህ ፖሊስ የሚመስል ሰው ሁሉ ደስ ይለኛል፤ ይስበኛል። ... እና ስለባህራም ልነግርህ እፈልጋለሁ።»

ይናገራል ብላ ዝም አለች። መናገሩ እየከበዳት ሄዷል። ዝም ብዬ ሳያት ቀጠለች

«አንተ ነህ ባህራምን እንድወደው ያረግከኝ። ስለሱ ብዙ ብዙ አወራህልኝ። አራት ወር ሙሉ አወራህልኝ። ከወሬህ እንዳየሁት በጣም በጣም ታከብረዋለህ። ግን እንደማውቅህ አንተ ማንንም አታከብርም። ስለዚህ ይሄ ባህራም እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው? አልኩ። አንዲት ሴት እንዲህ ካለች ደሞ መመለሻ የላትም። ይህን አልኩ። አንዲት ሴት እንዲህ ካለች ደሞ መመለሻ የላትም። ይህን ያባሰው ምንድነው? ከወሬህ እንደተገነዘብኩት ባህራም እንደ ፖሊስ ያለ ሰው ነው። እንደሌላው ሰው ከተራ ጭቃ ተጠፍጥፎ አልተሰራም። ጀግናዎቹ ከሚሰሩበት ከልዩ ጭቃ ተቀርፆ በልዩ ንፁህ እሳት ውስጥ ነው የተጠበሰው። ባህራምን እንደዚህ አድርገህ ነው ያሳየኸኝ

«አንተ ያንን ያህል እያከበርከው፤ ከፖሊስ ጋር ያንን ያህል እየተመሳሰለ፤ እንዴት ደስ ላይለኝ ይችላል? እኔ ደሞ እንደምታውቀኝ ነኝ። እንዴት ላልመኘው እችላለሁ?»

«ፍቅር ይዞኛል?»

«ራሷን በሀይል እየነቀነቀች፤ ከኋላዋ ጥቁር ሀር ዘገረ
እየተመዛመዘ፤ የደሴት ሳይሆን የመስቃየትና የመደናገር ፈገግታ ውሳኔ
እኗን እየሸመቀቀው»

«እኔ፣ ንጃ! እኔ፣ ንጃ! እኔ፣ ንጃ!» አለችና ራሷን ጠረጴዛው ላይ
ደፋች

ራሻም ፀጥታ

እጅን ሰድጄ ራሷ ላይ አሳረፍቱት። ቀና ብላ አየችኝ። እምባዋ
ይወርዳል

«ሶስት ፍቅር እንድ ላይ ሊይዝ ይችላል?» አለችኝ

«ሴትየዋ ተራ ከሆነች አይችልም» አልኳት

ጠረጴዛው ላይ የነበረ እጅን ወስዳ ከጎንጫ ጋር እያተሸሸች፤
በእምባዋ እጅን እያረጠበች፤ በተጨማሪ ድምፅ

«ብዙ ጎዳሁህ፤ የኔ ቢራቢሮ?» አለችኝ

«ግድ የለሽም» አልኳት

«አለኝ ፣ ንጂ። ላንተ ብዙ ግድ አለኝ። ለዚህ ፣ ኮ ነው
፣ ምንግርህ።»

«አውቃለሁ»

«ለኔ እንዴት ጥፋ ነህ! አሁን ምን ይሻለኛል?»

«ቆንጆ ነሽ። ተወዳጅ ነሽ። ለምን አትወጂውም?»

በመሀረቢ እምባዋን እየጠረገች

«አንተስ? አትቀየምም?»

«ሌሎች ጋ ትሄጂ የለ? ስለዚህ ለኔ ያው ነው»

«ውይ! እንዴት ደግ ነህ!»

«ለምን?»

«ውሸትክን ነዋ ተናፈጠች «እኔ ፣ ንድደበት ብለህ
ትሰቃያለህ።»

«የምን ስቃይ?»

መሀረቢን አጥፋ እየመለሰችልኝ

«እንግዲህ አትዋሽ። ይበቃህል። አውቅህለሁኑ። ከምትገምተው በላይ አውቅህለሁ። ፊትህ ላይና አይኖችህ ውስጥ ስንትና ስንት ነገር ይታዩኛል መስለህ።»

«ምን ይታይኛል?»

«ስለባህራም ስነግርህ በብዙ ነው ያዘንከው።»

«ላንቺ ነዋ ያዘንኩልሽ።»

«እሱም ታይቶኛል። ግን ለራሱም በሀይል በመሰቃየት ላይ ነው። እና በጣም አዝናለሁ። እንዲህ በመሆኔ በጣም አዝናለሁ።»

«በማዘን የትም አይደረስም።»

«አውቃለሁ የኔ ቆንጆ። ግን ማዘን አይቀርም።»

ዝም ዝም ሆነ

«በኔ ብቻ ሳይሆን በባህራምም ጭምር ነው ያዘንከው። ልክ ነኝ?»

ዝም አልኳት

«እንግዲህ ልንገርህ። እውነቱን ብታውቅ ይሻላል። ልንገርህ?»

«አሺ።»

«ያን እለት ማታ ያ ሰውዬ ባህራምን ሲገድለው አልመጣም? እና እንተ ኒኮልን ይዘህ ማርሰይ አልሄድክም? — ከኒኮል ጋር ምንም አልሰራችሁም? እውነት ተናገር።»

«ምንም አልሰራንም። ይልቅ ቀጥዬ።»

«እና ሰውየውን ሲገድለው አላየሁም? እሱን ነገራህለሁ። እና ከዚያ ወደ ቤት ሄድን። ባህራም ልክ ምንም እንዳልሰራ በእርጋታ ሰፋ ላይ ተቀመጠ። እኔ መጠጥ ሰጠሁትና ሶፋው ላይ አልጋ ብጤ አነጠፍኩለት። አንጥፌ በጨርስ 'እንግዲህ እዚህ ውስጥ ይተኛል። ነብስ ገድሏል። ግን እዚህ ውስጥ ይተኛል። ከጀግና ጋር ነው' ነፃ ያለሁት። ከነብስ ገዳይ ጋር ነው ያለሁት' ብዬ አሰብኩ። ዘመር ብዬ አየሁት። እንተ 'ንደ ነገርከኝ ነው። ዝም ሲል የእራንን ሻህ ይመስላል። 'ግን ማን ያውቃል? ጀግና ስለሆነ እንደ ቀን የእራንን ሻህ ይገድለው ይሆናል' ብዬ አሰብኩ።»

«እና በሀይል ተመኝሁት። ፍትወት ያንን ያህል አንቆ ይዞኝ
እያውቅም። ራሴን ተይ እንደሱ አታርጊ! ተይ!» እያልኩ
ከተቀመጠበት ሄድኩና እግሩ አጠገብ ተምበርክኬ ወደላይ አየሁት።
እንደ ቄስ እጁን ራሴ ላይ አሳረፈና

«ምን ሆነሻል?» አለኝ

ቀ--ስ ብዬ ተነሳሁና አፉ ላይ ሳምኩት

አሁንም «ምን ሆነሻል?» አለኝ። ግን ገብቶታል

«ፈልጌህለሁ» አልኩት

«እኔ አልፈልግሽም» አለ

«አውቃለሁ ትፈልግኛለህ። ትፈልግኝ የለ?»

«አዎን። ካየሁሽ ጀምሮ እንደፈለግኩሽ ነው።»

«ይኸዋ። አለሁልህ!»

«አይሆንም!»

«ለምን አይሆንም?»

«ምክንያቱን መቼ አጣሽው» አንተን ማለቱ ነው

«እሱ 'ንደሆነ ግድ የለውም» አልኩት

«እኔ ግድ አለኝ!»

«ለምን?»

«ጓደኛዬ ነው። እፈልግሻለሁ። ግን እሺ አልልሽም። ስለዚህ
እርሺው!»

«አልረሳውም። ልረሳው አልችልም። ልረሳው አልፈልግም።
ሌሊት እመጣለሁ!» አልኩትና ሂጄ አልጋዬ ውስጥ ገባሁ። ልተወው
ቆረጥኩ። ምናልባት አንድ ሰአት ያህል ቆየሁ። ከዚያ በላይ ግን
ልቆይ አልቻልኩም። እንደዚህ አላስችል ያለኝ እሱ ስለሆነ ብቻ
ነበር፣ ወይስ ሰው ሲገድል ሰላየሁት ነበር? አላውቅም። የሆነ ሆኖ
እሱ 'ዚያ ተጋድሞ እኔ 'ዚህ ሆኜ ልታገስ አልቻልኩም

ራቁቴን ወጣሁ። ሽቶ ተቀባሁ። ከመኝታዬ ወጣሁ። የንግዳ

ቤቱን መብራት አበራሁ። እንቅልፍ አልወሰደውም ነበር። በቀጥታ ሄድኩና ከበላዩ ቆምኩ። ወደላይ አየኝ። ሲያየኝ ብዙ ጊዜ ቆየ። እጁን ሰደደ። «ዊኔን ይዞ ወደታች ጎተተኝ

ካሸነፈኩት በኋላ ወደ አልጋዬ ሄድን።»

ዝም አለች። ያችን ሌሊት እንደምታስታውስ ያስታውቃል። እንዴት ያለች ሌሊት ነበረች ይሆን? ብጠይቃት እንደማትነግረኝ እርግጠኛ ነበርኩ። ስለሌሎቹ ወንዶች በሰፊው ትንገረኝ 'ንጂ' ስለነሱ ጥቃቅኑን ስጋዊ ተግባር ሳይቀር ትዘርዘርልኝ 'ንጂ' ስለፖልና ስለ ባህራም አትነግረኝም። እኔም ስለነሱ መጠየቅ ልክ አልመስለኝም። ዝም አልኩ። ቀጠለች

«ስለሌሊቱ ልንገርህ 'ንዴ?» አለችኝ

«ልትነግረኝ ትፈልጊያለሽ?»

«አልፈልግም። ከፈለግክ ግን እነግርህለሁ።»

ይህን ያለችኝ «ሳትፈልጊ ብትነግረኝ ደስ አይለኝም» እንደምላት አውቃ ነው 'ንጂ'፤ ንገሪኝ ብላትም እንደማትነግረኝ አውቃለሁ

«ሳትፈልጊ ብትነግረኝ ደስ አይለኝም» አልኳት

ዝም አለች። እኔም ዝም አልኩ

«እንግዲያው ከአልጋ ውጪ የሆነውን ልንገርህ።»

«እሺ።»

«ባህራም ጧት ተነስቶ ገላውን ታጥቦ ቁርስ ከበላን በኋላ

«አንድ ነገር ላስረዳሽ እፈልጋለሁ። ፍቀጂልኝ» አለኝ

«ምንድነው?» አልኩት

«በጣም ቆንጆ ሴትየ ነሽ። ማንንም ወንድ ማዘዝ ትችያለሽ። ባንቺ መገዛት በጣም እፈልግ ነበር። ግን ትላንት ሌሊት የመጨረሻችን ሌሊት መሆኑን እወቁ» አለኝ

«ለምን?» ብለው

«እያወቅሽ አትጠይቁኝ። የሱን ስም እዚህ ባላነሳ ፈቃዴ ነው። ትላንትም ነገሬሽ ነበር። ትላንት ልታሸንፈኝ ቻልሽ። ከንግዲህ

ወዲያ ግን በዋራሽ እንዳትጠገኝ፡፡ አደራሽን፡፡ ስለሌሊቱ በጣም አመሰግንኛለሁ፡፡ ግን በጣም በጣም ይቆጠራል፤» አለች

«እኔ ነኝ ሊቆጠራኝ ማግባው፡፡ ግን ፈፅሞ አልቆጠረም» አልኩት

«አውቃለሁ፡፡ የተለያዩን አይነት ሰዎች ነን፡፡ እየሸ፣ እኔ በሰው ልጆች ብዙ እምነት አለኝ፡፡ ለምሳሌ፣ እሱ ኒኮልን ቢፈልጋትም ለኔ ብሎ እንደሚተዋት እርግጠኛ ነኝ፡፡ ስለዚህ፣ ምን ማድረግ እንዳለብኝ ታውቂ የለ?»

«አላውቅም ሽረ፡፡ ምን ማድረግ አለብህ?»

«የበደልኩትን ጓደኛዬን ሄጄ ይቅርታ መለመን አለብኝ»

«ምን?»

«ሄጄ ይቅርታ ለምነዋለሁ፡፡ ትላንት ማታ የሰራሁትን እነግረዋለሁ»

«ይቅርታ ባያረግልህስ?»

«ያረግልኛል»

«ባያረግልህስ?»

«እሱ 'ንግዲህ የራሱ ፋንታ ነው»

«ጓደኝነታችሁ አበቃ ማለት አይደለም?»

«ጓደኝነታችን በውሸት ተደግፎ ከሚቀጥል ቢያበቃ ይሻላል፡፡»

«ይህን ስትነግረው እሱ ይጎዳ የለም?»

«ጠንካራ ነው፡፡ ምንም ነገር ሊጎዳው አይችልም፡፡ ወንድ ነው» አለች፡፡ አየህ፣ እኔ ብቻ አይደለሁም የብረት ሰው ሆነህ 'ምትታየኝ'»

«ቀጥይ» አልኳት

«እና የኔንስ ነገር 'ንዴት ታረጋለህ? ብትነግረው ይተወኛል፡፡ እኔ ደግሞ እወደዋለሁ፡፡ ታድያ፣ ተደስተህብኝ ስታበቃ፣ ለጓደኝነትህ ንፁህና ስትል የኔን ፍቅር ታፈርስብኛለህ?» አልኩት፡፡»

«'ያምነኛል' አለኝ 'አንቺ አማርኽኝና በጉልበት ተኛሁሽ ብል፣ ማንም ወንድ ያምነኛል'»

ሊሄድ ሲል « እንድንገር ልለምንህ 'ባዘን' አልኩት»
«ምን?»

«እኔ ራሴ እንድንገረው ፍቀድልኝ»

«እኔ ብንገረው ይሻልሻል» አለች

«ገድ የለህም» አልኩት

«አሺ» አለች

«ገን እውነቷን ነው 'ምንገረው' አልኩት

«ለምን?» አለች

«ጓደኝነት ብቻ ነው በእውነት ውስጥ መኖር ያለበት? ፍቅርስ
እውነት አይወድለትም?» አልኩት

ላቅ አለ:: «ይቅርታ 'ርጊልኝ:: እንዲህ አይነት ፍቅር
አልመሰለኝም ነበር:: እንግዲያው አንቺ ብትንገረው ይሻላል» አለች

«እና እንዲህ ሲለኝ የባሰውን ወደድኩት:: ምን ይሻለኛል?»
አለችና፤ እንደገና ራሷን ጠረጴዛው ላይ ደፋች

ዝም አልኳት:: እንደዚህ ሆነን ረዥም ጊዜ ቆየን:: እንደተደፋች
ቦቹ መጥቶ ከጓላዋ ቆመና ይገላምጠኝ ጀመር:: ባለ ሀገራም እጅ
ጎረምላ ነው:: ምናልባት ሊደበድበኝ የሞከረ 'ንደሆነ ለመከላከል
ያህል ቢራ የሞላ ብርቱቆዬን ጨበጥኩ:: በልቤ «አብሮዋም
ፈረንሳይ!» አልኩ

ሲልሺ ቀና አለች:: እሁንም እምባዋ ይወርዳል:: መሀረቤን
ሰጠች:: እምባዋን ስትጠርግ ቦቹ እሷ ልታየው ወደምትችልበት
ቦታ (ወደኔ አጠገብ) ራመድ አለና፤ እኔን በሚቀጣጣ ገን እሷን
በሚያባብል ድምፅ

“Mademoiselle a besoin de quelque chose?” አለ («ገድጊህል
የገንብሏልክትም ነገር አለ?»)

ወደሱ ተመለከተች:: የተጨበጠ ሀገራም እጅ ታያት:: ዝቅት::

“Merci, monsieur, je suis avec un ami” («እግዚር ይስጥልኝ
«ባይ» ከጓደኛዬ ጋር ነኝ») አለችና፤ በብፋህ ፈጥታ እጇን በፋ
እጇን እየያዘች “un très cher ami” አለች:: («በጣም ወድ የሆነ

ጓደኛ»)

ቦዩ በለዘበ ድምፅ “Pardon, monsieur” አለኝና ሂደ። እንዳንዶቹ ፈረንሳዮች ግሩም የሆነ ጠባይና አስተዳደሩን አላቸው

ሲልሽ ፈገግታዋ እየጠፋ

«ምን ይሻለኝ ይመስልህል?» አለችኝ

«በሱ በኩል ተስፋ የለሽም። ተይው» አልኳት

«ከዚህ ውስደኝና ውድድ አርገኝ ስቲ። ትችላለህ?»

«ለምን አልችልም?»

«ይህን ሁሉ ከነገርኩህ በኋላ?»

«አሁንም እወድሻለሁ።»

«አውቃለሁ። እኔም እወድሃለሁ።»

ከፍለን ስንወጣ የቦዩ ፈገግታ ሽኘን — ፍቅራችንን ወደልናል

አስራ አንድ

የሞት ጥሪ

እማንዳ

ወደ ኢክስ ልንመለስ ሶስት ቀን ሲቀረን ሲልሺ ሲቀጥን ለመስናቦት ሄደች። ጊዜው ንፁህ ብርሃንና ሰላላ ሙቀት በዝንቱኛው ነፋስ የሚንሳፈሩበት ውብ የፀደይ ቀን ነበር። የፓሪስ ሲቶች ወደ ሰፊው ስመ ጥሩ ጎዳና ወደ ሻንዚሊ እንደሚገርፉ ታወቀኝ። በሚትሮ ወደዚያው ሄድኩ

ሰቶቹ የፀደይ ሞድ ልብሶቻቸውን መስቀቻቸው ላይ ዘርገተዋል፤ ካፌዎቹ ጠረጴዛ ወምበሮቻቸውን ወደ መንገዱ አውጥተው ከአብዛኛዎቹ ጠረጴዛዎች በላይ በልዩ ልዩ ቀለግት ጊዜ ሰፋፊ ጃንጥላዎችን ዘርገተዋል። ሰዉ ይንጋጋል፤ ትራፊኩ ይፈላል። እንዱ ካፌ ውጪ፤ ሰዉ የሚተላለፍበት ቦታ እንዲት ትንሽ ጠረጴዛ አጠገብ ተቀመጥኩ

በፀደይ ቀን ሻንዚሊ ጎዳናው ዳር ቁጭ ብሎ ቢራ እየጠጠ አላፈ እግዳሚዋን ፈረንሳዊት እና የሰንትና ሰንት ሌላ እገር ሲት መቃኘት። ከዚህ የበለጠ ምን ደስታ ይገኛል? ሲቶቹ የፀደይን ብርሃንና ነፋስ ለመቀበል የፈነዱ አበባዎች ይመስላሉ። የወፍ ቋንቋ መሳይ ፈረንሳይኛቸውን በልዝብ ድምጻቸው እንደዘፈን እየተቀባበሉ፤ የተነጠፈውን ድንጋይ በረኻም ተረከዛቸው ኳ! ኳ! እያረጉ፤ ውብ ሳሊያቸውን እያወዛወዙ ወደላይና ወደታች ይተላለፋሉ። አይኔ አብሯቸው ይመላለሳል

ቀስ እያለ አይኔ ሰከረ። ውበት በዛበት። የእንዲን ኩሩ እረማመድ ሳደንት ትንሽ እንደ ተራመደችልኝ፤ ሀዘቱ መሀል ገብታ ትጠፋለች። የሌላዋ ግሩም ቅርፅ አይኔን ይሰባል፤ ከዳሊዋና ከባት

«ተአምር ነው። በአይኔ ባሳይሽ ኖሮ አላምንም ነበር።
"Thank you"»

«እውነቱን ነው። አሁን ኮ ማን እንደሆንሽ ሳላውቅ ከኋላሽ በኩል ሳይሽ የማናት ቆንጆ ፈረንሳይ? እያልኩ ሰከተልሽ ነበር።

«እንዲት ሴት ምን መስማት ንደምትወድ ብጥር አርገህ ታውቃለህ መቸስ።»

«እውነቱን ነው አረ!»

«ደስ ካልኩህ አብረኸኝ ምሳ ብላ 'ሱቲ»

«ጥሩ»

ወደ ቆንጆ ጥቁር መኪናዋ ገባን። አማንጻ ድሮ ቁምፀርስ ነበረች፤ አሁን ግን ቢራቢሮ ሆናለች። ትርፍ አገፊ፣ ጠፍቷል፤ እንገቷ ዙርያ ተጠፍጥፎ የነበረው ሮማ ረግፏል። ፊቷ ሙሉ ነው፤ ግን ደስ ይላል። ከንፈሮቿ ሮዝ ብጢ ቀለም ተቀብተው፤ ሰማያዊ አይኖቿ በጥንቃቄ ተኩለው፤ ቀይ ጉትቻዋ ከነጭ ፀጉሯ አጠገብ ሲታይ በረዶ አጠገብ የተንጠለጠለ እንጆሪ ይመስላል። ከአስቀያሚዎቹ ሴቶች ማህበር ወጥታ፤ ቆንጆዎቹ ማህበር ገብታለች። ድምፅዋ ሳይቀር ተለውሟል። ድሮ አልቃሻ ብጢ ነበር፤ አሁን ግን ልስልስ ያለ ቆንጆ ድምፅ ነው።

«ንገሪኝ 'ሱቲ። ምን እንደዚህ ለወጠሽ?» አልኳት

«አንድ ሰካራም» አለችኝ

«ምን?»

«ሉን ተሰናብቼ ወደ አገሬ ሰሄድ፤ ኢሮፕላኑ ውስጥ አንድ ሰውዬ አጠገብ ተቀመጥኩ። ሰውየው ሰክሮ ነበር። ሉ ትዝ እያለኝ ለብቻዬ ሳለቅስ

«ምን ያስለቅሰሻል? የወደድሽው ሰውዬ እምቢ አለሽ? ደግ አረዝ በዚህ እድሜሽ ምን እንዲህ አወፈረሽ?» አለኝና ያኔውኑ ረሳኝ፤ እንቅልፍ ወሰደው

«እኔ ግን ቃላቱን እስከ መቼም አልረሳቸውም። ለመጀመርያ ጊዜ አንድ እውነት ተገለፀኝ። ይኸውም፤ ጅል ሆኜ ነው ንጂ፤ ውፍረቴን እንደ ጭነት ተሸክሜ መዞር የለብኝም። «የነቱን እውርጂ

ልብሰው አንቀሳቀሱ። ልብሰው ቆረጥኩ። ሳን ፍራንሲስኮ ሄጄ።
መቶቹው ከብደት መቀነስ ከሆነ ሰዎች ጋር እራት ወር ሙሉ
በራሁ። ውጤቱን አንተም አመለከትክልኝ። አለች። ሳይ ውስጥ
ወጣትነትና የሀይወት ድል አድራጊነት ይጨምራል!

ባለ አራት ኮቲብ (ማለት ከሁሉ ይበልጥ ምችት ያለበት) ሆኑኋ
ወሰደችን። ከፍጋ ሆነን በቴሌፎን ሁለት ምሳ እዘዘች። እሁንም
አሰደነቀቀችን። እክስ ሳውቃት ፈረንሳይኛውን በአስቀድሞ የእግረሰን
ቅላጺ ነበር የምታዚመው። እሁን ግን የፓሪስ ፈረንሳይኛ ሊሆን
ምንም አልቀረው። እያየችን በትስታ

«እንደዚህ የሚያስደስት ለውጥ አይቼ አላውቅም»

“Thank you, you’re really sweet” አለችን

ከምሳ በኋላ «ፓሪስ ምን ትሰራለህ?» አለችን። ነገርኳት።

«አንቺህ?» አልኳት።

«ሳህወ የርክ የዛሬ ሳምንት መጣው። ይሄ ጃጉዋር ከኢንግላንድ
እስኪመጣልን ነበር ‘ምጡብቀው። ነገ ወይም ተነገ ወድያ ወደ
እክስ መሃደ። ነው። . . . ሉን ማግኘት አለብኝ። ደህና ነው? እሁንስ
የሚፈልገኝ ይመስልሃል? ለጊዜው ሴት አልያዘ ‘ንደሆነ ጥርጥር
የለውም። ይዞ ‘ንደሆነ ነጥቁ መውሰድ ይኖርብኛል።»

«ምን?»

«ነጥቁ ‘ወሰደዋለሁ። ምንው ገረመህ? የድርዋ አግንጸ
መስዴሀለሁ ‘ንዴ? ተለውጫለሁ ‘ኮ። ተዘጋጅቼ ነው የመጣሁት።
ቢያንስ እርባ የሳይኮሎጂ መሰህፍ አንብቢያለሁ። ደሞ ሉን
አውቀዋለሁ። ግብረ ስጋ በጣም ይወዳል። ለሉም ተዘጋጅቻለሁ።»

«እንዴት?»

«ለሌላ ሰው ቢሆን ይህን አልነገረውም። አንተ ግን
ትወደሃለህ። ወፍራም ሳለሁም ትወደኝ ነበር። ለኔ ገድ ነበረህ።
የተሻልኩ ሰው ሆኜ ሰላዮቼን ደሞ በጣም ደስ ብሉህል። ይሄ ለኔ
ትልቅ ሰውነት ነው። በጣም ተወዳጅ ነህ። እና ለምን እንደሆነ
ሳላውቅ በጣም አምኘዋለሁ። ለምንድነው ‘ማምንህ?»

«ምንገንዶት የለውም፤ ምንገንዶት እያሰራልገውም።»

«እውነትክን ነው። ብልህ ነው። እውነቱን ነው። ብልህ ነው።
 እገራ ሆኜ ብዙ ሳስብህ ነበር። ኢክስ ሆነንም እወድህ ነበር። ግን ያኔ
 እሁን ግን ሳልፈራ ስሜቱን ልናገር እችላለሁ። ተለውጫለሁ። ጤነኛ
 በማም ታምራለሁ። ቆንጆ ስለሆንክና ስለምወድህ ልስምህ
 ሶፋ ተነስታ በዝግታ አፈላይ ስማን ተመልሳ ቁጭ አለች።
 እያየችኝ ሳቀች

ግራ ስለገባኝ «እሁን እታረሳሺኝ። ለግብረ ስጋ ተዘጋጅቻለሁ
 ስትዪ ምን ማለትሽ ነው?» አልኳት

«ቀላል ነው። ሳሳስበው ከአንድ የሰላሳ ሰባት አመት ህንድ ጋር
 ገጠምኩ። ፒ-ኢ-ች-ዲ ያለው ሊቅ ነው። ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ኅብኚ
 መምህር ነው። እሱ ስለ ግብረ ስጋ ያስተማረኝን ብንገርህ ልታምነኝ
 አትችልም። ልንገርህም አልችልም። ቃላቱን አላውቀውም። ግን
 ስራውን በሀይል አችልበታለሁ። ፕሮፌሰሩ ገና ገና ቀሽም ነሽ
 ይለኛል። እውነቱን ነው። ከህንዶቹ ጋር ስተያይ ቀሽም ነኝ። ግን
 ሉን ሂጂ እንደ ሊሊት ከኔ ጋር ሳላድረው እብድ እንደሚሆንልኝ
 እርግጠኛ ነኝ።»

«ከዚያስ?»

«ከዚያ 'ንጃ። ሉ ከፈለገ አሜሪካ 'ንሂዳለን። ካልፈለገም ኢክስ
 እንቀራለን። ወይ ፓሪስ እንመጣለን። ካንድ ሶስት አመት በኋላ፤
 ሀሳቤን ያልለወጥኩ 'ንደሆነ፤ እንጋባለን።»

«እምቢ እላገባሽም፤ ያለሽ 'ንደሆነስ?»

«እሉንም አስቤበታለሁ። ተዘጋጅቻለሁ።»

አየሁዋት። ትችላለች። የፈለገችውን ለማግኘት ትችላለች

በሶስተኛው ቀን አማንዳ፤ ሲልቪ፤ እኔ በአማንዳ ጃንዋር ወደ
 ግርባይ አመራን። ኢክስ ሰንደርስ አርብ ማታ ነበር። ሉልሰንድ
 ከጆምቪድ ጋር ሞንቴ ካርሎ ሂዷል። እንግዲህ አማንዳ እስከ ሰኞ
 ግት መታገስ ይኖርባታል።

እኔ ፓሪስ ሄጄ ቅናት ውስጥ ሰንፈላሰስ ኢክስ ውስጥ ምን ምን ተደረገ? ከባህሪም፣ ከተካፍ ከኒኮል የሰማሁትን ሳጥጥመው እንደ ማከተለው ሆነ፡-

እንደ ማክሰኞ ከሰኣት በኋላ (ኒኮል ከፋሽስቶቹ ተደብቶ ሰንብቶ ከተመለሰች በኋላ) ባህሪም የሚሰራበት ትምህርት ቤት ዲሬክተር ቢሮው አሰገባውና፣ «ከሰራም ላሰናብትም ነው» አለው፡፡ ባህሪም «ምንው?» ቢለው «በሰራም በጣም ተደሰኛ ነበር፣ ግን የጋርደን ከተማ የፖሊስ ሹም እንዳሰናብትም አዘዘኝ» አለው፡፡

«እዚህ ውስጥ የፖሊስ ሹም ምን አገባው?» አለ ባህሪም

«አዩ፣ እርሰም የውጭ እገር ዜጋ እንደመሆንዎ መጠን፣ እዚህ እገር ስራ ለመያዝ ልዩ ፈቃድ ያስፈልገዎታል፡፡ እስከሁን ያል ፈቃድ ወረቀት ስለሰሩ እርሰምም እኔም ልንቀጣ እንችል ነበር፡፡ ግን የፖሊስ ሹም ንደኛዬ ነው፡፡»

«የሰራ ፈቃድ እንደሌለኝ እንዴት አወቀ?» አለ ባህሪም

«ሰው ነገረው፡፡ ይመስለኛል፣ ኢክስ ውስጥ ጠላቶች አሉዎት፡፡»

ባህሪም ገባው፡፡ ፋሺስቶቹ መሆን አልባቸው

«እሼ ደመወዜን ይሰጡኝ» አለ፡፡ የሁለት ወር ከሶስት ሳምንት ደመወዝ አለው፡፡ ዲሬክተሩ ገንዘቡን ከቢሮው ጠረጴዛ ኪስ እውጥቶ አቀበለው፡፡ ባህሪም ገንዘቡን ቆጠረ፡፡ የተዋዋሉት ገንዘብ ሲሶ ነው፡፡

«ሌላውስ?» አለ ባህሪም

ዲሬክተሩ ከጠረጴዛው ኋላ እንደተቀመጠ ቅዝቅዝ ባለ ከቶ ድምፅ

«የምን ሌላ?» አለው

«ይሄ ሙሉ ደመወዜ አይደለም፡፡ እንደ ሶስተኛው ነው፡፡»

«ማን ነው ያለው? ደመወዝህን ሰጥቼህለሁ፡፡ ከፈለግኩ ውሰደው፣ ካልፈለግኩ ተወው፡፡ ድሮ አልጀርያ ሳለሁ አረቦቹን ከዚህ ጣሰ ደመወዝ ነበር የምናስራችሁ»

ባህሪም ረጋ ባለ ድምፅ «አረቦቹን ቅኝ ግዛት ሰላደራንቸዋል በካልቶ ብለው ካገራቸው አሰወጧቸዋል፡፡ የሆነ ሆኖ፣ እኔ አረብ አይደለሁም፡፡ የኢራን ሰው ነኝ፡፡ የኢራን ሰው ሰውን አይነክም፡፡ ግን

ማንም ሰው የአራንን ሰው አይበድልም። ስለዚህ— አለፍ፤ ድንገት በጠረጴዛው ተንጠራርቶ ሰውዬውን አነተው። ሰውየው ፊሉን ለማሰጣል አልጥከረም። ባህራም ሲያፈጥበት፤ በደንገጠ ድምፅ

«አይነቁኝ። እስም በሽታ አላብኝ» አለው

ባህራም ለቀቀው። ሰውዬው ከጠረጴዛው ኪሰ ሌላ ገንዘብ አውጥቶ ባህራም ፊት ቆጠረው። ባህራም ገንዘቡን እንስቶ ኪሶ ክተተ። ሰውየውን አያው። ወምበሩ ላይ ተቀምጦ ወደ ላይ ይመለከተዋል። ባህራም እፋ ውስጥ ብዙ ምራት ሰበሰበ። ሰውዬው ፊት ላይ ተፋው። ሰውዬው መሀረብ ሲያወጣ እጁን ወደ ኪሶ ሲክት ባህራም ትቶት ወጣ

ከዚያ እየጨሰ ወደ ኢክሰ የሚወስደውን እቶቡስ ተሳፈረ

ያን ቀን ተካን ባያገኘው ጥሩ ነበር

ተካ በበኩሉ ከአንድ ወር በላይ ሲበሳጭ ሰንብቷል። ጀርመንዋ ልጅ እየባሰባት ሄደ። በፊት 'ንኳ ከዚያ ካገሯ ልጅ ጋር 'ምትወጣው አልፎ አልፎ ነበር። እሁን ገን ቢያንስ በሳምንት አራት ማታ ክሱ ጋር ነች። ተካ 'ንገዲህ ቢበዛ በሳምንት ሁለት ማታ ቢያገኛት ነው። ለዚያውም ሁለቱም ማታ የንትርክ ማታ ነው። ሁልጊዜ ስለጀርመኑ ይጨቃጨቃሉ

«ክሱ ጋር ምን ትሰራለሽ?»

«በራሴ ህይወት ምን አገባህ?»

«አብራችሁ ትተኛላችሁ?»

«ምን አገባህ?»

በጥፊ እየመታት «ንገሪኝ! ይተኛኛል?» ይላታል

በንዴት «እምን ይተኛኛል! በል ምን ትሆን!» ትለዋለች

እንደገና አንድ ሁለት ጥፊ ያቀምሳትና፤ በግድ ታግሎ ይተኛታል

አንድ ማታ ገን፤ ዝግ ባለ ድምፅ

«ልሰናበትህ ነው የመጣሁት» አለችው

ልቡ እየፈራ «ምነው? የት ልትሄጂ ነው?» አላት

ፍትሕ አልሂደም። አባቲ ዛሬ ንኧ ሳምላ ንደር።
የመጨረሻችን ሌሊት ነው። ሂርማን ሊያገባኝ ቆርጧል። እሴጥ እሴጥ
ብደላለሁ።»

በሰላም አደፋ፡፡ ከዚያ በኋላ አገጋገራው አቃውንቱ

ፎርመንዋ ያሰለመደችው ሲቀርበት ጊዜ ያንዝግበው ጀመረ። በቶሎ ሴት ማግኘት እንዳለበት ገባው። በመለከት፤ ኒኮል አለች። መልካ እጅግም ነው። ወንድ በብዙ ልትሰብ አትችልም። ለዚህ አይደል ባህራምን በገንዘቧ 'ምታኖረው? ግን ነሐን ባህራም አብዛኛውን ጊዜ ከኢክስ ውጪ ነው። ስለዚህ ሌላ ወንድ መፈለግ አይቀርም። እንድያውም ይህን ጊዜ እሱ (ተካ) ሴት ያስፈለገውን ያህል አሏም ወንድ መፈለግ አይቀርም። ሌላ ሴት እስኪያገኝ ግፉ ትሆንዋለች። አሏም በበኩሏ ባህራም እስኪመጣላት ግፉ ይሆናታል። የጋራ ጥቅም!

ማከሰኙ ከምላ በኋላ በቷ ሂደት

ቡና አፈላቅለትና ወጪስ ምን ሰማዘና ልትገባኝና መጠየቅ፡፡
አለችው፡፡

«አንድ ነገር አስቤ ነው» አላት

«9³?»

«እኔንና አንቺን የሚጠቅም ሀሳብ ነው»

376

«ደስ ትደኛለሽ። ስለዚህ ባህራዎ በሌለበት ጊዜ እዚህ በመጣ
ጥፋ ይመስለኛል»

«*См. п. 100*»

«እናውራለን፤ እንዲውታለን» እያለ እጁን እጁ ላይ አስቀመጠ

እጁን እያሸሸች «ሰኢ ማሪያን ጨዋታ ያለህ አይመስለኝም»
ለሰችው።

 $\propto \lambda \Delta^2 \tau$

αΨΩΥΖ

«ከባህሪ-ዎ በዎኝ አንሳለሁ?»

«በሁሉም ነገር»

«ሞኝ ነሽ። ይልቅ አንድ አቃጣሪ አረብ እየከፈለሽው ከሚተኛሽ፤ እኔ ያለ ገንዘብ ብተኛሽ አይሻልሽም? አላት ፈቷ በቁጣ አላት መሰለ፤ ገን ድምፅዋ አልተለወጠም»

«ወንድ ከሆንክ ሂድና ባህራምን አቃጣሪ አረብ ነህ በለው። እኔ ወንድ ሰላላሆንኩ የሚገባህን ትጣት ልሰጥህ አልቻልኩም። ገን ቆሻሻ ነህ። አንጎልህም ቆሻሻ ነው፤ ሰውነትህም ቆሻሻ ነው። እግርህ ይገማል፤ እፍህ ከሬሳ እኩል ይቆንሳል። አሁን ቤቱ ሳይገማ ተነስና ሂድልኝ» አለችው

ተነሳ። ቁጭ እንዳለች ሳታሰበው በጥፈ መታት። ከወምበሯ ተከነበለች። ከወለሉ ላይ በፀጉሯ ጎትቶ እነሳትና እንገቷን ሳግት። ስትፍጨረጨር እጇን ጠምዞ ወደ አልጋዋ ወሰዳት። አልጋው ላይ ጣላትና አንድ ጡቷን ጭብጥ አርጎ ያዘ። መፍጨረጨሯን ተወች። በአፏ ብቻ

«ተወኝ፤ ብትተወኝ ይሻልህል!» አያለች ትርክራለች

እጇን ሰደደና ሙታንቲዋን ሊያወልቅ ሲል አንደገና መፍጨረጨር ጀመረች። ጡቷን የባሰውን በሀይል ጨበጠው። ፀጥ አለች። ሙታንቲዋን አወለቀው። እምባዋ ይወርድ ጀመር። ቁጣዋ ወደ ልመና ተለወጠ

«እባክህ ተወኝ። ምን አረግኩህ?»

ልመናዋን ከምንም አልቆጠረውም። ጡቷን ጨብጦ 'ንደያዘ የሱራውን ቀበቶ ፈታ

አሁንም እምባዋ እየወረደ «እባክህን ተወኝ። እርጉዝ ነኝ። የሁለት ወር ነብሰ ጡር ነኝ» አለችው

የሱራውን ቁልፍ ይፈታ የነበረው እጇ ባለበት ደረቀ። ጡቷን ይዞ የነበረው እጇ ለቀቃት። ሱራውን መለሶ ቆለፈ። ትቷት ወጣ

አልጋዋ ላይ ተደፋታ ስታለቅስ ባህራም ደረሰ። ከጋርደን እየበሸቀ መምጣቱ ነበር። በጥፊ ተመትቶ የቀላውን ፈቷን አየ። እያለቀበች የሆነውን ሁሉ ነገረችው

ተናዶ ተካን ፍለጋ ወጣ። ኒኮል ተከተለችው። ምናልባት

እደገኛ ነዝር እንዳይሰራ ፈርታለች። እሱ በረዥሙ ሲራመድ ንሷ አልደርሰበት ብላ ከኋላው ከሩት ሱኬሱክ ስትል፤ ኢክሰን አቋርጠው ሲቱ አጠገብ ሲደርሱ - ባህራም ተካን እየው። ጠራው። ተካ ቆመ። እንድ ትልት ዛፍ ስር ነበር። ባህራም ደረሰና ቃል ሳይናዝር በጥረ መታው። ተካ በጢ ሰንዘረበት። ባህራም ጎምሰሰ ብሎ አመለጠና፤ በፍጥነት የተካን እጅ ይዞ ጠምዞ በሀይል መረመረው። ከጣፉ ጋር አጋጨው። ከዚያ በኋላ ተካ ሊካላከል አልቻለም፤ እንሳሉ የርበታል፤ ባህራም እጅ ውስጥ እንደ ህግን ሆነ። ባህራም ጥንቅሳቱን ይዞ ፈቱን ከጣፉ ጋር ደጋግሞ ደጋግሞ አጋጨው። የተካ ፈት በይም ተበከለ። ኒኮል ደርሳ ባታስተለው ኖሮ ምናልባት ይገድለው ነበር

ተካ አልሞተም። ብቻ ሳየው ግራ እጁ በፋሻ ተጠምጥሞ፤ ደረቱ ላይ ታጥፎ፤ ከአንጉቱ በፋሻ ተንጠልጥሷል። ፈገግ ሲል እንዴ የሳይኛ የፈት ጥርሱ መልቋል

ከሁለት ሳምንት በኋላ መርቅ ጥርሱ አስተከለ

ባህራምን «እውነት ኒኮል አርግዛለች?» አልኩት

«አዎን» አለኝ «እንግዲህ ታሰርኩ ግለት ነው።»

ዝም አልኩ። ምን ልበል?

«ያ ሁሉ የሬፑሎሽን ወሬ ከንቱ ቀረ። ኒኮል ካረዝች ሁለት ወር አለፈ። ታሰርኩ።»

«ለምን አሳስወረዳችሁትም?»

«እንዴት አርገን ልጃችንን እንገድላለን?» አለኝ

ለዚህ መልስ አልነበረኝም። ዝም አልኩ። ግን ያውቃል? ምናልባት የተረዘመ ልጅ የባህራም

አማንዳ ወሬውን ስትሰማ አብሬያት ነበርኩ። ሆኖል ከፍሏ ውስጥ ቁጭ ብለን ሰናወራ ሰንሰቅ በፍ ተንኳኳ

“Come in... I mean, Entrez!” አለች እየሳቀች

ተካ እጇን እንደጠመጠመ ገባ። እየነው

«ሰምተዐል?» አለች በአማርኛ። ሸራፋው ከፍት ከድን ያላል
«ምን?» አልኩት

«ሞንቴ ካርሎ ሆቴል ውስጥ ጀምረድና ያገራችን ልጅ ሞተው
ተገኘ።»

“What is it? What is it?” አለች አማንዳ

«እርግጠኛ ነህ?» አልኩት

“What is it?”

«እርግጠኛ ነኝ። ፖሊሶቹ ንደማሉት፤ ጀምረድ መጀመርያ
የኛን ልጅ በሽጉጥ ግምባሩን ብሎ ገደለውና —»

“What is it?”

«— ቀጥሎ የራሱን አንጎል ብትንትን አደረገ። አሁን
ፊላዎቻቸው ወደየአገራቸው ሊሳኩ ነው።»

አማንዳ ተነሳችና (እኔ ለካ ሳይታወቀኝ ተነሰቻለሁ) ትክክሉን
እየነቀነቀች፡ በእንግሊዝኛ

«እባክህን ንገረኝ። ምንድነው?» አለችኝ

«አዝናለሁ» አልኳት

«ሉ ነው?» አለች። በሀይል ፈርታለች «ንገረኝ፤ ሉ ነው?»
በጭንቅላቴ አምን አልኳት

«ምን ሆነ? ምን ሆነ? ንገረኝ!» አለችኝ

«ልታገኘው ባትሞክሪ ይሻላል። ወደ ፓሪስ ተመለሷ።»

«ለምን? ለምን? ምን ሆኗል?»

«ልታገኘው አትችይም»

በሀይል እየነቀነቀችኝ፤ በጠንካራ ድምፅ

«ንገረኝ!» አለችኝ

«ከንግዲህ ማንም ሊያገኘው አይችልም» አልኳት

በሽክሽኩክታ መላይ ድምፅ፤ «ሞቷል?» አለችኝ

ዝም አልኳት። ወደ ተካ ሦረቸና፤ በተዘረጋ እጄ በፍን

እያመለከተች

«Get out!» ብላ ሮክችበት

ባማርኛ «ቂንጥራም!» ብሏት ወጣ። በሩን ዘጋ።

ረጋ ባለ ሁኔታ ቦርሳዋን ከሶፋው ላይ አነሳች፤ ወደ በሩ መራመድ ጀመረች። ዘልዬ ቀደምኳትና በሩጋ ቆምኩ።

«አሳልፈኝ» አለችኝ። አታለቅስም። ያዘነችም አትመስልም። አይኖቿ ፍዝዝ ብለው፤ በሀልም ውስጥ ያለች ትመስላለች

«የት ትሄጂ?» አልኳት

«ሄጂ ሉን አየዋለሁ»

ሁለት እጄን ትከሻዋ ላይ ጫንኩና

«እንድታደው አይፈልግም። እንደድሮው ሲበቅ ሲጫወት እንድታስታውሽው ነው 'ሚፈልገው'» አልኳት

«ሲበቅ ሲጫወት! ሲበቅ ሲጫወት!» አለችና በቅበቅ ብላ ማልቀስ ጀመረች። ትከሻዋ ላይ ባሉት እጆቿ ወደኔ ሳብ አደረግኳት። ራሷን ደረቴ ላይ አንተራሰችና ለቅሶዋን ቀጠለች

አልቅሳ ስትጨርስ ሀኪም ጠራሁላት። የሚያስተኛ መርፌ ወጋትና ሄደ

«አጠገብሽ ብሆን እወድ ነበር» አልኳት

ክፍሉ ውስጥ አንድ ትንሽ አልጋ አስነጠፈችልኝ። ተኛች። ሲመሽ ወጣ ብዬ እራት በልቼ ተመለስኩ። ተኝታለች። ልብወለድ መፅሀፍ ሳነብ አምሽቼ ተኛሁ።

ጧት ተነሳች። ገላዋን ታጠበች። ረዥም ስስ ሀምራዊ የሌሊት ልብሷ ላይ ከፎጣ የተሰራ ወይን ጠጅ የቤት ካፖርት ደርባለች። ብርሀን መሳይ ፀጉሯ በሚያስደስት አኳኋን ተዋነጫጭሯል። አብረን ቁርስ በላን። ሉልሰገድን እንዳናነሳ ፈርተን ስለሆለውድ ማውራት ጀመርን

ቁርስ በልተን ስናበቃ፤ እኔ ሶፋው ላይ ቁጭ እንዳልኩ ተነሳችና ከፊቴ ቆመች። በዝግታ የፎጣ ካፖርቷን መቀነት ፈታች። ካፖርቱን አውልቃ ለቀቀችው። ምንጠፉ ላይ እግሮቿ ዙርያ ተጠቀለለ። ሀምራዊ ስስ የሌሊት ልብሷ ድምቡሺ ገላዋን እንደ ደመና

በቃል 'ንጂ አልሸፈነውም። ጡት መያዣና መታንቲ
አላደረገችም። አቤት ወርቃማ ቁጥሯ ማማና፤ እጇን ዘርግታ ፊቱን
ሰበች። ትርጉሙ የማይታወቅ ፈገግታ ፊቷ ላይ ሰፍሯል።
ፊቱን ለስላሳ ሆጂ ላይ አሳረፍኩ፤ እጆቹን ወፍራም ይሉዋ ዘርያ
በመጠምኩ። ራሴን እትፍ አደረገችኝ። እንደዚህ ሆነን ረዥም ጊዜ
ቆየን። ምን እንደፈለገች ሰላልገባኝ፤ ምንም ባላደርግ ይሻላል
በማለት ባለሁበት ረጋሁ። በኋላ፤ ከተምበረከሁበት አሰነሳችኝ። ወደ
አልጋዋ ወሰደችኝ። መኖሩን ሰምቼው የማላውት አዲስ የግብረ ስጋ
አገር አሳዩችኝ

ይሄ ሁሉ ሲሆን፤ ያ ትርጉሙ የማይታወቅ ፈገግታ ፊቷ ላይ
ብት ጥፍት ይል ነበር። ምሳ ከበላን በኋላ ሻንጣዋን መኪናዋ ኋላ
ወምበር ላይ አስቀመጥኩት። አብራዎት ከኢክስ ወጣሁ። ወደ
አሺኾን የሚወስደውን መንገድ እንደያዘች መኪናዋን አቆመች።
አዋችኝ። ሰማያዊ አይኖቿ እምባ አቀረሩ። አንገቴን ሰባ አፈ ላይ
ሳመችኝ። መሀረቤን እያቀበልኳት

«አሁን የት ነው 'ምትሂጂው?» አልኳት

«እኔ 'ንጂ። ብቻ ከ'ንግዲህ ኤክስን ማየት አልፈልገም» አለች
እንባዋን እየጠረገች

ከአጭር ዝምታ በኋላ «አንድ ነገር ልጠይቅሽ እፈልግ ነበር»
አልኳት። ግን አመነታሁ።

«ገብቶኛል» አለችኝ «ሟት ለምን እንደዚያ እንደሆንኩ ልትጠ
ይቀኝ ነው 'ምትፈልገው?»

«አምን»

ላት እያለች «አንተስ ለምን እሺ አልከኝ?» አለችኝ

«እኔማ ሻንዚሊዚ ካየሁሽና ሌላ ሴት እየመሰልሽኝ ከተዋወቅን
ጀምሮ እምረሽኝ ነበር።»

«እንደሱ ቢሆን ኖሮ ፓሪስ የተገናኘን ጊዜ በጣም ደመች
አልነበረም? ይልቅ እውነቱን ንገረኝ።»

«እኔ ለራሴ በጣም ደስ እንዳለኝ እውቃለሁ'ንጂ፤ ምንም
አልገባኝም። እንቺ ንገሪኝ 'ሰቲ»

ያ ምስጢራዊ ፈገግታ ፊቷ ላይ ብቅ አለ

«እውነቱን ለመናገር የሚበቃ ቃላት የለኝም» አለችኝ «ግን እንዲህ ልበልህ። ሞት መጥቶ በግድ ካልወሰደኝ በስተቀር፤ እውስጤ ገብቶ ስፍራ እንዲይዝ አልፈቅድለትም። መቼም ቢሆን፤ ጥልቅ ሀዘን ውስጥም ብሆን፤ ህይወት ሞትን ድል እንዲነሳው እፈልጋለሁ። ጧት ሳይታወቅህ፤ እውስጤ ገብተህ ሞትን እንዳባርረው አግዝኸኛል። ምንው በመገረም ታየኛለህ? ተለውጫለሁ አላልኩህም 'ንዴ?»

«አሁንም ገባኝ። ውስጥሽ ከፀጉርሽ ይበልጥ ውብ ሆኗል»

አይኖቿ እንደገና እምባ ሞሉ። እንደገና በአንገቴ ስባ በረዥሙ ሳመችኝ

«ተጠንቅቀሽ 'ንጂ፤ እሺ?» አልኳት

ሳቅ አለች «አትስጋ። አገርህ ከመሄድህ በፊት ፓሪስ ብቅ ብለህ ታየኝ የለ?»

«እመጣለሁ። እስከዚያ አድራሻሽን ላኪልኝ።»

«ትፅፋልኛለህ?»

«በሳምንት በሳምንት።»

«ጥሩ ልጅ ነህ። በጣም ጥሩ ልጅ ነህ።»

«ላንቺ ብዬ አይደለም። ለራሴ ብዬ ነው። እንዳንቺ ያለች ብርቱ ውብ ሴት ካየሁ አያስችለኝም።»

እንደገና በአንገቴ ስባ አፌ ላይ በሀይል ሳመችኝ። ከመኪናዋ ወረድኩ። ሞተሩን ቀሰቀሰች። ጭልጥ አለች። እስክትመመዘዝ በአይኔ ተከተልኳት። ጥልቅ ሀዘን ተሰማኝ። የሄደችበትን መንገድ ላይ የቆየሁበት አይኔ ብዥ አለብኝ። አይኔን በሀይል ጨፈንኩ። እምባው ጉንጨዋ ላይ መውረድ ጀመረ። እጄን ኪሴ ከተትኩ። መሀረቤ የለም። አማንዳ ይዛው ሄዳለች

ፊቴን ወደ ከተማው መለስኩ። ኤክስ ራቅ ብላ ትታየኛለች። ከበላይዋ ንፁህ ሰማይ ተዘርግቷል። የአማንዳን አይኖች ይመበላላ

አስራ ሁለት

የቀይ ኮከብ ጥሪ ባህራም

ባህራም እየተለወጠ ሄደ። እነ ማእ-ትዚ-ቱንግ የደረሱዋቸውን መፃህፍት ማንበብ ተወ። ስለከሙኒዝም ማውራት ተወ። ክፍል መግባት ተወ። እኔንም ይሸሸኝ ጀመር። እንደቀስተ ደመና ውብ የነበረውን የሬቮሉሽን ተስፋውን በብዙ የእሳት ቃላት ይነግረኝ ስለነበረ፤ አሁን ቀስተ ደመናው ተሰባብሮ ወድቆ ከበሰበሰ በኋላ፤ እንደገና ሊያነጋግረኝ አልፈቀደም። ኒኮልም ፊት ነሳችኝ። የባህራምን ክንፍ እንደሰበረችው ሰላወቅኩ ፊት ነሳችኝ

የኢክስ ሰማይ የሉልሰገድና የጀምሺድ መቀሰፍ አላስደነገጠውም። የአማንዳ ጉብዝና አላስደነቀውም። የኒኮል ማርገዝ አላናደደውም። የባህራም መታሰር አላሳዘነውም። የኢክስ ሰማይ ለዚህ ሁሉ ደንታ የለውም

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ እንደ አማንዳ አይን ብሩህ ሰማያዊ ነው። አንዳንድ ጊዜ እንደ ኒኮል አይን ውሀ አረንጓዴ ይሆናል። ወደ ማታ ጊዜ እንደ ሲልቪ ጉንጭ ይቀላል

የኢክስ ሰማይ ደመና አይለብሰም። ሁልጊዜ ራቁቱን ነው። ሁልጊዜ ውብ ነው። ሁልጊዜ ሰላማዊ ነው። ሌሊት የአልማዝ ከጥክብትና የሰላም ፀጥታ ለብሶ ያድራል

የኢክስ የፀደይ ፀሀይ እየበረታች ሄደች። ንፁህ ብርሃኗ ቀስ እያለ ወደ ብጫ ሀፍር ተለወጠ። ለሰላሳውን የፀደይ ንፋስ እደከመው፤ የሚውብቅ የአየር ባህር አደረገው። በጋ መጥቶ ኢክስ

ውስጥ እንደ ሰፊ ድካም ተንሳፈረ። እርጊቶቹና ሽግግሮቹ ጥላ
ውስጥ ቁጭ ብለው በዝግታ እያለከለኩ፤ የሞትን ምህረት የሚጠብቁ
ይመስሉ ጀመር

እንዳንድ ጊዜ ባህራምንና ኒኮልን ምግብ ቤቱ ሲገቡ ወይም
ሲወጡ እየቸዋለሁ። ባህራም ከሰቷል፤ አይሰቅም፤ በፍጥነት
እይራመድም። ሽቦቴም የበዛ መሰለኝ። ኒኮል ግን ወፈር ብላ፤
እርግዝናዋ በጣም አምርባታል፤ በዝግታ ስትራመድ ታስጎመጃለች

ቀስ በቀስ፤ ምግብ ቤት መምጣቱን ተዉት

ተካ «የኒኮልን ማርገዝ ለመሸግ ያሉት ነው» አለች። ሌላ
ነገርም ነገረኝ — ባህራም ማታ ማታ ኒኮልን ቤቷ ትቷት ይመጣና
ሲኒማ ይገባል፤ ከሲኒማ ወጥቶ ካፌ «ሰንትራ» ይሄዳል፤ እዚያው
ያድራል፤ ሲነጋ ወደ ኒኮል ቤት ይኳትናል፤ ተኝቶ ይውላል

አንድ ማታ ወደ ስድስት ሰአት ላይ ከሲኒማ ወጥቼ ወደ ቤቱ
በኩል ስራመድ፤ ከኋላዬ አንድ ፈጣን እርምጃ ሲከተለኝ ተሰማኝ።
እንዳልሰማሁ መንገዴን ቀጠልኩ። ደረሰብኝ። ባህራም። ወደ ካፌ
«ሰንትራ» ሄደን ቢራ ካዘዝን በኋላ

«ቁጭ ብለን ካወራን ብዙ ጊዜ ሆነን» አለች። አይኖቼ እንደ
መድከም ብሏቸዋል፤ ፊቱ ላይ የአምስት አመት ያህል እድገት
ተጨምሯል

«አንተ አትገኝም» አልኩት

«በገዛ ራሴ ጥፋት በታሰርኩ፤ አንተ ጋ መጥቼ ባለቅስብህ ተገቢ
መስሎ አልተሰማኝም»

«ጥሩ እድል አጋጥሞህ ቢሆን ኖሮ ግን መጥተህ ታጫውተኝ
ነበር፤ ደስታህን ታካፍለኝ ነበር»

«አዎን። ይኸውልህ። ልክ ከፓሪስ እንደተመለስክ
እንድንነጋገርበት አቅጂ ነበር። ግን ገና ሳትመለስ ጣጣ ውስጥ
ገባሁ። ስትመጣ ታድያ፤ መንፈሴ ተሸንፎ ስለነበረ ያቀድኩትን ቸላ
አልኩት። አሁን ፈቃደኛ ከሆንክ በንነጋገርበት ጥሩ ይመስለኛል።»

«ጥሩ»

መጀመር አስቸገረው። ሲጋራ አቀጣጠለ።

«ስለሲልቪ ጉዳይ ነው። ነገራህለች?»

«ለምን?»

«ምን አለችህ?»

የነገረችኝን ባጥሩ ለሚመስሉት:: ምን ብሎ ሰማኝ:: ስጧርሰ

«ወሽቷን ነው» አለኝ

«አኔ ነኝ የለመንኳት:: እሷ እምቢ ብላኝ ነበር:: በብዙ ተለማመጥኳት:: 'አሁን አሁን ከሞት ጋር ስታገል ነበር:: ውስጤ በፍርሀት ተሞልቷል:: ብቻየን ነኝ:: የሰው ሙቀት ያስፈልገኛል:: ከተለማመጥኳት በኋላ ነው»

«ማንኛችሁን ለመን?»

«አኔ?»

«ለምን?»

«ወሽት አልነግርህማ»

«እሷስ ለምን ወሽት ትነገረኛለች?»

«እንዳንጣላ ብላ»

ምን አልኩ:: ንዴቱ ውስጤ ሲጠራቀም ይሰማኛል

«ከፈለግክም አገጣጥመን» አለኝ:: ቁጣዬን ለመገታት ስለ መዋሸት ጀመርኩ

«ግድ የለም ይቅር:: አሁን ሰላንተ ንገረኝ» አልኩት:: ድምፁ እንደተለወጠ ተሰማኝ

«ይቅርታ አርገህልኛል ማለት ነው?» አለኝ

«እንርሳው» አልኩት

«አፍረት ይሰማኛል:: አይንህ ውስጥ ንቀት ይታያል»

«ንቀት አይደለም» አልኩት

«ታድቻ ምንድነው?»

«ሰሜቲን ለግለፅልህ?»

«አምን»

እኔ ሳላውቀው የተጨበጠ ቀኝ እጄ በፍጥነት ሃይ አገጨን መታወ። ከነወምበሩ ወደኋላ ተገለበጠ። እጄዬን እንደ ጨበጥኩ ከበላዩ ቆምኩ። የተገለበጠው ወምበር አጠገብ እንደተጋደመ ወደ ላይ ያየኛል። ማንኛችንም አልተንቀሳቀሰንም። ወደ ላይ እያየኝ ቀስ ብሎ መሀረቡን ከኪሱ አወጣ። መሀረቡ ውስጥ ተፋ። ደም። ቀኝ ብሎ ተይ ፈገገታ ሰጠኝ። እጄን በረጋልኝ። ጨበጥኩት፤ ወደ ላይ ሳብኩት። በየቦታችን ተመልሰን ተቀመጥን

ካፈው ውስጥ ሌሎች ሰዎች እንዳሉና እንደሚያዩን ገና አሳታውቀኝ። አፈርኩ። ግምባራን አላበኝ። መሀረቡን አውጥቼ ጠረገኩት። ባህራም እንደገና መሀረቡ ውስጥ ተፋ። ሳቅ እያለ

«እንደሱ ንኳ ይሻላል» አለኝ

አንድ ነገር አስታወስኩ። ባህራም ቢፈልግ ንብሱ እስኪመጣ ሊደበድበኝ ይችል ነበር፤ እንደገና አላበኝ። በመሀረቤ ጠረገኩት

ከዚህ በኋላ ከባህራም ጋር እንደ ድርው ማውራት ጀመርን። የደረሰበትን አጫወተኝ። ኒኮል ማርገህን ስታውቅ መሰላጠን ጀመረች። ባህራም ከሰራ ሰወጣ ብሎኦቿ እየባሰባት ሃደ። ሌልሰገድና ጀምሺድ ከሞቱ በኋላ፤ ብሎኦቹ ወደ እምባ ተለወጡ ማታ ማታ ታለቅላለች። ባህራም ያባብላት፤ በሰጋ ይገናኛችና ያስተኝታል

እኔ ስትተኝ እሱ ሲጋራ አቀጣጥሎ በጨለማው ስለ ኢሪያ ሰባል። ከንቱ! ያ ሁሉ ዝግጅት ከንቱ ቀረ። ያ ሁሉ እመታት በከንቱ አለፈ። ማኑ — ያ እራን ሳሉ የፍሬ» አለታው የነበረ ስለእምባባሮ ያስተማረው ውድ ንደኛው — ማኑ በሱ ፀታ ቢሆን እሁን ምን ባደረገ ነበር? ለመሆኑ፤ ማኑ የት ይሆን? እዚያ እንግሊዝ አገር ይሆን?

«ይገርምህል» አለ ባህራም ሲነግረኝ «አንድ አስር ቀን ያህል በተርታ፤ ማታ ማታ ስለማኑ ብዙ ብዙ አስብኩ። እና አንድ ቀን ከሱ ደብዳቤ መጣልኝ። አይገርምህም? አድራሻዬን እንዴት እገኛለሁ?»

«ደብዳቤው ምን ይላል?» አልኩት።

ከዚህ ውለት በአረብ ፊደላት የተጻፉ ደብዳቤዎች አውጥቶ
እንዲንተረጎሙልን

«ብዙ ብዙ የምንገርህ አለን። ግን በደብዳቤ አይሆንም።
ይገኝኝ ነው። እዚህ እንደን ውስጥ ሰባት ሚሊዮን ፓውንድና እንደ
የሙናዊ ግተሚያ ቤት አለን። ገንዘቡ ከቻይና፣ ከሶቭየት ህብረትና
አላፊ አምስት ሺ ካላሸኒኮቭ «ዎር» እንግዲህ ጊዜው ደረሰ።
ፈቀጥራቸውን ላክልኝና ፓስፖርት ይገዛልህ እመጣለሁ። እኔና አገቱ
እንዲያው ነው የምጠይቅህ እንጂ ዝግጁ እንደሆንክ እርግጠኛ ነኝ።
ይህን ውለት እመት የት የት ነበርኩ መሰለህ? ሂሳብን ሞሰብ፤
ፕራግ፣ ቡድ-ፔስት - ብቻ ስንገናኝ እንገርህለሁ። ቶሎ ፎቶህን
ቃልኝ።»

ባህራዊ ደብዳቤውን አጥፎ ኪሱ ከተተ። ረጅም ዝምታ

ሰዎቹ ካፈው ውስጥ ያወራሉ። እንዲኮረዳ ከሸንቶ ቤት ወጥታ
ለባት ጎረቤቶች መካከል ተቀመጠች።

«ፍቶህን ላክለት?»

«የለም»

«ምነው?»

«ብዙ ጋር ልሂድ አልችልም»

«ለደብዳቤው መልስ ገፍክለት?»

«አዎን። 'ካንተ ጋር ልመጣ አልችልም'። ሀሳቤን ለውጫለሁ
አልኩት»

«መቼ ነበር ይሄ የሆነው?»

«ከአስራ አምስት ቀን በፊት። ዛሬ ሌላ ደብዳቤ ደረሰኝ።
'ሀሳቤን ለውጫለሁ ብትለኝ አላምንህም'። ይልቅ ምን እንደሆንክ
ገረኝ ይላል።»

«ትገረግረዋለህ?» አልኩት

«እኔ 'ንጂ»

ዝም ብለን ብዙ ጊዜ ቆየን

«ደብዳቤው ከደረሰህ በኋላ ነው እዚህ ሰንትራ ግድር የጀመርከው?»

«አዎን። ከኒኮል ጋር ግድር አልቻልኩም። ለቅጣ ሲያሳብደኝ ነው።»

አሁንም «ስትዘጋጅበት፤ ስትጓጓለት የብረው ስኬት ሲመጣልህ እኔ ከለከልኩህ፤ ገደልኩህ፤ እኔ አንተን ገደልኩህ!» እያለች ነው ምታለቅሰው። አልቻልኩትም። ባንድ በኩል ቁጭት፤ ባንድ በኩል የሷ ለቅሶ። በዛብኝ።»

ካንድ አመት ተኩል በፊት፤ በክረምት፤ ቤቱ ማሞቂያ ሰላልነበረውና የክረምቱ ብርድ ስለበረታበት፤ ካፌ «ሰንትራ» ያድር ነበር። አሁን ደሞ የኒኮል እምባ እያባረረው ካፌ «ሰንትራ» ያድራል። ሲጋራ እያጨሰ ሲተክዝ ያድራል። ስለ ኢራን ሲያሰላስል ያድራል። ከንቱ ሀሳብ ሲያወጣ ከንቱ ሀሳብ ሲያወርድ ከንቱ ሌሊቶችን ያነጋል

ያን ሰሞን የሲልቪ መፅሀፍ ለሶስተኛ ጊዜ እምቢ አለ። ለሶስተኛ ጊዜ አባረረችኝ። እኔም መፃፍ አቃተኝ። እንዴትስ ላያቅተኝ ይችላል? ሲልቪ በጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ ብርሀን ካላየችኝ፤ በውብ ሰፊ አፏ መቀት ካልሳመችኝ፤ በለስላሳ ገላዋ ካላቀፈችኝ እንዴት ልሰራ እችላለሁ? መስራቱን ተውኩት

የኒቮርሲቲው አጠገብ ያለው መናፈሻ ውስጥ የኢክስ አዛውንት በበጋው አባራ ውስጥ “boule” ሲጫወቱ፤ በኮሚክ የደቡብ ፈረንሳይኛቸው እየፎከሩ አንዷን የብረት ኳስ በሌላ እያነጣጠሩ ወርውረው እየገጨኩ፤ እየተሳደቡ ወይም እየተሳሳቁ ሲንጫጨኩ እያለሁ

ከዚያ ወደ ኩር ሚራቦ ሂጄ Monoprix የተባለው ትልቅ ስት ፊት ለፊት ከአንዱ ሽማግሌ ወይም ከአንዷ አሮጊት አጠገብ አግድም ወምበር ላይ እቀመጥና፤ የኢክስ ሚስቶችና እናቶች ከመንገዱ ወደ ሱቁ እየገቡ፤ ከውስጥ “Monoprix” የሚል የታተመባቸው የሞሉ ቡኒ የወረቀት ከረጢቶች ይዘው ወደ መንገዱ ሲጎርፉ አያለሁ። አስተያየታቸውም ሆነ አለባበሳቸው ወይም አረማመዳቸው የጎረምሳ አይን አይሰብም። ድሮ የጎረምሳ አይን ሰበው፤ ፍቅረኛ ይዘው፤ አግብተው፤ ወልደው በቅቷቸዋል። አሁን

ወይም እርጅተዋል፤ ወይም ወፍረዋል፤ ወይም ተዘረከርከዋል

ኮረዳዎቹ ጡታቸውን አሾለው፤ ጸሊያቸውን አሳብጠው፤ አይናቸውን ተኩለው፤ ፀጉራቸውን ተሰርተው፤ ሽቶ እርኩፍክፈው፤ እጅጊ የሌለው የበጋ ልብስ እየለበሱ፤ የብብታቸውን የተለያዩ ከለር ፀጉር እያሳዩ፤ በሳረምሳ ታጅበው እየሳቁ እያወሩ፤ በኩር ሚረብ ይመላለሳሉ። ወይም ካፈዎቹ በር አጠገብ መንገዱ ላይ ጠረጴዛ ዙሪያ ተቀምጠው ግማሽ ጭናቸውን እያሳዩ፤ ልዩ ልዩ ቀዝቃዛ እየጠጡ ያወራሉ

እርጊቶቹና ሽማግሌዎቹ እግድም ወምበር ላይ ፈዘው ቁጭ ብለው ፀሀይ ይሞቃሉ። እኔም ቁጭ ብዬ ሰለሰልሽ፤ ሰለባህራም፤ ሰለኒኮል፤ ሰለሉልሰገድ፤ ሰለአማንዳ እያሰብኩ አላፊ እግዳሚውን እመለከታለሁ

ሲልሽ መቼ መጥታ ወደ እቅፏ ትጠራኝ ይሆን? ጊዜው አላልፍለህ ይለኛል። ወደ ዘጠኝ ሰአት ላይ ሲኒማ 'ገባለሁ'። ከሲኒማ ወጥቼ አንዱ ካፌ 'ሄድና አንድ ቢራ' ጠጣለሁ

አንድ ቀን ወደ አስራ ሁለት ሰአት ላይ ነበር። ሰማዬ ቀልቶ፤ ፀሀይዋ እንደ ቀይ ብርቱካን ከምእራባዊው እድማስ በላይ ተንጠልጥላለች፤ ግን ገና አትጠልቅም፤ እስከ ሁለት ሰአት ተንጠልጥላ ኢክስን ታሰውባታለች

እየሩ የሚለሰልሰበት ጊዜ፤ ብቸኝነት የሚፈለግበት ሰአት ነው፤ የትዝታ የትካዜ ሰአት

«ካፌ ኒኮል» ሄድኩና፤ በረንዳው ላይ ፈቲን ወደ ፀሀይዋ እድርጊ ቁጭ ብዬ ቡና አይነቱን ቢራ አዘገዝኩ። እርጊቷ ቢራውን እያቀረቡልኝ

"Ca fait longtemps qu'on vous a pas vu, monsieur" ሌላኝ። (ብዙ ጊዜ ሆነን ካየንዎት)

"Oui, madame." አልኳቸው

«ኃደኛዎትስ ደህና ናቸው?»

«ደህና ነው። አገሩ ገብቷል»

«ትምህርታቸውን ጨረሱ?»

«እምን»

«Il était très gentil, votre ami» («በጣም ጥሩ ሰው ነበሩ ባደኛዎት»)

«Oui, madame»

እርጊቷ ሂዳ። ብቻዋን ቀረቡ። ከቀይዋ ፀሀይ ጋር፣ ከቡናማው ሲራ ጋር። ከሉልሰገድ ትዝታ ጋር... መንግስተ ሰማያት ማለት ሲት በየዛፋ ስር፣ በየግድግዳው ጥግ የሚበቅልበት ማለት ነው... አየህ፣ የኒኮል ጡት እንደ ነጭ ውብ ሰማይ ነው። ሰማዩ መሀል ላይ በሮዝ ቀለም የተከበበች ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች... እኔ ምልህ፣ ከኒኮል ጋር አልጋ ላይ የወጣህ ጊዜ፣ በቅዱስ ብልግናዋ ትባርከህለች... አይ እንተ ባላገር! መባዳት ቁላን እምስ ውስጥ መክተት ይመስልሃል። ስንት ሳይንሰና ስንት እርት እንዳለው ባወቅክ! ኒኮልን በቀመስክ!

ፀሀይዋን ከለለኝ፣ ከሉልሰገድ ነጠለኝ። ቀና ብዬ አየሁት። ባህራም። አጠገቡ አንድ ቀጭን ባለመነፅር ሰውዬ ቆሟል። ቁመቱ ከባህራም ትንሽ ይበልጣል። ያገሩ ልጅ ይመስላል

ብድግ አልኩ። ሰውዬው ፈገግ አለ። ፈገግታው ደስ ይላል። የልጅ ፈገግታ ይመስላል። አጁን እየዘረጋ፣ በጣም ወፍራም በሆነ ድምፅ በእንግሊዝኛ

«ከለንደን መምጣቴ ነው» አለኝ

ጨበጥኩት። አጨባበጡ ልዩ ሆኖ ተሰማኝ። እጁ አይመችም። በኋላ ሳየው መሀል ጣቱ ወደ እንድ በኩል ተጣሟል አይታጠፋም። ሌሎቹ ጣቶቹ ረገገኝም ቀጫጭን ቆንጆ ናቸው

«እንኳን ደህና መጣህ!» አልኩት። ቁጭ አልን።

ባህራም ግን አልተቀመጠም። እኔን «ይሄ ማኑ ነው። የፈለግከውን ልትነግረው ትችላለህ» አለኝና ወደ ካፌው ውስጥ ገባ የማኑ ግምባር በጣም ጠባብ ነው፤ ወደኋላ የተበጠረው ፀጉሩ ከቅንድቦቹ ጋር ሊገናኝ ምንም ያህል አይቀረው

ሳቅ አለ። የላይኛ የፊት ጥርሱ ሁለቱ የራሱ አለመሆኑን

አስተዋልኩ፤ ሰው ሰራሽ የአጥንት ጥርስ ነው። ጥያቄው እመለጠኝና

«ጥርሶችህ የት ሂዱ?» አልኩት። የልጅ ሳቁን እየሳቀ፤ ሰባራ መሀል ጣቱን በግራ እጁ እያሻሸ

«አገራ ትቻቸው መጣሁ። እስር ቤት ውስጥ» አለኝ። ወፍራም ድምፁ ውስጥ መመረር አይሰማም። ሲሰቅ ከመነሳሩ ጋላ አይኖቹ ጥፍት ይላሉ

«አህ!» አልኩት። ምን ማለቱ ነገሪህ ነገጃ

«እሁን ጥርሶቼን ፍለጋ አገራ መመለስ አልብኝ። ባህራም ቢያፋልገኝ ቶሎ አገኛቸው ነበር። እሱ ግን እላገዝህም አለኝ»

«የጥርስ እዳኝ መሆን አልፈልግም አለ?»

«አህስ! ያውም የኔን የጓደኛውን ጥርሶች! አይገርምህም?»

«በጣም ነጃ!» ይሄ ምን አይነት ንግግር ነው? የሚል ፀላብ ጨረፈኝ

«ካንተ ጋር ብተዋወቅና በሰፊው ባወራ ደስ ይለኝ ነበር። ግን እቸኩላለሁ። ጥርሶቼ ናፍቀውኛል» አለ። ይህቃል

«ይገባኛል» አልኩት እየሳቅኩ

«ባህራም እንደሚያስፈልገኝስ ይገባህል?»

«እዎን»

ሳቁ ከፊቱ ጠፋ። ጉንፎቶ ወደ ውስጥ የጓደኛ ናቸው። በብዙ የሚመገብ አይመስልም። ቆንጆ ጣቶቹን አየሁቸው፤ ንፁህ ናቸው፤ የሲጋራ ልማድ አልተለጠፈባቸውም

እርጊቷ ሲመጡ ማኑ ቀዝቃዛ ወተት አዘዘ። አንዲት ኮሪያ ባጠገባችን ስታልፋ ሽቶዋ እንድ ጊዜ አወደገ። ነጭ ሽሚዝና ሰማያዊ ቁምጣ የለበሰው ቅርፅዋ አይን ይማርካል፤ የሚመዛወዝ ያሌዋ ያስገመጃል። ማኑ አይነን ጣል አረገባት፤ ያኔውኑ ረሳት፤ ወደ ካፌው ውስጥ እስክትገባ በአይነ አልተከተላትም። ለምንብም፤ ለሲጋራም፤ ለመጠጥም፤ ለሲትም ጊዜ ያለው አይመስልም። ጊዜውን በሙሉ ለራሾሉሽኑ መደቧል? ስራውም፤ ጨዋታውም፤ አረፍቱም

ያው ፊትሉሽን ይሆን?

እንዲህ አይነቶቹ ታጥቀው ሲነሱ፤ በሁለት አመት ውስጥ ሞቡ፤ ፒኪንግ፤ ቡዳፔስት ወዘተርፈ አየዮሩ ሶስት ሚልዮን ፓውንድና አስራ አምስት ሺ መቶሪያ የሚያከማቹ ጎልማሶች ታጥቀው ሲነሱ፤ እስር ቤት ውስጥ ጣታቸው ተሰብሮ ጥርሳቸው የተሸረፈ ሰዎች ታጥቀው ሲነሱ፤ ለሲትም ለመጠጥም ጊዜ የሌላቸው ጎረምሶች ታጥቀው ሲነሱ፤ የኢራን ሻህ ለምን ያህል ጊዜ ዙፋኑ ላይ ሊቆይ ይችላል ይሆን?

ማኑ እንዲህ አለኝ

«ባህራም እዚህ አገር ውስጥ ደምበኛ ስራ ለመያዝ የሚያበቃ ትምህርት ወይም የሙያ ችሎታ የለውም። ግሩ ቢል አንድ ፋብሪካ ውስጥ ይቀጠራል። ሲሰራ ውሎ ማታ ሲጠጣ ያመሻል። እኔ ወደምሄድበት አብሮኝ ለመምጣት አለመቻሉ አየቆጩው ይሄዳል። ከሁለት አመት በኋላ ዋና ሰካራም ይወጣዋል፤ ራሱን አይጠቅም፤ ማንንም አይጠቅም። ልጅቱም — ኒኮል ነው ስሟ? — እሷም ሲበላሽ እያየች ትንቀዋለች። አበላሽሁት ብላ ፀፀት ውስጥ መኖር ትጀምራለች። ትንሽ ቆይታ ፍታኝ ትለዋለች። ኑሮው በሙሉ ፈሩን ላተ ማለት ነው»

«ከኔ ጋር የመጣ 'ንደሆነ ግን —»

«ይህን ሁሉ አውቃለሁ' ኮ» አልኩት

«እንግዲያው አግዘኛ! እሱንም አግዘው። በዚያውም በህያ ሚልዮን የሚቆጠሩ ሰዎችን ታግዛለህ»

«ላግዝህ መቻሌን እንዴት ታውቃለህ?» አልኩት

«ማወቁንማ አላውቅም። ምናልባት ብትችላ ብዬ ነው 'ንጂ። አየህ፤ ባህራም ያስፈልገናል። በጣም ያስፈልገናል። ለሱም የኛ አይነት ኑሮ ያስፈልገዋል»

«ላግዝህ 'ምችላ አይመስለኝም። ግን አንድ እኔ 'ማውቀው ነገር አለ። ምናልባት ሊረጸህ ይችላል ይሆናል»

«ንገረኝ»

«ግን እኔ ማወቁን ባህራም እንዳያውቅ»

«ግድ የለህም»

ሰለኒኮል፤ ሰለሉልሰገድና ሰለጆምሺድ የማውቀውን
እጫውትኩት። ጭንቅላቱን እስር ጊዜ ወደ ላይ ወደ ታች እየነቀነቀ
በፀጥታ እዳመጠኝ። ነግረው ሰጨርሰ፤

«ገባኝ። እንኳን እንተን እገኝሁ!» አለኝና ተነሳ። እኔም
ተነሳሁ። ባህራም ከካፈው ውስጥ መጣ። ማኑ እየጨበጠኝ
(የተጣመመች ጣቱ እየቆረቆረችኝ)

«ልታግዝኝ ባለመቻልህ አዝናለሁ። ደህና ሁን» አለኝ

ከባህራም ጋር ጎን ለጎን እየተራመዱ ከኔ ራቱ። ማኑ ትንሽ
ትንሽ ያንክሳል። ከበላያቸው ሰማዩ ደም ለብሳል

ቅድም ወደ ካፈው የገባችው ባለቁምጣ ልጅ ወጣች።
ሰትራመድ የውብ ቂጣን ከፍ ዝቅ በአይኔ ተከተልኩ። አይቼው
የማላውቀው የኒኮል ቂጥ ትዝ አለኝ። . . . እየሆነ የኒኮል ቂጥ
እንድያው ለመቀመጫ የተፈጠረ ቂጥ አይደለም፤ የውበት ከምር
ነው። እንዳንዴ አልጋው ላይ በሆዱ ለስተኛትና ያንን ቂጣን
እየዋለሁ፤ እየዋለሁ፤ እየዋለሁ! አይቼ አልጠገበውም። እያየሁት
በእጄ እንዲህ፤ እንዲህ፤ እያደረግኩ እዳብሰዋለሁ። ጎምበሰ ብዬ
እንደ ቤተ ክርስቲያን እስመዋለሁ። . . . አይተህልኛል የኒኮልን
አይኖች? እረንጓዴ የውበት ሀይቆች፤ የሀዘን ሀይቆች። አቤት
አይኖቿ ውስጥ ያለው ሀዘን ሲያምር! . . .

የኒኮል ውበት ለባህራምም እንዲህ ጎልቶ ይታየው ይሆን?
እንግዲህ ከኒኮልና ከማኑ ማን ያሸንፋ ይሆን?

ለመሆኑ የዚህ የማኑ አለም ውስጡ እንዴት ያለ ይሆን?
የመጠጥ ሙቀትና የኮረዳ ትኩሳት የሌለበት አለም አይቀዘትዝም?
ወደስ ቀዩ የሬቮሎሽን ኮከብ፤ ዘለአለማዊው የሳፕናሊል ኮከብ ንፁህ
ሙቀትና ውብ ትኩሳት ይሰጠው ይሆን? እነካሰትሮ፤ እነሆ-ቺ-ጂን
እነማእ በወጣትነታቸው እንደማኑ ነበሩ? ወደስ እንደ ባህራም ነበሩ?

ጎን እንደ ባህራም ቢሆኑ ኖሮ እንደ ኒኮል ያለች ውብ ኮረዳ
ግማሽ መንገድ ላይ አታስቀራቸውም ነበር? ወደስ ግርማዊው

የሳፕፕሊል ኮከብ በቀይ ብርሃኑ ከሩት ሲጠራህ፤ ከለሰላላ የሴት ልጅ
ጭን ሙቀት ወጥተዋል። ቢሆን ጥሪውን ማክበርህ አይቀርም ይላሉ?
እሱቲ 'ናያለን

ቀዩ ሰማይ እየጠቆረ ሄደ። ካፌው ውስጥ መብራት በረ። ሌላ
ቢራ አዘገዙ። ስለኒኮል ማሰብ ጀመርኩ። በጭላማው አልጋ ውስጥ
ተቃቅፈን፤ እጄን ሙታንቲዋ ጠርዝ ላይ ሳሳርፍ ትዝ አለን።
የፍትወት ትኩሳት ጀመረኝ። ያን ሰሞን እርግዝናዋ አፋፍቷት፤
ከመቸም የበለጠ ታምራለች። በቢጋው ሙቀት በዝግታ ስትራመድ
የግብረ ሰጋ 'መቤት ትመሰላለች። ባየኋት ቁጥር ፍትወት
ያቁነጠንጠኛል። ለመሆኑ፤ ማኑን ስለነሱልሰገድ ያሚወትኩት ለምን
ኖሯል? ባህራም ሄዶ የሚወደውን ፊቶሉሽን እንዲቆሰቁስ ነበር?
ወይስ ባህራም ሄዶልኝ እኔ ኒኮልን እንደቆሰቁስ ነበር? ወይስ
ሁለቱም ነበር?

ማታ አምስት ተኩል ላይ ከሲኒማ ሰወጣ፤ ሲልቪን በሩ ላይ
አገኘሁዋት። ሳያት ከመጠን በላይ ደስ አለኝ። ፈራሁ። እቺን ልጅ
እንዴት አድርጌ ልለያት እችላለሁ? ፈገግታዋ ልቤን አሞቀው።
የተዘረጋ ቀኝ እጄን በግራ እጄ ተቀብዬ እያሻሸሁ

«እንዴት ታምራያለሽ!» አልኳት

«ዛሬ ከኔ ጋር ማደር ትፈልጋለህ?»

«በጣም! ታድያ ግን እንቅልፍ አልፈልግም»

«ካልክስ እኔም አልፈልግም»

መኪናዋ ጋራሻ ገብታ ስለነበረ፤ ወደ ቢቷ ስንራመድ፤
ትከሻዋን እያቀፍኩ

«እንዴት አገኘሽኝ?» አልኳት

እየሳቀች «ሲቲ ሄጀ እጣሁህ። ስለዚህ ሲኒማ ቤት ሳይሆን
አይቀርም አልኩ። የኢጣልያ ፊልም የሚታደብት መሆን አለበት
አልኩ።»

“À la Sherlock Holmes, quoi!” አልኳት (በሽርሉክ ሆምዝ ዘዶ

ነዋ)

እየተራመድን፤ ዳሌዋ በአንዱ እርምጃ እየተጠጋች በሌላው እየራቀች፤ እየራቀች — እየተጠጋች — እየራቀች፤ የጫማዋ ኳ-ኳ እየተሰማች

«ደስ ይለኛል» አለች «እየሄድን እጅህን ራሴ ላይ ስታሳርፈው በሀይል ደስ ይለኛል። እጅህ ከክፉ የሚከልለኝ ይመስለኛል፤ የሚባርከኝ ይመስለኛል። ካንተ ጋር ባልሆንኩ ጊዜ ሳስብህ፤ መጀመሪያ ትዝ 'ሚለኝ እጅህ ራሴ ላይ ሲያርፍ ነው»

እየተራመድን እጇን ሳምኩት

«አሁን የሳምከው የተራ ሰው እጅ እንዳይመስልህ» አለች፤ «የደራሲ እጅ ነው»

«የውብ ደራሲ እጅ ነዋ ያውም!» አልኳት

«እውነቴን'ኮ ነው። ዛሬ ከኤዲስዮን ግራሴ (Editions Grasset) ደብዳቤ ደረሰኝ። አስራ ሶስቱ አንተ የመረጥካቸው አጫጭር ልቦለዶች Treize de Sylvie ተብለው ሊታተሙ ነው።»

«ውሸትሽን ነው!»

«መፅሀፉ ለሚመጣው ፀደይ ይወጣል»

«ማርሰይ እንሂድ?» አልኳት

«ለምን?»

«ይህን ግሩም ቀን ማክበር አለብን። ይገባሻል? እንግዲህ'ኮ ስምሽ ከነፍራንስዋዝ ሳጋን፤ ከነኮሌት ጋር ሊጠራ ነው። ቀስ ብሎ ከነፍሎቤር፤ ከነፕሩስት፤ ከነማልሮ ጋር ይጠራል»

«ይመስልህል?»

«እርግጠኛ ነኝ»

«እንዴት ጥሩ ነው!»

«ብቻ 'ንዳልኩሽ ነው። የመሰለሽን ሁሉ ሳትፈሪ ዓፊ»

«አልፈራም። በጭራሽ አልፈራም»

«እንደሱ ነው! አሁን ማርሰይ 'ንሂድ?»

«የለም። ቤት ማረፊያ በሩን ቆልፈን፤ ራቁታችንን ወጥተን፤ እንደገና ቀኑ እንሰላምታችንን፤ በሀይል ናፍቀኸኛል»

«እኔም በሀይል ናፍቀኸኛል»

“Parole d'honneur?”

“Parole d'honneur! እጅሽን አምጪ ስቲ። አይታወቅሽም?”

«ይታወቀኛል። ለኔ ነው ማደህ ማዘለው?»

«ላንቺ አይደለም። ለእንትንሽ ነው»

ሳቀች፡ ቅንዝረኛ የጉሮሮ ሳቋን ሳቀች

ከኤክስ ወጣ ማዳልን

«ባህራም ሰውየውን የገደለው እዚችጋ ነበር» አለች። ትንሽ ሄድ ካልን በኋላ «እኔ እዚችጋ ነበርኩ»

«ከዚያ ቤትሽ ወሰድሽው»

እየተጠጋችኝ «አዎን» አለች

«ከዚያስ?»

«ከዚያማ የሆነውን ነግራህ የለ?»

«የነገርሽኝ በሙሉ እውነት ነበር?»

«አዎን»

«ባህራም ግን እኔ ነኝ በብዙ ተለማምጬ እሺ ያስኘኝት ማደህ እሷስ እምቢ ብላኝ ነበር» አለች

«ውሽቱን ነው»

«ለምን ይዋሻል?» አልኳት

«እንዳያጣላን ፈርቶ።»

«አንቺ አለመዋሸትሽን በምን አውቃለሁ?»

«እኔ ለምን ዋሻለሁ? ታውቀኝ የለ? ለንትና ለንት ትድ እውጥቼ ነግራህ፤ እዚች ላይ ውሸት እነገርህለሁ? ይመስልሃል?»

«ከዚያ በኋላ ተገናኝታችሁ ታውቃላችሁ?»

“PAG”

«ምነው? እምቢ. አልሸው ወይስ እምቢ. አልሸ?»

«УА:Ш:Ш» + «Ш:Ш»

«Азъ?»

$$= \lambda_0 \cdot 4\pi \cdot \Omega \cdot \rho_m \Omega^2 \Delta$$

«Азъѣн?»

«እኔም ላንተ ስለ ይመስለኛል። ግን እርግጠኛ ነዬልሁም።»

“*λ?ε?**”

«ተለውጧልሁ ማለግ። ለምሳሌ ከፓሪስ ከተመለስን ካንተ ሌላ ማንም ወንድ አልሄድኩም። በፈት ግን ካንተ ሌላ በሳምንት ቢያንስ አንድ ወንድ ካልተመለከ አይሆንልኝም ነበር። ፓሪስ ሆኖን ሌሎቹ ጋ እየላክክኝ የራሱህ የብቻህ እድረገክኝ ማለግ።»

«ሊሉኝ ፣ እየላከኩኝ የብቻዬ እድረግኩሽ?»

«አትሳት። እኔ የምሬን ነው። በፊት ሌላ ወንድ እያሰብኩ እንዳቅፍህ ስለፈቀድክልኝ፤ እንደ ልቤ አደረግኩትና ጠገብኩት። እሁን ማንንም ሳትፍ ሌላ ሰው ማሰብ የለብኝም። ድኛለሁ። ሙሉ ሃዘኩ ስለሰጠኸኝ ነገሩን ጠገብኩትና ወጣልኝ። እሁንም ንደሱ አርገህል መሰለኝ።»

“እንዴት ማለት?”

እንደት ማለት? ፡፡
 «ፓሪስ ሆንን እንደ ልቤ ወንድ እንጻፋድድ ፈቀድክልኝ፡፡ ወንድ
 እያቀደረክኩ እስኪደክመኝ ተደስቼ ስመለስ፤ በሙሉ ልብህ
 ተቀበልክኝ፡፡ ስትቀበለኝ ጊዜ ወንድ መለዋወጡ ከልክል መሆኑ ቀረ፡፡
 ስለዚህ ሰለቶኝ፤ መገባኩት፡፡ ተወኩት ይመስለኝል፡፡»

«እርግጠኛ ነህ?»

«እርግጠኝ ነሽ?»
«እርግጠኝ ለመሆንግ ጊዜ ያስፈልገኛል። ግን 'ግዢም' ነገር
ይሁ። ሙሉ ነፃነት ስለሰጠኝ ታሰርኩ። አይታይም?»

[illegible]

ለላኝ፤ እንተን እባርሬ ምን ነበር ማረገው መሰለህ?»

«ከመፅሀፍሽ ጋር ፣ ምትታገዬ ነበር ፣ ሚመስለኝ»

«ተሳስተህል። በየቀኑ ከምሳ በኋላ ማርሰይ ወርድኛ፤ ከሰለት በኋላውን፤ ማታውን፤ አንድ አራት አምስት ወንድ ተኝቶኝ፤ ወደ እኩለ ሌሊት ላይ ድክም ብሎኝ ወደ ኤክስ መለሳለሁ። በቀን በቀኑ ይህን አረጋለሁ። አንድ ቀን ልሂድ ስዘጋጅ ፃፊ ፃፊ ይለኛል። መፃፍ እጀምራለሁ። ወንዶቹ በቁኝ ማለት ነው። በፊት ፣ ንዲህ ነበር ፣ ማረገው»

«አሁንስ?»

«እሁንም ሳደርገው ተነሳሁ። ማርሰይ ወረድኩ። ግን ምንም ሳላረግ ተመለስኩ»

«ወንዶችሽ ፣ ምቢ አሉሽ?»

በጉሮሮዋ ውስጥ ቅንዝረኛ ሳቋን እየሳቀች

«ትቀልዳለህ?» አለችኝ «ተለውጩ ነው ፣ ንጂ። ወንድ መሃድ ሱስ መሆኑ ቀረ»

«ሱስ መሆኑ ቀረ ፣ ንጂ መደረጉ ግን አልቀረም፤ እ?»

«መደረጉማ ለምን ይቀራል? የሰሜት ደስታ አይደለም ንዴ?»

ይህን ጊዜ ቤቷ ልንደርስ አንድ መቶ ሜትር ያህል ቀርቶናል። ታሻሽው የነበረውን እጇን ለቀቀችና

«ማን ይቅደም?» ብላ ትታኝ ሮጠች። እንዳልቀደማት ብዙ ጫማዬን በሀይል እያስጮህኩ ተከተልኳት። እሷ ፣ የጮኸች፤ እኔ ፣ የሳቅኩ ቤቷ ጋ ስንደርስ፤ በሩን ቀድማኝ በእጇ ነካቸው

«ቀደምኩህ!» አለችና በሩን ተደግፋ ቁና ቁና ስትተነሳበት ጉንጮቿን በእጆቹ ይገዢ ግምባሯን ሳምኩት

«እንደዚህ ለዋውጠኸኝ፤ በኋላ ያላንተ ፣ ንዴት ልሆን ነው?» አለችኝ። በሀይል አሳዘኝኝ። ሆኖ ሽምቅቅ አለ። ወደኔ አስጠግቼ ራሷን እየደባበሰኩ

«ውይ የኔ ቆንጆ! እንድተውሽ አትፈልገህ ፣ ንዴ?» አልኳት

«አልፈልገም — አልፈልገም — አልፈልገም!» እያለች በጣም

ተጠጋችኝ፤ ራሷን እንገብቴ ውስጥ ሸሸገች። እምባዋ እንገብቴን ነቀ፤
 «እኔም ልተውሽ አልፈልግም፤ የኔ ቆንጆ፤ አልተውሽም።
 እስከመቼም አልተውሽም። ምንም ቢመጣ አልተውሽም» አልኳት
 ትሄድና፤ ከዚያ በኋላ እንገናኝም። እስከመቼም አላይህም። በቃ
 ለዘለለም?! ውይ! እቀፈኝ! እቀፈኝ! . . . መኖር እንዴት አስቸጋሪ
 ነው!»

«አይዞሽ እንለያይም፤ የኔ ሲልቪ»

«እንለያይም?»

«እንለያይም። አይዞሽ አታሰቢ። አሁን እንግባ»

አልጋ ውስጥ ላዬ ላይ አደረግኳትና፤ ጀርባዋንና እንገቷን
 ቁንቅላቷን እየደባበሰኩ ብዙ ጊዜ ከቆየን በኋላ፤

«አሁን ተለያይተን በወድያኛው ሀይወት 'ምንገናኝ' 'ንኳ
 ቢሆን፤ ምናልባት እችለው ነበር» አለችኝ «ግን መለያየቱ ለዘለለም
 ሲሆን፤ እንድ ጊዜ አይህና ከዚያ በኋላ ለዘለለም ለዘለለም
 እስከመቼም የማንተያይ ስንሆን፤ በጣም ያስፈራኛል!» ብላ ተጠመጠ
 መችብኝ

«አይዞሽ እንለያይም»

«እንለያይም?»

በሩ ተንኳኳ። ድንግጥ አለች

«አይዞሽ አይዞሽ»

በሩ እንደገና ተንኳኳ

«ማንው በይ» አልኳት

«ማንው?» አለች ሮኤክ ብላ

«ባህራም!»

ድንጋጤዋ ወደ ብሽቀት ተለወጠ። እየተነሳነጩች ተነስታ
 የሌሊት ካፖርቷን ራቁት ገላዋ ላይ ጣል እርጋ፤ መቀነቱን እየታጠ
 ቀች ሄዳ በሩን ከፈተች

ባህራም «ይትርታ በዚህ ሰላት ሰላሰቸገርኩ» እያለ ገባ። ጥቁር

ሙሉ ሱፍ ልብሰት ውህ ሰማያዊ ሽሚዝ፣ ደማቅ ሰማያዊ ክራሻት።
ዚሙን ተላጭቶ፣ ወገኑን ወደ ጌላ አበጥሯል። ከጎንና ከጎን የበቀለው
ሽቦት፣ የእርጅና ምልክት መሆኑ ቀርቶ ልዩ ጌጥ መስጋል። የድል
አድራጊነት ፈገግታ የሚጨፍርበት ፊት ወጣትነት ተላብሷል

መጥቶ እተጋደምኩበት አልጋ አጠገብ ወምበር ላይ ሲቀመጥ

«እንዲህ ዘንጠህ የት ልትሄድ ነው?» አልኩት

ሲልሺ መጥታ ከጎኔ አልጋው ውስጥ ገባች

«እገሬ መግባቴ ነው» አለ

«ምን?»

«ልሰናበታችሁ ነው የመጣሁት»

«መሄድህ ነው በቃ?» አለችው ሲልሺ

«አዎን»

«ቆይ ዊስኪ ላምጣልህ» ብላ፣ ከአልጋው ወጥታ ወደ ወጥ ቤት
ሄደች። ቶሎ ከኪሱ አንድ ወረቀት አውጥቶ፣ ወምበር ላይ
እተሰቀለው ኮቴ ኪስ ውስጥ ከተተና፣ በሹክሹክታ

«ለብቻህ አንብበህ ቅደደው» አለኝ

«ላንተም ላምጣልህ?» አለች ከወጥ ቤቴ

«ለኔም ላንቺም አምጪ» አልኳት

ይዛ መጣች። አልጋ ውስጥ ገባች። ዊስኪውን አነሳሁና ባህራምን

«መልካም ጉዞ!» አልኩት

ፉት አልን

«ከመሄዴ በፊት ጥቂት ልነግርህ ማግኘት ነገር አለ» አለኝ።
ሲልሺ ትታን ልትሄድ ስትል «ላንቺ ማደበቅ ያለበት አይደለም»
አላት

«እሺ» አልኩት

«ብዙ ልነግርህ በፈቀድኩ። ግን አብዛኛው የኢራን ኮሙኒስት
ፓርቲ ምስጢር ነው። አንተን አምንህለሁ። ግን ፓርቲው

እንድንገርህ አይፈቅድልኝም።»

«ይገባኛል። ምንም መናገር የለብህም።»

«እውቃለሁ። ሁለት ነገር ብቻ በጠቅላላ ባጭሩ ልንገርህ።»

«እሺ።»

«ሁለት አመት ሙሉ በይፋት ነበርኩ። ግን ዩኒቨርሲቲው ውስጥ የህክምና ትምህርት አልተማርኩም። ሌላ ሰራ ነበረኝ። በቅርብ ምስራቅ ውስጥ ያሉትን የኢራን ኮሙኒስቶች ሳይራጅ ነበር። በሌላ በኩል ደሞ ከሻህ ሰላዮችና ከሲኦኒስቶች ጋር ረጅም ጦርነት ስናካሄድ ነበር። ሲኦኒስቶች ሊገድለኝ ሲሆን ጊዜ፣ ቱዴህ (የኢራን ኮሙኒስት ፓርቲ) እንድሸሽ አዘዘኝ። ወደ ኢክስ መጣሁ። እውነተኛ ስሜን ልንገርህ አልቻልኩም፤ ግን ባህራም አይደለም። ባህራም አፋሻር በይፋት ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ህክምና ይማር ነበር። በሱ ስም የውሸት ፓስፖርት አውጥቼ ነው።»

«ቤቶችህ ይህን ያውቃሉ?»

«ታላቅ ወንድሜ ያውቃል። ስም በቀየርኩ ቁጥር አዲስ ስሜን በደብዳቤ 'ነግረዋለሁ'፤ ከቤት ገንዘብ ሲመጣልኝ እሱ በአዲሱ ስሜን እየላከው ነው። እዚህ ላይ አንድ ነገር አለኝ 'ምነገርህ'።»

«ምን?»

«ደጋግመህ መልክህ የኢራንን ሻህ ይመስላል ብለኸኛል። እውነትክን ነው። ሻህ የሲጋ ዘመዴ ነው።»

አጭር ዝምታ

«ላሳየኸኝ ዓደኝነትና ለዋልክልኝ ውለታ ላመሰግንህ አልቻልኩም። ስለዚህ ላላመሰግንህ መሄዴ ነው።» አለኝና ተነሳ። በቁሙ ዊስኪውን ጨልጠ፤ ብርጭቆውን ኮሞዲኖ ላይ አኖረው። ልሸኘው ካልጋ ልነሳ ስል

«አትነሳ። ማኑ 'ዚህ ውጭ ይጠብቀኛል። አብረኸኝ ብትመጣ ያለቅሰብኛል። እሱ ሁልጊዜ 'ንደተጠነቀቀ ነው። ወዴት በኩል 'ንደምንሄድ አንተ' ንኳ እንድታውቅ አይፈልግም» ይሰቃል። ማኑን ስለሚወደው ይሰቅበታል። ከማኑ ጋር ለመሆን በመቻሉ እጅግ ደስ ብሎታል። ወጣትነቱን እንደገና አግኝቷል።

እኚን ዘረጋው። ጨበጠኝ። በኔ በኩል ተንጠራርቶ ሲልኪን ሳማት። ሊሄድ ወደ በፍ በኩል ከዞረ በኋላ

«ለመሆኑ» አልኩት

የረ። ፊቱ ላይ ፈጥጋታ የለም። የኢራንን ሻዕ ይመስላል። አፍንጫው ትልቅ ነው

«ለመጀመሪያ ጊዜ ሳገኘህ ሶስት አሜሪካኖች ይዘውህ ሊደበድቡህ መጀመራቸው ነበር» አልኩት

“A bas les Yankees!” አለኝ እየሳቀ

“A bas!” አልኩት

ሰአቱን እየ። ቸኩሏል

«ሊደበድቡህ ይዘውህ ሳለ፤ ማኑ ያስተማረህን የመከላከል ዘዴ ለምን አልተጠቀምክበትም?» አልኩት

«ተማሪዎች ይሁኑ ወይ የሲ.አይ.ኤ. ሰዎች ይሁኑ እርግጠኛ አልነበርኩም። ምናልባት እኔን ፍሊጋ የመጡ የሲ.አይ.ኤ. ሰዎች ቢሆኑት? ያን አይነት ያምባጓሮ ዘዴ ማወቁን ካወቁ ባህረም አለመሆኔን ይጠረጥራሉ። ለዚህ ነው። በሉ ይህን ሁኑ። ማኑ ይጠብቀኛል»

«ይህኛ ሁን!» አልነው ሁለታችንም

“Vive l'Etoile Rouge!” አለኝ (ቀዩ ኮከብ ለዘላለም ይኑር!) (“Et vive l'amitié!” (ንደኝነትም ለዘላለም ይኑር)

“Vive!” አልኩት

በፈጣን እርምጃው በፍጋ ደረሰ። መለሰ አለ። እሁንም የድል አድራጊነት ፈጥጋታ ወጣት ፊቱ ላይ እየተጫወተ

«ሳልነገራችሁ ረስቼ» አለን «ያን ጊዜ ሊገድለኝ ተገዢ የመጣውን ሰውዬ ማን እንዳስመጣው ታውቃላችሁ? ማንም ቢያስመጣው የኔ ሞት በፋሺስቶቹ ላይ መላክኩ አይቀርም ነበር። ይልቁንም አስመጧው ቀስ ብሉ ከመኒስቶቹ ተማሪዎች መካከል ይህን ወሬ የነሳ ንደሆነ። ዝባችሁ? በውነቱ ግን ነብሰ ገዳዩን ገዢ ያስመጣው አንድ የሻዕ ሰላይ ነበር። ማን ይመስላችኋል?»

«ማን?» አልነው ሁለታችንም

ደስ የሚል ወጣት ሳቱን ሳቱ

«ጀምሼድ ጓደኛችን የሻህ ሰላይ ነበር።

«እንዲህ ተቃቅፋችሁ ደስ ስትሉ! እንግዲህ ባሰብኳችሁ ቁጥር፤ እንዲህ ሆናችሁ ነው 'ምትታዩኝ። እንዲሁ ቆንጆ ነው! መቼም እንደማትለያዩ ተስፋ አለኝ። አቤት እናንተ 'ምትወልዱት ልጅ! ይታየኛል። እንደ ካስትሮ ያለ ጀግና ነው 'ሚሆነው»

እጁን አወዛወዘልን። ወደኛ እያየ በሩን ከፈተ። ወጣ። በሩን ዘጋ። ከህይወታችን ወጣ። ሁለታችንም እንወደው ነበር። ግን ሲለየን በጣም አላዘንም። ብቻውን እንዳልሆነ እናውቃለን፤ ውጪ ጨለማው ውስጥ ጓደኛው እንደሚጠብቀው እናውቃለን። ሁለቱንም ሀያ ሚሊዮን ሀዝብ እንደሚጠብቃቸው እናውቃለን። ይሄዱ። መንገዳቸውን የሳጥናኤል ኮከብ ያብራሳቸው!!

እኔና ሲልቪ ባህራም የወጣበትን በር በህጥታ ሰንመለከት ብዙ ጊዜ ቆየን። ካጠገቢ ብድግ አለች። ከበላዬ ቆማ የሌሊት ካፖርቷን አውልቃ ጣለችው። ራቁቷን ቆመች። እግሯን፤ ጉልበቷን፤ ጭኗን መሳም ጀመርኩ

«ቆይ» አለችና፤ ከአልጋው ወርዳ፤ ሀር ፀጉሯንና ውብ ወጣት ያሌዋን እያወዛወዘች ወደ በሩ ሄዳ ቆለፈችው። ወደኔ ስትራመድ የተገተሩት ወጣት ጡቶቿ ይንቀጠቀጣሉ። እንሳላውን ወደዚያ ገፋቤት። መጥታ ላዬ ላይ ወጣች። አበባ መሳይ ጡቷን እጎረሰችኝ። እጇን ወፍራም ያሌዋ ላይ አኖርኩት። ሌሊቱ ተጀመረ

ጧት ተነስቼ ቁርስ ከበላሁ በኋላ ከሲልቪ ቤት ወጥቼ ወደ ሲቲ አመራቁ። ትላንት ማታ ባህራም ኪሲ ውስጥ ያስቀመጠውን ወረቀት መንገድ ላይ እነበብኩት። ኒኮል የፃፈችለት ደብዳቤ ነው

«ውድ ባህራም»

«እንዴት ልጀምር? እስኪገራ ነው። እወድሃለሁ፤ ከልቤ ወድሃለሁ። አሁን የምናገርህ ነገር የግልወድህ ሲያስመስለኝ ይቻላል። ግን እወድሃለሁ፤ ከልቤ አፈቅርሃለሁ

የላፋችሁሽንህ መኖር አትቻልም። ከኔ ጽ መኖር

አትቸልም። ስለዚህ እኔን ትተኝ መሄድ አለብህ

«እኔ ስለፊቶችህ በጭራሽ ሊገባኝ የማይችል ብዙ ብዙ ነገር አለ። ለምሳሌ ደም ጥፋት። ብዙ ተከራክረንበታል፤ ታስታውሳለሁ። ደጋግማ «አይገባኝም!» ስለፊቶችህ በጭራሽ አይገባኝም። ብልሽኛል። እውነትክን ነው። አይገባኝም። ግን በደምብ የገባኝ አንድ ነገር አለ። አንተ ያለ ፊቶችህ መኖር አትቸልም። ስለዚህ መለያየት አለብን።

«ከዚህ ቀደም የምንገርህ ሊገባህ አይችልም። ስለዚህ እንዲገባህ ለግድረግ አትጥክር። ሆኖ ብለህ እመነው። ይኸው - የማፈቅረው አንተን ነው። የተረገመው ልጅ ግን ያንተ አይደለም። የሉልሰገድ ነው። ልንገርህ ጥክሬ ነበር። ብዙ ጊዜ ጥክርኩ፤ እቃተኝ። አሁንም ቢሆን መነሳራው ንደኛህ ባያገዝኝ ኖሮ አልቸልም ነበር

«አዝናለሁ። ሰላደረሰኩብህ ሁሉ ችግር በጣም አዝናለሁ። ባትቸል በልብህ ይቅር በለኝ። ባትቸል ጥላኝ። ብቻ ሂድና ፊቶችህ ውስጥ ኑር። ደስታ ሊሰጥህ የሚችል እሱ ብቻ ነው።

«በሄድክበት ይቅናህ። ደህና ሁን።

ያንተ ኒኮል።

P.S ልታገኘኝ አትጥክር። አታገኘኝም። ልሰናበትህ ባለመቻሌ አዝናለሁ። ግን ፊትህ ላይ ቂም ማየት አፈራለሁ። ደህና ሁን።»

ደህን ደብዳቤ ሶስት ጊዜ ደጋግሜ እነበብኩት። ኒኮል ለምን ገፈችው ደህን? ቀዳደድኩት። ቁርጥራጮቹን በተንኳቸው። ሲቲ ሂጂ ገላዬን ታጥቤ፤ ልብሴን ቀይሬ ወደ ኒኮል ቤት ሄድኩ

አልጋዋ ላይ ተጋደማ ሲጋራ 'ያጨሰች መዚቃ ትሰማለች

ታቼን ነጭ ክሮሽ እንደ ሽማግሌ ጥለት የከበበው ቡና እያነት ቀሚስ ለብላለች። ሰገባ ፈገግ እያለች

«እንኳን መጣህ! ጭር ብሉኝ ነበር» አለችኝ

«ደህና ነሽ?»

«ደህና ነኝ። በጣም ደህና ነኝ። ግን ሌላ ሰው ማየት አልፈልገም። እባክህን በፍን ቆልፈው»

ቆልፈው ስመጣ፤ የተጋደመችበት አልጋ ላይ እንደተመጣ

በእኔ አመለከተኝ። ጥፋርቴ ሀምራዊ ተቀብተው ያብልጧል። ተቀመጥኩ፤ አየውዋት። በግም የተለወጠች መሰለኝ። ከንፈርቴ ጋር ጥፋርቴ ሀምራዊ መሳይ ቀለም ተቀብተዋል፤ ቅንጅቦቿን ወደ ሰማያዊ የሚወስድ ጥቁር ቀለም አይምቋቸዋል፤ ከገምባሯ ንግት የሚመስል ውሀ አረንጓዴ ኩል ተቀብቶ፤ አይሆንም ውስጥ ተነስቶ የወጣ ይመስላል። ከመጠን በላይ አምርባታል። ከጥንታዊት ንብሣዊት ጋር ያለው መሰለኝ። ፀጉሯ እንደ ድርው አመዳጥ አይደለም፤ ንውሀ በኅማ ቀለም ተነስሯል።

«ምን ነካሽ?» አልኳት

«ምነው?»

«እንደዚህ ምታምራ አይመስለኝም ነበር።»

“Merci”

«እውነት ግን ምንድነው?» አልኳት

«እንደዚህ ነኝ። ሳዝን ሰው እንዲያውቅብኝ አልፈልገም። እሁን ያዘንኩ እመስላለሁ?»

«በጭራሽ።»

«ለዚህ ነው አይኔንም የተኳልኩት፤ ፀጉራንም የተነከርኩት።»

«አዝነሻል?»

«እንደ ዛሬም አዝኜ አላውቅ። ሲሄድ ደህና ዋል አለህ?»

«አዎን»

«የዓፍኩለትን አሳየህ?»

«አዎን። ለምን ዓፍሽው?»

«እንዴት እንደዓፍኩት ልንገርህ?»

«ንገራኝ»

«ከትላንት ወደያ ማታ፤ እንደዚህ ተጋድሜ መዚቃ ስሰማ፤ እንደ ሰው መጣ። መልኩ ሰው ይመስላል ፣ንጂ፤ እንደኔና ፣ንጽንተ ህዋሳቱ ውስጥ ደም እንደሚፈስ ልምልህ አልቸልም። ምናልባት ከነሀሰ የተሰራ ሰው ሊሆንም ይችላል። ረዥም ቀዋን ነው፤ መነሰር

ያረጋል። ግምባር የለውም፤ ከአይኑ ቀጥሎ እናቱ ይመጣል። ድምፁ ወፍራም ከመሆኑ የተነሳ ከሆኑ ንጂ ከጉርርው ማረጋገጥ አይመስልም።

«ጠልተሽዋል እ?»

«መጥላት አይደለም። ፈራሁት። ቀፈፈኝ። እየሀ፣ ገባና በወፍራም ድምፁ

«ኒኮል ማለት እርሰዎ ነዎት?» አለኝ

«ነኝ» አልኩት

«ጥሩ። እኔ ከእራሽ ኮሙኒስት ፓርቲ ተልኬ የመጣሁ ነኝ።

«ታድያ እኔ ከእራሽ ኮሙኒስት ፓርቲ ምን አለኝ?»

«እርሰዎ አይናገሩ። ጊዜ የለኝም» አለኝ። ድምፁ በጭራሽ አይለዋወጥም። ምንም ነገር ሲናገር በዚያው በወፍራም ድምፅ ነው

«የእራሽ ኮሙኒስት ፓርቲ ባህራምን ይፈልገዋል። በጣም ይፈልገዋል። እኔን ፓርቲው ልኮኛል። ከትእዛዝ ጋር። ወይም ባህራምን ይዘኸው ና፣ ወይም ገድለኸው ተመለስ ተብያለሁ።

«ገደለው? ለምን?» አልኩት

«ቀላል ምክንያት። የኛን ምስጢር ያውቃል። ምስጢራችንን በሙሉ ያውቃል። ስለዚህ ወይም ከኔ ጋር ይመጣል፤ ወይም ይሞታል። ሌላ ምርጫ የለም። ግን እንድ ነገር አለ» አለኝ

«ምን?»

«ባህራም አልመጣም የሚለው በእርሰዎ ምክንያት ነው። እርሰዎ ባይኖሩ ይመጣል። ስለዚህ እርሰዎ እንዳይኖሩ ማድረግ።»

ሆኖ እየፈራ፣ «እንዴት?» አልኩት

«መግደል» አለኝና፤ ከኪሱ እንደ የታጠፈ ጨቢ አወጣ። ማን ሲለው ጨቢው እንደ ብልጭታ ከፍት አለ

«ሻህን ልግደለው!» አለኝና፤ ያንን የእራሽ ሻህ ስለል አመለከተኝ። ባህራም ነው እዚያ የለጠፈው። ልተኛ ስልና ልነሳ ስል፤ ሻህ እንዲታዋኝ አፈልጋለሁ፤ ብሎ ሰቀለው።

ግድግዳው ላይ የእራሽ ሻህ የጦር ጠቅላይ እዛዥ የማለረግ

ልብሱን ለብሶ ቆሞ በከለር የተነሳው ትልቅ ፎቶ አለ

«ለምሳሌ ሻህ እርሰም ነዎት። ጉሮሮውን ይመልከቱ» አለና ጨቢዋን ወረወራት። የሻህ ጉሮሮ ላይ ሰከት አለች። ሰውየው ወደ ሰላሉ ሄዶ ጨቢውን ነቀለና አጥፎ ኪሱ ከተተ

«መንገድ ላይ እርሰም ሲራመዱ ወይም ሲሮጡ እኔ በፈጣን መኪና እየሄድኩ ጨቢ ብወረውር፤ ጉሮሮዎትን አልሰተውም። ገባዎት?» አለች። በድምፁ ሲያስፈራራኝ በጭራሽ አልሞከረም። ልክ የጂኦሜትሪ ፕሮብሌም እንደሚያስረዳኝ ያህል ነበር

«ገባኝ» አልኩት። እንደዚያን ጊዜ ፈርቼ አላውቅም

«ለባህራም ይንገሩት»

«ምን ብዬ?»

«ያረገዝኩት ካንተ አይደለም፤ ይበሉት»

«ታድያ ከማን ነው ልበለው?»

«እንደፈለጉ። ለምሳሌ ከጀምሻድ ወይም ከሉልሰገድ ነው ቢሉት ይችላሉ። እነሱን ሊጠይቃቸው አይችልም»

«እሺ» አልኩና ደብዳቤውን ሻሊኩ። አጣጥፎ ኪሱ ሲከተው «ባህራም ይህንን ካንበበ በኋላም ከርስዎ ጋር መሄድ ባይፈቅድስ?» አልኩት

«እምቢ አይልም»

«ቢልስ?»

«አገድለዋለሁ። ደህና እደሩ' አለኝና ወጣ። እንደሱ ያለ ከሰውነት የራቀ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም»

ኒኮል ዝም አለች። ዝም ብዬ አየኋት። በጣም ታምራለች። ውህ አረንጓዴ ኩሏና ሀምራዊ የከንፈር ቀለሟ የፈርእን ዘመን ገብዋዊት አስመስሏታል። ባቅ አለች

«ምነው ትኩር ብለህ ታየኛለህ?»

«አማርኛ» አልኳት። ውስጡን ደነገጥኩ። እንደዚህ ለማለት አላስብኩም ነበር። ውህ አረንጓዴ ቆዳ ሽፋን ግልጽ በሚያደርጋቸው ውህ አረንጓዴ አይኖቿ አየችኝ። ሀምራዊ ኩፍፍሯ በፈገገታ ተሳቀቀ። እጄን ጉልበቷ ላይ አሳረፍኩ፤ አልከለከለችኝም

ሁለቱ ተኝተውኛል ተብሎ፤ ከዚህ በኋላ፤ እኔን ነፃነትና ምርጫ እንዳላት ሴት ሳይሆን፤ እንደ ንብረት ቆጥረው ተጣሉብኝ፡፡ ስለዚህ የራሳቸው ጉዳይ ነው።»

አየኋት፡፡ ስለምንም ግድ የሌላት፤ በጣም ጠንካራ፤ በጣም ቆንጆ ሴት ናት፡፡ በሀይል ደስ አለችኝ፡፡

“Tu t’en fouts, eh?” አልኳት («ደንታ የለሽም፤ እ?»)

“Epérdument?” («በጭራሽ») አለችና፤ እንደተጋደምኩ ብድግ ብላ፤ በክርኗ ትራሱ ላይ ተደግፋ ወደታች አየችኝ፡፡ ኅምበስ ብላ አይኖቼን ተራ በተራ ሳመቻቸው፡፡ ፈገግ እያለች

«ስላንተም ቢሆን ደንታ የለኝም፡፡ ስለኔ ምንም ብታስብ የራስህ ጉዳይ ነው፡፡ ብቻ ደስ ትለኛለህ፡፡ በሀይል ደስ ትለኛለህ፡፡ እንዴት ቆንጆ ነህ!» አለችና ኅምበስ ብላ ሀምራዊ አፏን አፌ ላይ ደቀነች፡፡ አቀፍኳት፡፡ ውብ ብልግና ተጀመረ

«... ያቺ ልጅ መንግስተ ሰማያትን አጣጥፋ ጠቅላ በጭኖ፤ ውስጥ ደብቃ ነው ፣ ምትዞረው ልልህ እችላለሁ... እኔ ምለው፤ እንደ ኒኮል ያለች ሴት እየተኙ ሁለት አመት ኖረው ቢሞቱ ምናለበት? ቢሰነብቱ ትርፉ ማርጀት አይደለም? እርጅና መጥቶ፤ አጥንቶቼን አኮራምቶ፤ ጅማቶቼን ሽምቅቆ፤ ቆዳዬን አጨማዶ፤ አይኔን አጨናብሶ፤ ጠረኔን ሰርቆ በቁሜ በኤክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች ሽታ ከሚገንዘኝ፤ ኒኮልዬ ጭኖች መሀል ገብቼ መቀቱ ውስጥ ቀልጩ፤ ርጥበቱ ውስጥ ሚሙቼ ጥፋት ብል እመርጣለሁ፡፡ የሰው ልጅ መጨረሻውን መምረጥ ቢችል፤ መጨረሻዬ ኒኮል ውስጥ ቢሆንልኝ እመርጣለሁ...»

ይህን!! ግንግንግን በቀድሞ የረረሰኝ
ምንት = ታደኝሁ! ግንግንግን አንሁን ወደ
ታላቅ ታደኝ ግንግንግን)

የወጣት ሲፀረው፡ በህይወት ዘመን ይታተማል
የሚል ተባብሮ ገሰገሰውም፡፡ ምናልባት ንጋዴን
ጊዜ አራት ፡ በአፍ ልጅ ዘመን ይታተም
ይሆናል — ያን ጊዜ፡ ግንግንግን ንጋዴ ገርግ ጥገላ
አብሮ ፡ ግንግንግን ሂደት! ስለዚህ የሚገመገመው
ግንግንግን ምናልባት ገርግጋውን ይቀይር ይሆናል፡፡
ብሎ ያሰብ ይሆናል ... ምናልባት ... ይሆን
ይሆናል ...

እኔ ታደኝ ግንግንግን፡ ግን በካንታ
ግንግንግን ያቀድሃለሁ፡ ግን በግንግን
ፍርድ ንግግሩ ንግግሩ ይፈፀማል ዘንድ
መሰከረው ፈቃድ ሆነ! ግን ታላቅ ታደኝ (ግን
ከግን ፀሐፊዎች) ፡ ግን ወረደ ግንግንግን
ለን ንቀድ፡ ስለሚሆን ግን ግንግንግን
ግንግንግን ስንት መሰረው ያገራችን ወደፊት —
በንግ ግንግንግን) ድል ግንግንግን፡ በግን ግንግን
ግንግንግን፡ የግንግንግን ስንት ግንግንግን

በአዋጅ ጉዞው ይመስላል፤ ጉዳዩ ለዘጠኝ ጉዳዮች
 ካሉ ሀዘንዎ ካላሁት ጉዞው ይቀርባል፤ ሀዘኑ
 ይህኑ ይቃኑልን፤ ስሙ የተመሰገነ ይህንልን ገሰጸን!
 እርቆ አስተዋዩ ነገሩን ገንጠው ህይወቴን የገደቡ
 ሆኖ እርምጃ ስለው የጻፉትን ጉዳዩ እርሷን በመከተል
 “ህይወቴን የገደቡ ሰጥኦት እርምጃ ስለማለት ገብተዋል
 • መጀመርያ ገደባቸውንና ማርባት

— ገጽ 107 ህይወቴን እና

እኔ (ገ.የኖርካንትም ጥያቄዎችን)

• ቀጥሎ በሰላም መልክ ማግኘት

• ቀጥሎ መስፍን አስማዎቹ ደምጭ ፅጌ እና ሆሊ-

ጥካ ኮከብ ለገና ለሆኖ ለሆኖ ለሆኖ አውሰቀው

የተከበረውን የደህንነት ምኞት ለሰጠ አለብሰዋል

(በፍተራ ቋንቋ ደግሞ ለሆኖ ለሆኖ ለሆኖ የደህንነት

ግድር ለሆኖ) አደግግደው ወግኙ

• ቀጥሎ ስላሉ ሌላውን እንደተጠራ፣ ለእኔ

ወረደ ለሆኖ መጨረሻ ለሆኖ ሰጥኦት!

በዚህ ሰነድ ለሆኖ ለሆኖ ለሆኖ ለሆኖ ለሆኖ

ወደ ኤጥራት-አን-ፕሮግራም ጉዞ መሰረት ጉዞ መገኘት
 ገብሮ.. እና መፅሀፍ ውስጥ ያሉት ሐዘን በዓንዳንድ
 ጉዞች ያወጣቸዋል። ጉዞ ጉዞውን ትገባለህ ገንዘብ
 በጥሩ ሂደት ጉዞ ሐዘንን ስለሆነ፣ እነሱም ማንነታቸው
 ይሰጣቸዋል። አንድ ግለሰብ የፍቅርና የፍቅር ቅደም
 ተከተል ላቅሮባቸዋል

ግንባራም ምንም ዓይነት ጥራት ያለው ቆይታ የሚገኝ ነው። ከሌት
 ነጥብ

ከሌት ከሁሉም ጉዞዎች የምወደውና የማክብረው
 የማይታወቅ ገንዘብና ደብዳቤ ነው — እና ፀናትዎን!
 ግንባራም ቢጋተርና ድህረ ምረቃ ጠላቶቹን ነው። እሳንደ
 ገንዘብ የሕይወት የምትደፋው ከሁሉ የከፋውን ጠላት።
 ወደፊት መሰረት በጠውሮ የሚገኝን ተቀናቃኝ፣ ወረዳ የሰው
 መታቀያ ያህል ሆኖ የገዛ ድክመትዎን ድህረ ምረቃ፣ ሽንብት
 ሽጋ ክብር ለጠላት ስለባቸው ነው። በመጨረሻ የደረሰህ
 ጉዞዎች እንኳ ሲጨርሱ ቀን አልቻሉም — ክብር
 የጠላቱ ስለሆነ እንደሆነ!!

ከሌት ገንዘብ እንደሆነ እንደሆነ መሰረት ነው። ‘ከ’
 ገንዘብና “ርካሻ አይደለም፣ ሰው ነሽ” ብሎ
 በሰንጠረዥ ስንት ጉዞዎችና ዘዴ ገንዘብና ፍርገር፣ እንደ

ተደባለሁኑ ለእኔ ደርደረኩኝ ግን ነበር። መልእክት ስጦ
ሁሉን መግኘት ለግሪዋ ታረቃች . .

መልእክት ከመሆኑ ጋር ደግሞ ሉልሰገድ በገህነቶች
“ወንድ! ገና ትመጡ ትውሉ!” የሚገልጹት ነው
ከኒኮሌ ፍትወት (እና የጌላን ክብር ከመጠባቀስ) የተፋከመው

እነዚህ ወደፊት በከፊት በሰማቲገንጂት የሚከተሉት
ቸውናቸው። የ Sherlock Holmesን እርሷን በመከተል
በግንቅላት ጎብኝ ገን ከሁሉ በላይ የማይታወቅ የሉልሰገድን
“ሚወንድ” የግሪዋን ያገር ልጅ ጀምሮታል ነው። ስሙን
ከገንባላት የሚከተሉት ጌላን መግደል መቻሉ ነው። ደረሰናል
በተሰጠበት ረቀቅላቸው፣ ጀግንነት ማለት እሴቶችን
ወረደው ሰጦታን መግደል እቅድ አለው። እኔ ጀግና የምሆነው
ጌላን የገደለኩ እኔ ነው

የቲር እነሱም ይሄ ሲሆን፣ ርቅር በመሆኑ አቁማር
ነው (ግሪዋ ከእሴን ያለው ፍቅር፣ እና ሉልሰገድ
ከኒኮሌ ገን ያለው ፍትወት ምሳሌ የሆነውን ያህል) ሲሆን
የምናውቀው ሰንብቶችን እንሆን ሲሆን እኔም ሰጦታ
የሚታደቀው እጣዋቸው፣ እስከቀጥቶ ሞልቃቸው የገዛ።
ዘር የሚያስመስለው ጥምብል ብቻ ነው

ተካ እንደሆነ ያውቀው ተካ ነው፣ እኔም አግሪዋ

በወርቅ ጥርሶ ረገግ ማሰት ሳይገባ እደቀርኃለሁ፤ ይህ

ወደ ሲከሊ ስንመጣ የሥራ ተቃውሞ እንደነበረና ገጣሚነትን
 ክፍል ይመጣለን፡፡ ይህንን ተቃውሞ እንደነበረና ገጣሚነትን
 ያነበቡ ሰዎች ትንሽ ጊዜ ካላጡ በኋላ በትውስጥ ተቃውሞው
 ጉልቶ የሚታይታል ገጣሚነት ክፍል ነው — «ትኩሳት»ን
 ያነበቡ ደግሞ «ሲከሊ የማውቃት ሰው ትመክራለሁ፤
 በቅርብ ካውቃት የምረከግ ልጅ ነኝ» ይሉኛል፡፡

አማሳረገኛል ዝነሆ፡፡ የጀመርኛል የመጠሪያ ገጣሚነት
 ፍን «ትኩሳት»ን ከፅናት ሲገራገሩ ያህል ጥረትና
 ትኩረት እንደነበረው ስናጠይቅ የገሃራው አደገን ቋጭ
 ዘላቂ ፍቅር ካበረው — ይሄኛው ግን፤ እርሱ ሌላ አገሃራው
 እንደነገረው፤ አገርና አህጉር ብሎ እንደገና እንደገና
 መሆኑ ከሰዎች ቀርቶ፤ ያንድ ሰዓት እንቅልፍ እንደነበረው
 ተውሎ፡፡ ይህንን ተቃውሞ እርሱ ውስጥ ያደረገው ልዝገባ
 የተረገዘ ዛሬ ነው እንጂ፤ በጥንቃቄ እንደነበረው ብርሃን
 የሚረመደው ቆራጥ የገሃራው ውቃድ እንደነበረው፡፡

ውድ አንገብ ያለ ሆይ

ይህን በነፃነት ተፈጥሮአዊ ተፅዕኖ በነፃነት

የታተመውን ልቦናዬ እየተዘጋጅቻለሁ፤ አኩሪ እገራም
 እየሳተኝሁ እንደነበግቻለሁ፤ በመተማመን፤ እጆቼን
 (ሁከቱንም!) በቡራኬ እየዘረጋሁ

“ሁሩ በሰላም! ኑሩ በሰላም!”

ከብሐን አካባቢ